

ciimubarcelona

**Institut
d'infància
i món urbà**

La influència de les tecnologies de la informació i comunicació en la vida dels nois i noies de 12 a 16 anys

Pere Amorós, Mª Rosa Buxarrais, Ferran Casas (Dir.)

Observatori

**de la infància
i la família**

col.lecció monogràfics

3

www.ciimu.org

© CIIMU, Barcelona, 2002

Edita: Institut d'Infància i Món Urbà

Pg. De Gràcia, 2 2-1

08007 Barcelona

Primera edició: Novembre 2002

Dipòsit legal: B.50872-2002

ISSN: 1579-2307

Reservats tots els drets.

No es permet la reproducció sense el permís de l'editor

La influència de les tecnologies de la informació i comunicació en la vida dels nois i noies de 12 a 16 anys

Relació d'autors

Equip de Direcció

Pere Amorós. Universitat de Barcelona
Maria Rosa Buxarrais. Universitat de Barcelona
Ferran Casas. Universitat de Girona.

Coordinació

Alicia Mesas (U.B.)
Elisabet Rodríguez (U.B.)
Cristina Figuer (UdG)
Mònica González (UdG)

Grup de Recerca en Educació Moral (U.B.)

*Maria Rosa Buxarrais
Amèlia Tey
José Manuel Rodríguez
Miquel Martínez
Montserrat Payà
Ester Casals
Elena Noguera
Enric Prats*

Grup de recerca sobre intervencions socioeducatives en la infància i la joventut (U.B.)

*Pere Amorós
Montse Freixa
Núria Fuentes
Mercè Garcia del Estal
Pilar Lozano
Maribel Mateo
Mª Cruz Molina
Carme Panchón
Crescencia Pastor
Ana Ramon
Rosa Torra
Mercè Torrado*

Equip de Recerca sobre Infància, Drets dels Infants i Qualitat de Vida (UdG)

*Ferran Casas
Cristina Figuer
Mònica González
Roser Mas
Gemma Jordi
Marta Vila
Carles Alsinet
Marta Sadurní
Carles Rostan
Manuel de Gracia
Miquel Àngel Alabart*

AGRAÏMENTS

Aquesta recerca ha estat possible gràcies al conveni de col·laboració científica establert entre el CIIMU i 3 equips d'investigadors que són membres de la Xarxa Catalana d'investigadors d'Infància, dos de la Universitat de Barcelona i un de la Universitat de Girona. Els responsables d'aquesta recerca volem expressar, en primer lloc, el nostre reconeixement a les moltes persones d'aquests organismes implicats que han facilitat que arribi a bon fi.

També volem agrair a la Direcció General d'Ordenació i Innovació Educativa de la Generalitat de Catalunya el seu suport a l'hora de demanar la col·laboració dels centres educatius.

Dins de cada un dels tres equips de recerca que s'han coordinat en aquest treball, és molt difícil fer distincions, perquè tothom hi ha dedicat energies més enllà del que els era exigible. Malgrat tot, volem deixar constància de que una col·laboradora de cada equip, amb les seves intenses contribucions en el dia a dia, ha desenvolupat una activitat més que extraordinària, i per això desitgem destacar-ho amb noms i cognoms: Alicia Mesas, Elisabeth Rodríguez i Cristina Figuer.

Una altre persona que ha tingut un interès i una dedicació més que destacable en aquest treball ha estat en Jordi Casanova, membre del GAIU de la Universitat de Barcelona, a través de qual es va fer la tabulació de les dades.

El nostre major agraïment, però, l'hem de destinar als centenars de nois, noies i adults, que ens han fet possible recopilar les dades. En primer lloc, als instituts (direcció, caps d'estudis, professorat i altres persones vinculades als centres) i en segon lloc, a la seva pròpia llar, en el cas dels pares i mares. La desinteressada i sovint entusiasmada col·laboració de tantes persones ens ha resultat realment impressionant.

Barcelona, 4 d'Abril de 2002

Pere Amorós
Mª Rosa Buxarrais
Ferran Casas

ÍNDIX

1. MARC TEÒRIC.....	5
2. METODOLOGIA.....	14
2.1 Objectius de la investigació.....	14
2.2 Mostra.....	17
2.2.1. Selecció de la mostra.....	17
2.2.1.1. Mostra de Barcelona i Àrea Metropolitana.....	17
2.2.1.2. Mostra de Girona.....	22
2.2.2. Composició de la mostra.....	23
2.3. Instruments utilitzats en la recollida de dades.....	25
2.3.1. Procediment de recopilació i anàlisi de les dades.....	28
2.4. Fases de la investigació.....	32
3. RESULTATS DE LA INVESTIGACIÓ.....	34
3.1 Respostes dels nois i noies	34
3.1.1 Activitats extraescolars, temps de lleure i deures.....	34
3.1.2 Disponibilitat i ús.....	40
3.1.3 Ús de cada TIC i la seva avaluació.....	48
3.1.4 Relacions.....	61
3.1.5 Valors, autoestima i altres aspectes personals.....	70
3.2 Respostes dels progenitors.....	76
3.2.1. Activitats extraescolars, temps de lleure i deures.....	76
3.2.2. Disponibilitat i ús.....	78
3.2.3. Ús de cada TIC i la seva avaluació.....	80
3.2.4. Relacions.....	87
3.2.5. Valors, autoestima i altres aspectes personals	103

3.3 COMPARACIÓ DE RESPOSTES ENTRE NOIS/ES I PROGENITORS.....	105
3.3.1 Activitats extraescolars, temps de lleure i deures	106
3.3.2 Disponibilitat i ús	108
3.3.3 Ús de cada TIC i la seva avaluació	109
3.3.4 Relacions	115
3.3.5 Valors, autoestima i altres aspectes personals	121
4. CONCLUSIONS	123
4.1 Conclusions sobre les valoracions dels nois i noies	123
4.2 Conclusions sobre les valoracions dels progenitors	129
4.3 Conclusions de la comparació de respostes entre nois/es i progenitors...	135
5. BIBLIOGRAFIA	142

1. MARC TEÒRIC

Estem immersos en un període històric caracteritzat per un accelerat ritme de canvi social. Les noves tecnologies (NT) i els nous fenòmens socials i culturals clarament ens condueixen cap a una societat futura molt diferent. Conseqüentment, la relació de la joventut i les noves tecnologies i els mitjans de comunicació es converteix en un tema clau de reflexió, debat i investigació científica sobre el nostre futur, en l'àmbit internacional. Les "Tecnologies de les pantalles", és a dir, els audiovisuals, són probablement les més rellevants en aquest context per diferents raons: estan relacionades amb la informació, les possibilitats de comunicació, les "noves" cultures, amb el desenvolupament de noves habilitats, les noves formes de construcció del coneixement.

En els països industrialitzats veure la TV, el mitjà de comunicació per excel·lència, s'ha convertit en la tercera activitat a la que dediquen més temps els ciutadans adults, després de la feina i el dormir, i en la segona a la que dediquen més temps els nens i els joves després del dormir. Segons un estudi del Consell d'Europa, els joves europeus passen una mitjana de 25 hores setmanals davant la TV, o sigui que li dediquen un mes i mig cada any. A més, diferents recerques europees han subratllat el fet que nois i noies miren a la televisió tot tipus de programació, la mateixa que els seus progenitors, i no sent el seu visionat restringit a aquells programes dissenyats, teòricament, per la seva edat. Aquest punt sembla de vital importància en l'anàlisi de la relació dels joves amb la televisió (Casas, 1999).

Els joves d'avui són membres actius de la nostra societat en el present i no podem pensar en ells únicament com "el futur". Necessitem conèixer i comprendre amb profunditat que pensen els joves sobre les noves tecnologies, com les utilitzen i les relacionen amb el seu futur personal, a través de les expectatives, desigs i aspiracions presents, i com aquestes tecnologies mediatitzen les seves relacions interpersonals amb els grups d'iguals i els dels adults.

Les tecnologies audiovisuals, els multimèdia, els programes de televisió i altres tecnologies influeixen en la nostra vida quotidiana, els nostres estils de vida, les formes en que fem ús del temps lliure i, àdhuc, les formes en què ens relacionem i comuniquem amb els altres. A més a més, estimulen també les nostres capacitats (cognitiva, emocional, sensitiva, creativa), a través de l'ús de noves possibilitats: interactivitat, realitat virtual, etc. Poden ésser utilitzades potencialment per estimular, promoure i experimentar de forma pràctica els valors importants en l'enteniment i la cooperació internacional: pau, tolerància, democràcia, respecte a la diversitat cultural y natural, etc. Però per desgràcia, també és clarament reconegut que poden estimular valors contraris.

Per descomptat, les noves situacions i les noves tecnologies i els mitjans de comunicació com la TV, impliquen nous riscos (Barker & Petley, 1997). No hem d'oblidar la part negativa o impacte social negatiu d'alguns desenvolupaments tecnològics. Els científics socials tenim la responsabilitat d'aprofundir en el coneixement per tal de prevenir-los i evitar-los. Partint del fet que la televisió, els videojocs, els ordinadors i, recentment, Internet fascinen a tots els nois i noies, han estat identificats nous riscos:

1. la manca d'experiència limita el desenvolupament d'algunes habilitats socials,
2. l'activitat física dels nois i noies disminueix,
3. apareixen addiccions i noves patologies,
4. les habilitats per a l'escriptura manual i la lectura cada cop són menors,
5. les pel·lícules de por i violentes es fan servir com a mitjà d'impressionar als companys, etc.

Per altra banda, és obvi que han aparegut noves oportunitats que no sempre s'aprofiten al màxim. Les NT, i particularment les de la informació i la comunicació (NTICs) ens ofereixen eines poderoses per millorar la nostra forma de viure. Alguns autors europeus recentment han reanalitzat i subratllat que algunes d'aquestes eines ens permeten establir noves formes de relacionar-nos.

Algunes recents investigacions han explorat com adults i nens i nenes –en particular els pares i els seus fills- es comuniquen entre ells en referència a la TV o a les NTICs. Malgrat les activitats amb els mitjans acostumen a ser altament motivadores per la joventut

els resultats de les recerques mostren que sovint no existeix comunicació sobre aquests temes per diferents raons: pors, desinformacions i sentiments d'incompetència per part dels adults (Casas, 1998). També passa sovint que aquesta comunicació amb els adults resulta ser molt poc satisfactòria pels joves (Casas & Figuer, 1999).

A la vegada, sembla que el paper socialitzador que poden jugar les relacions entre iguals no es té suficientment en compte. Suess et al. (1998) en una recerca portada a terme en diferents països europeus van trobar que, en general, l'ús del mitjans per part dels nois i noies no substitueix la comunicació i interacció amb els amics/es. Quan estan amb els amics/es, prefereixen jugar o conversar amb ells/es abans que utilitzar qualsevol dels mitjans, així com prefereixen la companyia d'un amic/a a la dels mitjans. Aquests autors apunten que la influència de les noves tecnologies es dona a través de les relacions amb els companys/es de la mateixa edat.

L'interès per l'estudi del benestar psicològic té les seves arrels en el període en el que, per Inglehart (1977; 1990) emergeix el que ell denomina una crisi de valors en les societats industrials avançades, que donarà lloc a un espectacular canvi cultural amb el que es consoliden els valors postmaterials. Aquest procés es desenvolupa al llarg dels anys 60 i donarà lloc a nous debats teòrics i nous àmbits d'investigació en el sí de les ciències humanes i socials.

El concepte de qualitat de vida, tal i com s'entén actualment des de les ciències socials, sorgeix de la idea que els canvis socials positius no només estan formats per elements materials o observables de la realitat social, sinó també per elements psicosocials, és a dir, per percepcions, avaluacions i aspiracions de les persones. L'interès per l'estudi de la qualitat de vida comença acceptant que es tracta d'una realitat que és una funció tant de l'entorn material, com de l'entorn psicosocial en el qual les persones vivim i interactuem (Casas, 1996).

En un començament es desenvoluparen dues línies d'investigació que es van veure enfrontades. Per una banda, els treballs de Bradburn (Bradburn, 1969; Bradburn i Caplovitz, 1965) amb la seva escala ABS (*Affect Balance Scale*) van acabar amb la convicció que la felicitat humana és quelcom impossible d'abordar per la ciència. A més, van arribar a la conclusió que els afectes positius i negatius no correlacionen sempre, cosa que actualment forma part de tots els models d'estudi de la qualitat de vida. Paral·lelament,

els treballs de Cantril (1965) amb la seva escala SASS (*Self-Anchoring Striving Scale*) mostraren la possibilitat d'estudiar rigorosament la satisfacció dels éssers humans amb la nostra vida globalment, o amb àmbits concrets d'aquesta.

Posteriorment es van desenvolupar models teòrics que permetien integrar els resultats d'ambdues línies, apuntant a nous camps per investigar. El coneixement acumulat mostraria un ric camp d'investigació que es refereix com a benestar subjectiu o benestar psicològic.

A partir de la revisió de Diener (1984) existeix un ampli consens a considerar que en el benestar psicològic, com a àmbit d'estudi científic, destaquen tres característiques (Casas, 1996):

- Es basa en la pròpia experiència de l'individu, i en les seves percepcions i avaluacions sobre la mateixa. Tot i admetre's que influeix, el context físic i material no es considera part inherent i necessària del benestar subjectiu.

- Inclou mesures positives i no només l'absència d'aspectes negatius.

- Inclou algun tipus d'avaluació global sobre tota la vida d'una persona (satisfacció vital).

La satisfacció vital s'ha definit com una estimació cognitiva sobre la qualitat de la pròpia vida individual a partir dels estàndards de comparació triats per cadascú (Shin i Johnson, 1978). Actualment, molts autors l'entenen com una avaluació global de la vida d'una persona que, seguint el clàssic principi gestàltic, es considera "alguna cosa més que" la suma de les satisfaccions amb els diferents àmbits específics que configuren la nostra vida.

Els estudis sobre satisfacció han estat realitzats habitualment en població adulta, perquè el fet d'explorar la satisfacció vital entre la població infantil ha suscitat molts dubtes. La qualitat de vida dels infants s'ha estudiat molt sovint des d'una òptica allunyada de les opinions dels infants. Aquests estudis han anat lligats a la satisfacció de necessitats des de la visió dels adults i a una definició exclusivament rehabilitadora de tota intervenció encaminada als infants (Alsinet, 2000).

No es pot començar a parlar d'investigacions sobre qualitat de vida i benestar dels infants fins a finals del segle XX. Durant la dècada dels 80 es van incrementar els estudis relacionats amb la qualitat de vida dels infants i, encara que ja s'hi troben alguns estudis

sobre les seves percepcions i expectatives, la majoria presenten una visió adultocèntrica, que ignora la pròpia perspectiva, és a dir, les seves percepcions i avaluacions.

Durant la dècada dels 90, però, ha augmentat l'interès en el desenvolupament d'estudis que ens permetin conèixer quines són les inquietuds, les aspiracions que tenen els nens i les nenes, així com l'elaboració d'instruments apropiats per recollir aquest tipus de dades en aquesta població.

En els darrers anys s'ha observat un augment dels estudis sobre la satisfacció de nens/es i adolescents amb diferents aspectes de la seva vida (Casas, Rosich i Alsinet, 2000).

D'entre els treballs que en les darreres dècades han estudiat la satisfacció dels infants i adolescents, Alsinet (2000) destaca:

- El treball de Harter l'any 1982, qui va elaborar la *Perceived Competence Scale for Children* amb la finalitat de conèixer les aptituds autopercebudes per part de nens i nenes. En un primer moment l'escala comptava amb tres subescales referides a la competència percebuda en diferents àmbits (cognitiva, social i física) i després se li va afegir una altra escala d'avaluació general, referent a la seguretat en sí mateix.

- Els diferents treballs sobre la satisfacció o insatisfacció de nens i joves respecte a diferents dimensions de la seva vida realitzats per Adelman, Taylor i Nelson el 1989. Per a la mesura d'aquest grau de satisfacció o insatisfacció, van desenvolupar la *Perceived Life Satisfaction Scale*, que estudia cinc àrees de la vida dels infants: benestar físic i material, les relacions, l'ambient, el desenvolupament i la realització personal, i les activitats d'oci.

- La recerca portada a terme per Veenhoven i Verkuyten el 1989 sobre el benestar dels fills únics. En aquest estudi es van avaluar la satisfacció amb la vida en global i l'estat d'ànim habitual, com a elements del benestar psicològic i el nivell d'autoestima dels infants.

- Els estudis sobre satisfacció vital i autoconcepte duts a terme per Leung i Leung el 1992, els quals van relacionar la satisfacció vital de nois i noies amb el seu autoconcepte, trobant, a més, una elevada correlació entre la relació pares-fills i la satisfacció vital d'aquests últims.

- Els treballs de Huebner, qui amb el propòsit de mesurar la satisfacció amb la vida (entesa com a component del benestar psicològic) que tenen els estudiants ha construït diverses escales des de 1991, específicament dissenyades per ser administrades a nens/es i

adolescents. En aquests treballs va trobar una elevada correlació entre la satisfacció i l'autoestima dels nens/es i adolescents. Aquestes escales són diferents versions de la SLSS (1991), escala unidimensional de satisfacció vital, i de la MSLSS (1994), escala multidimensional que avalua la satisfacció en cinc àmbits (família, amics, escola, un mateix i medi ambient-veïnat) i ambdues han estat adaptades i validades en llengua castellana i catalana (Alsinet, 1998; Rosich, 1999).

Al parlar de la satisfacció vital, cal considerar que, al llarg dels processos de maduració i aprenentatge, l'infant i l'adolescent va construint una manera d'estar en el món, un concepte de si mateix, un coneixement d'allò que l'envolta, una confiança en les seves possibilitats de transformar l'entorn, i la manera de relacionar-se amb els altres. En aquests processos s'aprenen sabers, formes i maneres de fer, i actituds i valors. Fixarem la nostra atenció en aquest darrer tipus d'aprenentatge, l'aprenentatge de valors.

Les diferents interpretacions, perspectives i teories que expliquen el desenvolupament moral i els processos d'aprenentatge que conformen la personalitat moral afirmen que, com a éssers morals, ens formem bé perquè aprenem valors i rebutgem contravalors, bé perquè construïm els nostres valors, o per les dues raons a la vegada. Des de la nostra perspectiva i d'acord amb el nostre model d'educació en valors (Buxarrais, Martínez, Puig i Trilla, 1995) entenem que la persona aprèn efectivament en la cruïlla de valors i contravalors que ens envolten i, alhora, va construint una jerarquia de valors, una matriu, en la que prioritza uns valors i n'identifica de nous. En aquest aprenentatge, l'observació de models, la identificació amb personatges de la vida real o del món virtual, i les condicions que envolten els diferents espais de socialització i d'educació són factors que contribueixen a construir aquesta matriu de valors i que orienten el nostre desenvolupament moral.

Aquesta dinàmica, que caracteritza el procés de l'evolució humana al llarg de tota la vida, té una especial importància en el període de la infància i adolescència i està influïda de forma notable per l'entorn en què vivim. Aquest entorn vital inclou l'entorn físicament proper, però també els entorns informativament accessibles, i els que generen el nostre interès. En interacció amb tots ells, i també amb els iguals i diferents que ens envolten ens construïm, i durant la infància i l'adolescència avancem cap a la vida adulta amb uns valors i contravalors.

Al llarg de la història es poden identificar diversos models de transició a la vida adulta. Aquesta està en funció de la construcció de la infància i l'adolescència i de la construcció de la joventut i, aquestes construccions, estan en funció d'unes condicions. La persona neix amb un conjunt de condicions que no escull (Feixa, 2001) i que l'identifiquen en funció de la seva edat o condició cronològica; sexe o condició biològica; rang o condició social; llinatge o condició familiar, i lloc de residència o condició situacional. Coincidim amb Feixa quan afirma que aquestes marques es transmeten a partir de la família, la comunitat i les estructures de poder, i que aquests pilars fan de mediadors en les relacions entre les formes de vida i els valors vigents en el medi social d'origen i les formes de vida i els valors proposats com a model dominant en cada societat. La manera com aquests elements convergeixen en el moment del pas a la vida adulta és diferent en funció del model de societat i genera unes imatges culturals a través de les quals es legitimen els sistemes de rol-status característics de cada edat. A nosaltres ens interessa destacar que en la construcció d'aquests models de transició a la vida adulta s'aprenen valors i es construeixen matrius de valors singulars per part de cada persona. I que, en el model de societat de la informació i de les tecnologies en què vivim, aquestes matrius de valors -i les formes d'estar i ser que generen- poden ser adients per accedir a la vida adulta i participar en la dinàmica social de forma activa i crítica; poden generar tan sols un pas a la vida adulta que simplement incrementi la cohesió social i ratifiqui la cultura hegemònica, o bé poden dificultar tal pas i generar exclusió.

Els diferents estudis sobre la joventut, i en especial l'esmentat per Carles Feixa, que recull amb claredat els aspectes més rellevants dels altres estudis sobre la joventut al segle XX, coincideixen a indicar que la joventut com a tal és un fenomen d'aquest segle. Malgrat va ser inventada amb l'era industrial, és a través d'aquest segle que genera imatges culturals pròpies i diferents dels adults. La dinàmica sociocultural i política d'aquest darrer segle i, cada vegada més, els fenòmens relacionats amb el desenvolupament de les tecnologies, de la publicitat i del consum han estat factors que han portat a l'aparició de diferents generacions de joves. Ens fixarem en l'anomenada generació @ que, a diferència de la generació X, la darrera del segle passat, no es mou tan sols en un món d'incerteses, sinó que es mou en un context caracteritzat, entre d'altres factors, per l'accés a les noves tecnologies i per la globalització cultural que comporta noves formes d'exclusió social.

Volem conèixer millor quins són els valors d'aquesta generació i poder relacionar-los amb els que considerem adients per permetre una incorporació a la societat activa de forma autònoma i crítica. Per això ens interessen en especial tres qüestions:

- La primera se centra a fixar l'atenció per relacionar les respostes al qüestionari sobre les noves tecnologies amb les característiques de la generació actual. Aquestes, i d'acord amb els estudis esmentats (Reguillo, 1998; Castells, 1999; Maffesoli, 1997; Chisholm, 2000; Feixa, 2001), fan referència als següents eixos: espai (local-global); temps (real-virtual); mobilitat (sedentarisme-nomadisme); xarxa de relacions, i estructura social.
- La segona, fixar l'atenció en la manera com inverteixen el temps, en quins espais i amb qui, i contrastar si la percepció dels joves coincideix o no amb la dels pares per poder esbrinar si es comparteix el mateix significat en relació amb aquests usos.
- La tercera, analitzar els personatges que són atractius per a la població enquestada com a prototips de models susceptibles d'imitació.

A través d'aquesta anàlisi i la lectura de les conclusions derivades de les dades, ens interessa relacionar aquestes característiques, usos i models amb les condicions que cal mantenir per tal d'arribar a assolir nivells òptims de desenvolupament moral i d'optimització de les diferents dimensions de la persona; unes dimensions que capaciten la persona per poder aprendre i construir la seva matriu singular de valors de forma tal que contribueixi a poder elaborar el seu model de vida feliç, però també el model de vida justa que necessita per tal de conviure i avançar en societats plurals, diverses i compromeses amb l'aprofundiment dels valors morals i democràtics que fan possible una vida digna per a totes les persones.

Les dimensions esmentades abarquen les tres esferes de la persona: la personal, la social i la moral; i incideixen en el terreny intrapersonal i també en l'interpersonal (Turiel, 1989). Malgrat que presenten fortes interrelacions en el seu desenvolupament, cadascuna d'elles té suficient entitat per conceptualitzar-la i analitzar-la des de la investigació, ja que incideixen directament en la construcció de la matriu de valors personals, la possibilitat de

reconèixer i assumir el model de vida justa que facilita la convivència, i també en l'autopercepció de la satisfacció vital per part dels joves.

La part més personal conté l'autonomia, l'autoconeixement i l'autoregulació, entre d'altres aspectes. Aquestes dimensions, incloses dins de la construcció del jo, pretenen ajudar a donar la forma desitjada i volguda de la seva pròpia manera de ser. És a partir de l'autoconeixement, juntament amb una autoestima elevada i una autoimatge ajustada a la realitat, que es facilita el desenvolupament de l'autonomia. En aquesta, és tant important arribar a elaborar criteris propis -evitant així que els joves se sotmetin a la pressió col·lectiva- com també potenciar processos d'autoregulació. Els joves són conscients que gràcies a aquests processos aprenen a autocontrolar-se i organitzar el seu temps; opten per determinades activitats del seu temps lliure; s'estableixen fites pròpies i elaboren les seves expectatives personals, i també tenen sempre com a referència aquells valors mínims que els permeten compartir espais amb persones diferents a ells.

En aquest aprendre a conviure incidim directament en l'esfera social, en què destaca la importància de l'empatia i el diàleg amb els altres. La família, el professorat i els amics són els agents educatius amb qui es relacionen els joves i amb qui parlen d'allò que els interessa, els agrada i els avorreix. Tots aquests aspectes són també presents en l'anàlisi de dades i en la interpretació dels resultats dels qüestionaris.

Per últim, i no per això la menys important, l'esfera moral, que incideix en el desenvolupament de les dimensions de la persona que permeten afrontar les qüestions ètiques i arribar a la resolució de conflictes morals i/o sociomorals, a partir de la reflexió i reordenació dels principis i valors morals. El raonament, la comprensió crítica de la realitat en la que estan immersos -i també d'aquella més global- i la seva implicació en activitats durant el seu temps lliure són presents en aquesta esfera. Els arguments que utilitzen els joves per respondre les preguntes obertes transmeten, en ocasions, clarament i, en d'altres, potser més a partir de deduccions, els valors als que donen importància.

2. METODOLOGIA

2.1 Objectius de la investigació.

El nostre interès se centra en focalitzar l'estudi en les NTICs, Ordinador, Internet i Televisió. El present projecte de recerca sorgeix de l'interès per part de diferents grups de recerca que pertanyen a la Xarxa Catalana Interdisciplinària d'Investigadors sobre la Infància, sobre el desenvolupament d'un coneixement teòric i aplicat més exhaustiu sobre les condicions de vida dels joves en el entorn mediàtic actual que ens permeti augmentar la comprensió de com aquests mitjans tenen un impacte positiu o negatiu sobre l'aprenentatge i interacció social dels joves, sobre els seus drets i qualitat de vida.

Aquest coneixement ens interessa particularment en aquelles formes que ens permetin desenvolupar aplicacions per a reemplaçar o reduir els impactes negatius o incrementar i recolzar els positius, així com fonamentar amb rigor formes positives d'aprenentatge i interacció social mediatitzades per les NTICs, l'ordinador, la televisió, internet.

Objectiu general:

Analitzar l'ús de les noves tecnologies de la informació i la comunicació per part dels joves adolescents (12 a 16 anys), identificant percepcions, valors i varietats en l'estil de comunicació.

Objectius específics:

1. *Incrementar el coneixement sobre les diferents formes d'interacció dels nois i noies entre 12 i 16 anys amb les diferents noves tecnologies de la informació i la comunicació (NTICs) i les pautes de consum cultural d'aquesta població.*

Considerem important obtenir informació no únicament sobre la interacció actual dels nois i noies amb les diferents tecnologies audiovisuals, sinó també sobre les percepcions i avaluacions que els propis nois tenen sobre el rol que aquestes tecnologies jugaran en el seu futur. Assumint les noves perspectives dels estudis de qualitat de vida (Huebner, 1992; Casas, 1998) considerem que la informació donada pels nois i noies i no només la dels adults ha d'ésser considerada per entendre el procés de socialització dels nois i noies i les cultures juvenils relacionades amb els mitjans, així com el rol d'aquests mitjans a les seves vides.

2. *Identificar els valors i expectatives de nois i noies davant els mitjans audiovisuals.*

Els canvis socials i tecnològics han plantejat nous interrogants sobre la direcció dels canvis que realment volem a la nostra societat. Això significa que a Europa han aparegut nous debats sobre valors i alguns d'ells estan relacionats amb la vida dels adolescents. En una de les enquestes del Eurobaròmetre europeu amb mostres representatives dels països de la Unió Europea (Comissió de les Comunitats Europees, 1990) apareix que els adults pensen que els valors que en major mesura són promoguts entre els nens són, molt destacadament, la responsabilitat i la tolerància. Alguns valors tradicionalment apreciats, com la dedicació al treball, l'estalvi, la fe religiosa o l'esperit de lluita, apareixen a molta distància, molt a sota del ranking.

No sabem com els adults relacionen aquests valors amb l'ús de les noves tecnologies i no sabem gairebé res sobre quins són els valors i expectatives dels joves sobre el seu ús.

3. *Recollir informació sobre les diferents varietats de comunicació que existeixen entre els joves, i els seus pares i mares, mediatitzada per les tecnologies audiovisuals.*

Existeixen gran quantitat d'investigacions sobre com els nens i les nenes fan servir les diferents tecnologies, quan de temps hi dediquen, etc. (Clearinghouse on Children and Violence). En canvi, no hi ha tanta investigació sobre com les experiències i coneixements dels nois i noies sobre les noves tecnologies són presents i reconegudes en el diàleg i la comunicació interpersonal entre ells i els seus progenitors.

4. *Establir les principals **diferències de gènere** en les percepcions, atribucions i ús dels mitjans audiovisuals.*

Des d'edats primerenques s'han identificat diferències de gènere en l'ús de les noves tecnologies de la informació i la comunicació en tots els països europeus. Nois i noies prefereixen diferents mitjans i tenen converses diferents sobre els mateixos. Uns i altres passen el temps mirant la tele o jugant amb els videojocs d'ordinador o consola, però prefereixen diferents programes de TV i jocs. En general, els nois juguem més amb videojocs d'ordinador, estan més interessats pels ordinadors i parlen més sobre ells que les noies. No obstant, hi ha una excepció, les noies estan molt interessades en algun aspecte de la cultura dels ordinadors: el correu electrònic i els grups de "xats" a Internet. A Finlàndia, per exemple, elles fan servir aquestes facilitats més sovint que els nois (Suess et al., 1998).

Existeixen molt estereotips de gènere relacionats amb l'ús dels mitjans audiovisuals.

5. *Identificar els elements de les **noves cultures juvenils emergents** en diferents contextos, en relació a l'ús de les noves tecnologies de la informació i la comunicació (relacions amb iguals, modes, tribus urbanes, etc).*

Les cultures juvenils estan canviant molt ràpidament, així com el consum cultural del temps lliure (Munné & Codina, 1992). Recentment a Europa s'han desenvolupat algunes anàlisi descriptives per a conèixer el nivell d'ús de les noves tecnologies per part dels nois i noies. Apareixen importants diferències: a Dinamarca, Luxemburg, Holanda, Finlàndia i Suècia més del 60% utilitzen ordinador setmanalment, a Grècia menys del 20%. A Finlàndia i Suècia cap el 30% utilitzen internet al menys setmanalment, però menys del 5% el fan servir a Bèlgica, Grècia, Espanya, França o Portugal (Casas, 1999).

No obstant, si analitzem les tendències, en tots els països europeus l'ús de les noves tecnologies està incrementant ràpidament entre els joves. Les diferències entre els països depenen de les diferències històriques en el desenvolupament de l'anomenada societat tecnològica avançada en cada país (Inglehart, 1977; 1990).

2.2 Mostra

Els subjectes d'estudi són, per un costat els *joves d'entre 12 i 16 anys* que cursen la ESO i que coneixen aquestes tecnologies i, per l'altre, les *seves famílies*. La pretensió de l'estudi és conèixer els valors i les identitats amb referència a les noves tecnologies (televisor, vídeo, ordinador, Internet, CD-Roms educatius, consola, jocs de consola, jocs d'ordinador i mòbil).

2.2.1. Selecció de la mostra.

La selecció de la mostra es va realitzar tenint en consideració les tres zones de les submostres. És a dir, una selecció representativa de la població de Barcelona ciutat, de la població de l'Àrea Metropolitana de Barcelona i de la població de Girona ciutat. El procés de mostreig realitzat ha estat diferent entre Girona i Barcelona i l'Àrea Metropolitana, a causa de la grandària de la població.

2.2.1.1. Mostra de Barcelona i Àrea Metropolitana.

S'ha entrevistat un total de 2381 estudiants matriculats en el curs 2000-01 i repartits entre els centres educatius de Barcelona ciutat i l'Àrea Metropolitana. La grandària de la mostra aconseguida permet fer estimacions de mitjanes i percentatges amb un nivell de confiança del 95,5% i errors d'estimació d'aproximadament un 2,5%.

Per poder seleccionar adequadament els joves, i donada la impossibilitat d'accedir a ells directament, s'ha utilitzat com a conglomerat o unitat mostral el centre educatiu. La següent taula presenta la distribució real i proporcional dels centres segons la seva titularitat i ubicació geogràfica. Es pot observar com la proporció dels centres privats i públics és diferent segons estiguin ubicats en la ciutat de Barcelona o en qualsevol de les localitats de l'Àrea Metropolitana: el 70% dels centres en Barcelona són privats en contraposició al 36% en localitats de menys de 30.000 habitants.

		TOTAL		PÚBLICS		PRIVATS	
		Centres	% col.	Centres	% fila	Centres	% fila
TOTAL		446	100%	173	39%	273	61%
BARCELONA		226	51%	69	30%	157	70%
TOTAL A.M.		220 (56.352 estud.)	49%	104 (32.482 estud.)	47%	116 (23.870 estud.)	53%
ÀREA METROPOLITANA	ZONA A 5 localitats de més de 70.000 habitants	110 (30.449 estud.)	50%	48 (32.482 estud.)	47%	116 (23.870 estud.)	53%
	ZONA B 8 localitats d'entre 30.000-69.000 habitants	79 (16.747 estud.)	36%	36 (9.753 estud.)	46%	43 (6.994 estud.)	54%
	ZONA C 11 localitats de menys de 30.000 habitants	31 (9.156 estud.)	14%	20 (6.748 estud.)	64%	11 (2.408 estud.)	43%

Taula 1: Distribució dels centres educatius de la població segons la seva titularitat i ubicació geogràfica.

A la llum de la distribució dels tipus de centres segons la seva ubicació, s'ha considerat oportú, com un mecanisme més per assegurar la representativitat de la mostra, utilitzar una tècnica de mostreig probabilístic en la qual tots els subjectes de la població tenen la mateixa probabilitat de pertànyer a la mostra resultant, a la vegada que es manté la presència proporcional de les diferents localitats tingudes en consideració en l'estudi. De manera que, s'ha utilitzat una tècnica de mostreig anomenada polietàpica en varies fases.

Al llarg del procés de selecció de la mostra s'han utilitzat tècniques de mostreig per conglomerats, estrats i finalment una tècnica de mostreig aleatòria sistemàtica. A continuació es descriu el procés:

- 1) A partir de la informació estreta de la pàgina web del Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya, s'elabora una distribució del total de centres educatius segons la seva titularitat i la seva procedència: Barcelona i rodalies.
- 2) Respecte a les 24 localitats ubicades a les rodalies de Barcelona ciutat i donades les diferències existents entre elles, quant al nombre d'habitants, nombre d'alumnes i tipus de centres, es decideix agrupar totes les localitats de l'Àrea Metropolitana en tres estrats o zones per assegurar la presència d'alumnes dels tres grups de localitats definits.
- 3) Per aconseguir entrevistar a un total de 3.000 estudiants es fa una estimació del nombre de centres necessaris a partir de:
$$\text{Tamany mostral} / (30 \text{ alumnes per classe} \times 4 \text{ classes de ESO per centre}) = \text{Número de centres}$$
- 4) S'amplia la quantitat de centres a 30 per assegurar una major mostra de joves, avançant-nos així a possibles esdeveniments que poguessin afectar a la mostra, principalment classes amb una quantitat d'alumnes o "mortaldat" d'algun centre.
- 5) Es realitza la distribució proporcional dels 30 centres segons la seva titularitat i ubicació geogràfica (veure taula 1).
- 6) A partir del llistat de centres per cadascun dels conglomerats i estrats es realitza una selecció aleatòria.

A causa de problemes de la dinàmica interna dels centres, finalment la mostra fou de 26 centres, 13 centres a Barcelona i 13 a l'Àrea Metropolitana:

		TOTAL	<i>Centres Públics</i>	<i>Centres Privats</i>
		<i>Centres</i>		
BARCELONA	Població	226	69	157
	Mostra	15	5 (33%)	10 (67%)
		TOTAL	<i>Centres Públics</i>	<i>Centres Privats</i>
		<i>Centres</i>		
ÀREA METROPOLITANA	Població	220	104	116
	Mostra	15	7 (47%)	8 (53%)
		TOTAL	<i>Centres Públics</i>	<i>Centres Privats</i>
		<i>Centres</i>		
Zona A	Població	110	48	62
	Mostra	7	3 (43%)	4 (57%)
Zona B	Població	79	36	43
	Mostra	5	2 (40%)	3 (60%)
Zona C	Població	31	20	11
	Mostra	3	2 (67%)	1 (33%)

Taula 2: Distribució dels centres educatius de la mostra segons la seva titularitat i ubicació.

BARCELONA

CIUTAT VELLA
IES Pau Claris
pg. Lluís Companys, 18
08003 Barcelona
Públic

Sant Joan Baptista
C. Balboa, 19-27
08003 Barcelona
Privat

HORTA

IES Narcís Monturiol
C. Harmonia, s/n
08035 Barcelona
Públic

Santa Caterina de Siena
C. Campoamor, 49
08031 Barcelona
Privat

SANT ANDREU

IES Josep Comas i Solà
Via Barcino, s/n
08033 Barcelona
Públic

Ramon Llull
C. Biscaia, 439
08027 BARCELONA
Privat

SARRIÀ-**SANT GERVASI**

Santa Dorotea
Pg. de Sant Joan Bosco, 24
08017 Barcelona

LES CORTS

Thau
Ctra. d'Esplugues,
49-53
08034 Barcelona
Privat

SANT MARTÍ

IES Sant Josep de Calassanç
C. Sant Quintí, 32-50
08026 Barcelona
Públic

Sant Josep
C. Montseny, 31-39
08012 Barcelona
Privat

NOU BARRIS

IES Sant Andreu
c. Badosa, 10-14
08016 Barcelona
Públic

Ciutat Meridiana
C. de Rasos de Peguera, s/n
08033 Barcelona
Privat

SANTS-MONTJUIC

Josep Tous
C. Bagur, 10-20
08028 Barcelona
Privat

ÀREA METROPOLITANA**Àrea A**

SANT BOI DE LLOBREGAT
Llor
C\ Camí Llor s/n
Sant Boi de Llobregat 08830
Públic

BADALONA

IES Barres i Ones
Crta. Antiga de València, 95
08913 Badalona
Públic

Canigó
C. Sant Isidre,
43-45-47
Tortajada
08912 Badalona
Privat

CORNELLÀ DE LLOBREGAT

IES Joan Miró
Av. Mare de Déu de
Montserrat, 339
08940 Cornellà de Llobregat
Públic

HOSPITALET DE LLOBREGAT

IES Can Vilumara
Av. De Josep Tarradellas i
Joan, 153
08901 Hospitalet Llobregat
Públic

Sant Jaume de la FEP
C.Santiago Apòstol, 36-38-40
08903 Hospitalet de Llobregat
Privat

**SANTA COLOMA DE
GRAMENET**

Sagrat Cor
Pl. Sagarra, 10
08922 Santa Coloma de
Gramenet
Privat

Àrea B**CERDANYOLA DEL VALLÈS**

IES Jaume Mimó
C. Serragalliners, s/n
08290 Cerdanyola del Vallés
Públic

EL PRAT DE LLOBREGAT

IES Illa dels Banyols
Lo Gaiter del Llobregat
08820 Prat del Llobregat
Públic

SANT ADRIÀ DEL BESÓS

Túrbulà
Gran Via de les Corts
Catalanes, 4
08930 Sant Adrià de Besós
Privat

**SANT FELIU DE
LLOBREGAT**

Mare de Déu de la Mercè
C. Mare de Déu de la Mercè,
16
08980 Sant Feliu de
Llobregat
Privat

Àrea C**RIPOLLET**

IES Palau Ausit
Ctra. De Santiga, s/n
08291 Ripollet
936923204
Públic

SANT JOAN DESPÍ

IES Jaume Salvador i
Pedrerol
C. Sant Martí de l'Erm, s/n
08970 Sant Joan Despi
Públic

2.2.1.2. Mostra de Girona

Donat que el nombre de centres, públics o privats, que imparteixen Educació Secundària Obligatòria -ESO- a la capital gironina (13 centres) és poc elevat, es va considerar assequible el poder comptar amb una mostra de cada curs d'ESO de cada centre. Així doncs, es va contactar amb la totalitat de centres. No obstant això, 6 van decidir no participar en l'estudi.

	TOTAL		PÚBLICS		PRIVATS	
	<i>Centres</i>	<i>% col.</i>	<i>Centres</i>	<i>% fila</i>	<i>Centres</i>	<i>% fila</i>
TOTAL GIRONA	13	100%	6	46%	7	54%
	7	54%	4	57%	3	43%

En cadascun dels centres es va fer la passació del qüestionari a un grup classe de cada nivell d'ESO, excepte en 3 dels centres que van permetre'ns fer-ho en dos grups classe, amb la qual cosa vam poder compensar la pèrdua dels casos d'aquells centres que finalment no van participar.

L'elecció del grup o grups classe als que vam administrar els qüestionaris va ser feta pels mateixos professors en funció de la seva pròpia conveniència.

La distribució de casos per nombre de grups classe i titularitat queda de la següent manera:

	TOTAL		PÚBLICS		PRIVATS	
	<i>Grups classe</i>	<i>% col.</i>	<i>Grups classe</i>	<i>% fila</i>	<i>Grups classe</i>	<i>% fila</i>
		<i>%</i>				
TOTAL GIRONA	10	100	5	50%	5	50%
		<i>%</i>				
	<i>Estudiants</i>	<i>% col</i>	<i>Estudiants</i>	<i>% fila</i>	<i>Estudiants</i>	<i>% fila</i>
	879	100	384	44%	495	56%
		<i>%</i>				

La llista definitiva dels centres que van col·laborar amb nosaltres és:

<u>GIRONA</u>		
IES Carles Rahola i Llorens Pg. de Sant Joan Bosco, 1 17007 Girona Públic	Col·legi Maristes-Girona Av. Josep Tarradellas, 5-7 17005 Girona Privat	IES Santa Eugènia C/ Enric Marquès i Ribalta, 3 17006 Girona Públic
IES Narcís Xifra i Masmitjà C/ Àngel Marsà i Beca, 4 17007 Girona Públic	IES Santiago Sobrequés i Vidal C/ Joan Reglà, 2-4 17003 Girona Públic	Col·legi Montessori-Palau Camí vell de Fornells, 33 17003 Girona Privat
Col·legi Bell-Lloc del Pla C/ València, 40 17005 Girona Privat		

2.2.2. Composició de la mostra.

Tal i com hem dit anteriorment, la mostra general està composta per tres submostres, ja que es tenen en consideració la procedència dels instituts on estudiaven els joves: Barcelona ciutat, Àrea Metropolitana de Barcelona i Girona ciutat.

La primera submostra, de Barcelona ciutat, està conformada per 1202 estudiants dels diferents cursos d'ESO, 580 nois (48,3%) i 623 noies (51,7%). Essent la mitjana d'edat 13,95 anys (dt= 1,33). I per una mostra de pares, de 712 pares i mares (59,2% del total de

nois i noies). Concretament les respostes van ser 214 mares (45,4%), 77 pares (16,3%) i en 170 casos (36,1%) van respondre conjuntament. En 10 casos (2,1%) els encarregats de respondre van ser altres familiars.

La segona submostra, de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, està conformada per 1179 estudiants dels diferents cursos d'ESO, 590 nois (50,6%) i 578 noies (49,4%). Essent la mitjana d'edat 13,95 anys ($dt= 1,33$). I per una mostra de pares, de 499 pares i mares (42,3% del total de nois i noies). Concretament les respostes van ser 220 mares (45,3%), 80 pares (16,5%) i en 176 casos (36,2%) van respondre conjuntament. En 10 casos (2,1%) els encarregats de respondre van ser altres familiars.

La tercera submostra, de Girona, està formada per 879 estudiants dels diferents cursos d'E.S.O, 498 nois (55,5%) i 391 noies (44,5%). Essent la mitjana d'edat és de 13,95 anys ($dt= 1,26$). I per 452 pares o mares (51,4% del total de nois i noies). Concretament, les respostes van ser de 177 mares (39,2%), 75 pares (16,6%) i en 195 casos (43,1%) van respondre conjuntament. En 5 famílies (1,1%) els encarregats de respondre van ser altres familiars.

2.3. Instruments utilitzats en la recollida de dades.

A causa de les característiques de la investigació, els instruments van haver de ser elaborats per l'equip d'investigació i comentats i discutits pels tècnics del Consorci de l'Institut d'Infància i Món Urbà, fins a arribar als qüestionaris actuals.

El bloc de preguntes sobre mitjans audiovisuals es va basar, en bona part, en els instruments ja prèviament utilitzats en mostres catalanes per Casas et al. (2001), introduint algunes millores a partir de l'experiència anterior.

Donat que els subjectes d'estudi són joves entre 12 i 16 anys que cursen la ESO i les seves famílies, es va haver de crear un instrument per cada subpoblació (pares i fills). Els instruments elaborats són qüestionaris que contenen preguntes tancades i preguntes obertes. Les preguntes tancades poden estar compostes per múltiples respostes excloents o no excloents; aquestes respostes poden estar distribuïdes per una escala de sí o no, per una escala qualitativa de tres punts o per escales quantitatives tipus Likert (de 5 punts).

3.13 Per a què utilitzes el mòbil?			
	mai	Alguna vegada	Normalment
Per enviar missatges	☐	☐	☐
Per jugar	☐	☐	☐
Per conversar	☐	☐	☐
Per estar localitzat	☐	☐	☐
Per emergències	☐	☐	☐
Altres (especificar)	☐	☐	☐

Una mateixa pregunta pot abraçar els dos sistemes de resposta (tancat i obert):

1.1 Ens agradaria saber quines són les **activitats extraescolars organitzades** que realitzes en sortir de l'escola o durant el cap de setmana:

	Quines activitats realitzes?		Quantes hores a la setmana
	SÍ	NO	
Reforç escolar	☐	☐	.....
Tallers/activitats artístiques	☐	☐	.....
Esports	☐	☐	.....
Esplai, escoltisme	☐	☐	.....
Informàtica	☐	☐	.....
Música	☐	☐	.....
Idiomes	☐	☐	.....
Altres (especificar)	☐	☐	.....

Dins d'ambdós qüestionaris existeix una distribució per apartats, els quals depenen del tipus de contingut que es demana en les preguntes:

1. *Activitats Extraescolars i Temps Lliure*: En aquest bloc s'abracen preguntes relacionades amb les activitats que es realitzen fora de l'Institut, ja siguin organitzades o no, i amb quina freqüència les realitza amb altres persones.
2. *Els deures*: En aquest bloc de preguntes es demana bàsicament el temps que es dedica a fer els deures i la freqüència amb que els realitza amb companyia o sense.
3. *Els aparells electrònics*: Aquest bloc és el més ampli de tots quatre, i en ell s'abraça un seguit de preguntes sobre la utilització de diversos equipaments, la informació que en tenen d'ells, la freqüència amb que els utilitzen amb altres persones...
4. *Expectatives personals*: Aquest apartat inclou una vessant més afectiva; en ell s'intenta veure quina valoració es realitza sobre diversos aspectes relacionats amb la vida dels joves de 12 a 16 anys.

Els qüestionaris s'han realitzat mitjançant un format de **fulla òptica**, que permet un procés de lectura i codificació més rigorós i té una distribució i un sistema de respondre molt concret. Malgrat això, s'ha donat un cert augment de la complexitat a l'hora de respondre i, al mateix temps, ha allargat la duració de la passació.

	En tens a casa		Hi ha algun que utilitza la major part del temps?		En tens algun de teu?		Quants n'hi ha de teus?
	SÍ	NO	SÍ	NO	SÍ	NO	
Televisor	☐	☐	☐	☐	☐	☐	.....
Vídeo	☐	☐	☐	☐	☐	☐	.....
Ordinador (com a eina de treball)	☐	☐	☐	☐	☐	☐	.....
Accés a Internet	☐	☐	☐	☐	☐	☐	.....
CD-Roms educatius (enciclopèdies, col·leccions,...)	☐	☐	☐	☐	☐	☐	.....
Consola	☐	☐	☐	☐	☐	☐	.....
Jocs d'ordinador	☐	☐	☐	☐	☐	☐	.....
Jocs de vídeo-consola	☐	☐	☐	☐	☐	☐	.....
Mòbil	☐	☐	☐	☐	☐	☐	.....

El qüestionari dels joves conté:

<i>VARIABLE</i>	<i>TIPUS DE PREGUNTA</i>	<i>ÍTEM DE L'INSTRUMENT</i>
Deures i temps lliure: Activitats extraescolars Activitats durant el temps lliure Companyia durant el temps lliure Estonada deures Companyia durant els deures	Preguntes tancades Preguntes tancades/obertes	Ítems 1.1-2.2
Disponibilitat i ús: Aparells que hi ha a la casa Influència en la compra Utilització fora de casa Temps de dedicació Companyia durant utilització. Utilització ordinador Utilització Internet	Preguntes tancades Preguntes obertes	Ítems 3.1-3.8
Ús de cada TIC i avaluació: Limitacions en la utilització televisor	Preguntes tancades Preguntes obertes	Ítems 3.8-3.15

Programes i personatges preferits Utilització vídeo Utilització mòbil Despeses del mòbil Valoracions sobre els equipaments		
Relacions: Sobre què i amb qui els agrada parlar. Informació Interès Decisió de compra Valoracions sobre expectatives personals	Preguntes tancades	Ítems 3.16-4.6

El qüestionari dels pares conté:

<i>VARIABLE</i>	<i>TIPUS DE PREGUNTA</i>	<i>ÍTEM DE L'INSTRUMENT</i>
Deures i temps lliure: Iniciativa activitats extraescolars Companyia durant el temps lliure Estona deures Companyia durant els deures	Preguntes tancades	Ítem 1.1-2.2
Diponibilitat i ús: Influència en la compra	Preguntes tancades	Ítem 3.1
Ús de cada TIC i avaluació: Programes i personatges preferits Limitacions en la utilització televisió Utilització vídeo (pares) Despeses del mòbil Valoracions sobre els equipaments	Preguntes tancades Preguntes obertes	Ítem 3.2-3.8
Relacions: Sobre què i amb qui els agrada parlar. Informació (pares i joves) Interès (pares i joves) Satisfacció de parlar amb fill/a Valoracions sobre aspectes del fill/a	Preguntes tancades	Ítem 3.9-4.1

2.3.1. Procediment de recopilació i anàlisi de les dades.

L'administració dels qüestionaris es realitzà a dos nivells. El primer nivell fou en grup als joves a les pròpies escoles; i el segon nivell fou de manera personalitzada als pares o tutors, als quals se'ls va fer arribar el qüestionari en mà per mitjà dels propis fills.

Per efectuar una recopilació de les dades exhaustiva i de qualitat, es van formar diverses persones perquè realitzessin la passació dels qüestionaris. Aquestes persones es distribuïren les escoles, de manera que, durant la passació a les aules sempre estaven presents un parell de passadors, per tal d'aclarir possibles dubtes i comprovar una complimentació adequada del qüestionari.

Un cop els qüestionaris foren recopilats, un grup de persones vinculades a la Universitat de Barcelona realitzaren una matriu amb les dades que contenien les preguntes tancades i les becàries de la investigació realitzaren un buidat de les preguntes obertes de cada instrument, tot establint-se una codificació que permetés posteriorment treballar amb una quantitat limitada de respostes per cada pregunta.

Respecte a l'anàlisi de dades, cal distingir dues parts ben diferenciades. La primera és la realització d'anàlisis estadístiques descriptives amb les diverses variables analitzades. La segona aproximació a l'anàlisi de dades té com objectiu observar les diferències entre Barcelona ciutat, l'Àrea Metropolitana de Barcelona i Girona ciutat; i també les diferències que puguin haver entre gèneres. Per a realitzar aquesta segona aproximació s'utilitzen tècniques d'anàlisi estadístiques que permeten relacionar les variables qualitatives com pot ser la prova de χ^2 i les variables quantitatives com pot ser la prova de t de Student.

En la comparació d'aquelles preguntes amb resposta nominal, s'han realitzat taules de contingència i la prova χ^2 que mesura la relació o independència entre les variables. Quan aquesta prova és estadísticament significativa (com a màxim $p=0,05$) ens trobem davant l'existència d'algun tipus de relació entre les variables. Per conèixer quina és aquesta relació cal observar els percentatges o bé els residus tipificats que apareixen en cadascuna de les caselles de la taula de contingència. Els residus tipificats en concret ens donen dos tipus d'informació, la primera és el sentit de la relació entre els dos nivells de resposta coincidents en cada casella:

- si el residu és positiu, la relació serà directa, és a dir, els subjectes que donen una de les respostes representades en la casella, també tendeixen a donar l'altra.

- si és negatiu, la relació serà inversa és a dir, els subjectes que donen una de les respostes representades en la casella, tendeixen a no donar l'altra.

En el cas de la comparació joves-progenitors, es fa un tractament de les dades de mesures repetides. En aquest cas, la taula de contingències ens mostra en la diagonal principal, concordança en les respostes i en els extrems de la segona diagonal, discrepància total en les respostes. Així doncs, el signe dels residus tipificats s'interpreta de la següent forma:

- si el residu és positiu, la relació serà directa, és a dir, quan els nois/es donen una de les respostes representades en la casella, els seus progenitors tendeixen a donar l'altra.
- si és negatiu, la relació serà inversa, és a dir, quan els nois/es donen una de les respostes representades en la casella, els seus progenitors tendeixen a no donar l'altra.

La segona informació que obtenim dels residus tipificats és si la relació entre dues respostes concretes és significativa. Quan el valor del residu és major que 1 (pels residus positius) o menor que -1 (pels residus negatius) ens trobem que la relació és significativa.

La prova dels signes, per la seva part, analitza les diferències entre les respostes de cada parella jove-progenitor. La prova consisteix en un càlcul de quantes vegades han contestat de la mateixa manera, quantes els joves han donat respostes més elevades que els progenitors i quantes els progenitors han respost més alt que els joves. Recordem que a la resposta *Mai* se li va adjudicar un 1, a *Alguna vegada* un 2 i a *Normalment* un 3. Després de desestimar les respostes completament iguals, s'analitza si les diferències en les respostes són significatives (com a màxim $p=0,05$) o no. Observant el nombre de diferències en un sentit i l'altre podem veure quina de les dues poblacions puntua més alt i, per tant, respon *Normalment* amb més freqüència. L'estadístic de contrast que obtenim amb aquesta prova és una *Z*.

La prova ANOVA (Anàlisi de la Variància) per mesures repetides emprada per comparar les respostes a escales Likert de joves i progenitors, s'utilitza en els casos on tenim més de dues mesures que comparar i, per tant, no és possible utilitzar una prova *t*. La

prova ens informa, en un primer moment de si les 3 (ó més) mitjanes són iguals o diferents. En el cas que siguin diferents (com a màxim $p=0,05$), es calculen contrastos per conèixer entre quines mitjanes en concret hi ha diferència. Al igual que l'ANOVA per dades independents l'índex que obtenim és una F.

2.4. Fases de la investigació.

FASE	CONTINGUT
<p>Elaboració dels instruments per a la recollida de dades.</p>	<p>Implementació d'una metodologia selectiva consistent en l'elaboració de dos qüestionaris molt semblants, per ser administrats per separat a nois i noies i pares. Ambdós qüestionaris inclouen ítems oberts i de resposta tancada així com escales per mesurar les variables investigades.</p>
<p>Elecció de la mostra i contactes institucionals</p>	<p>Un cop seleccionats els possibles centres es mantingué un contacte per mitjà d'una carta i posteriorment, personalment amb els directors o responsables dels centre per tal de motivar-los i informar-los de les característiques de l' estudi i del seu nivell d'implicació. Dins de l'aspecte de motivació fet el compromís amb el centre d'una devolució al claustre i associació de pares dels resultats de la recerca un cop finalitzada. De cada centre s'ha utilitzat una mostra que oscil·lava entre 75 i 150 nois i noies.</p>
<p>Passació dels qüestionaris</p>	<p>Els qüestionaris van ser administrats:</p> <p>a.- En grup a l'aula de la pròpia escola, amb el permís de la direcció del centre i de l'associació de pares.</p> <p>b.- Dos investigadors van estar presents en las sessions juntament amb el mestre/a habitual dels alumnes.</p> <p>c.- Després de respondre el seu qüestionari, els nens i nenes van rebre un altre qüestionari per lliurar als seus pares, en el qual ell/es escrivien el seu nom (per poder aparellar els qüestionaris posteriorment). També se'ls va donar un sobre per introduir el qüestionari juntament amb una carta dirigida als pares/mares en la que s'explica la investigació i es demana la seva col·laboració.</p> <p>d.- Se'ls va demanar tornar el qüestionari al professor/a del seu fill o filla, mitjançant el propi noi o noia.</p> <p>e.- Posteriorment es va passar a recollir els qüestionaris dels pares i mares per l'Institut.</p>
<p>Anàlisi de les dades</p>	<p>L'anàlisi de les dades inclou una anàlisi descriptiva bàsica pel conjunt de variables a estudiar. Aquesta anàlisi ha estat realitzada des d'un enfocament univariat o bivariat en funció de la naturalesa de cada variable o de la comparació entre variables, així com anàlisis comparatives orientades a la detecció de les diferències intergrups: sobretot es considera el gènere i la localització.</p>

<p><i>Elaboració de conclusions i elaboració de l'informe d'investigació.</i></p>	<p><i>Informe final.</i></p>
---	------------------------------

3. RESULTATS DE LA INVESTIGACIÓ

3.1 Respostes dels nois i noies

3.1.1 Activitats extraescolars, temps lliure i deures.

De les activitats extraescolars organitzades, aquella que més realitzen els joves en sortir de l'escola o els caps de setmana és l'**esport**, donat que un 60,6% dels joves manifesten que ho practiquen. En segon lloc, un 20,7% dels joves dediquen el seu temps a activitats relacionades amb l'**aprenentatge d'idiomes**, seguit de **reforç dels aprenentatges escolars** (15,1%), d'informàtica (10,6%) i música (10,4%). En últim lloc, ens trobem amb **esplai** (8,2%) i **activitats artístiques** (5,5%), essent les activitats que menys joves realitzen.

Si tenim en consideració el sexe dels joves, ens trobem que existeixen diferències

significatives quan es parla d'esport [$\chi^2_1=191,408$; $p<0,01$], aprenentatge d'idiomes [$\chi^2_1=11,180$; $p<0,01$], reforç dels aprenentatges escolars [$\chi^2_2=35,870$; $p<0,01$], informàtica [$\chi^2_1=61,632$; $p<0,01$] i música [$\chi^2_1=8,865$; $p<0,01$]. Les activitats que realitzen una proporció major

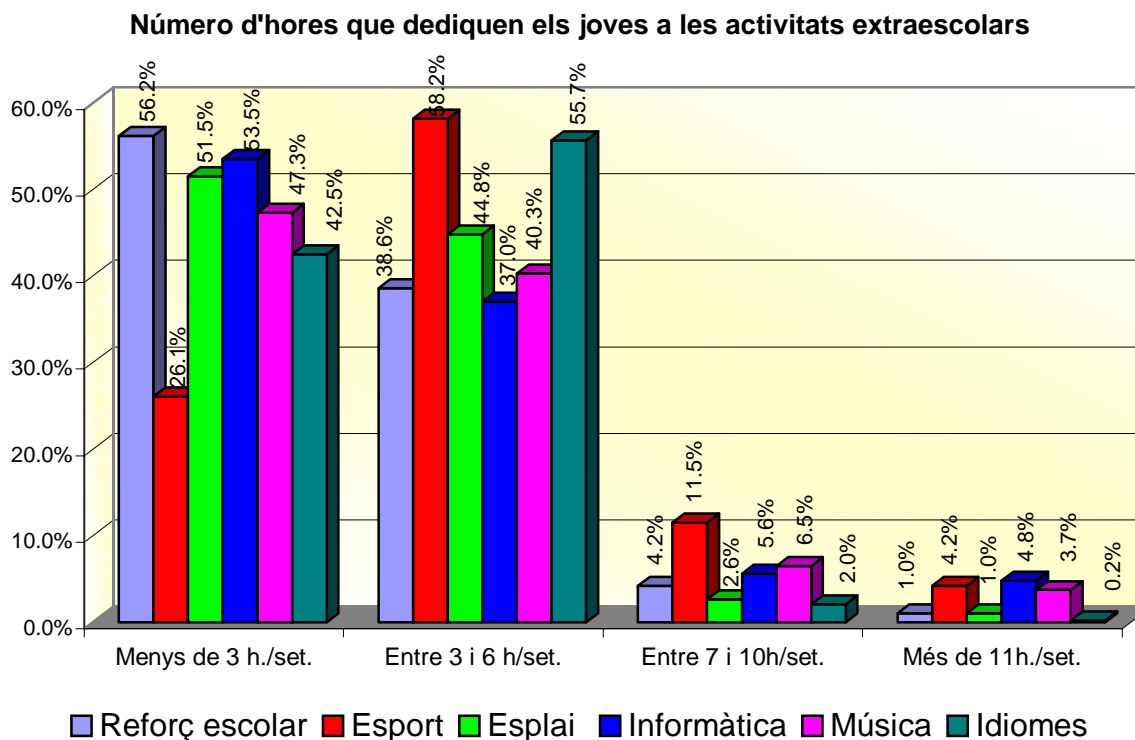
de noies són aprenentatge d'idiomes (noies=23,3% i nois= 18,4%) i música

(noies=12,1% i nois= 8,8%); i les activitats que més nois les realitzen són esport (nois=72,2% i noies= 40%), informàtica (nois=14,4% i noies= 6,1%) i reforç escolar (nois=8,5% i noies= 6,5%).

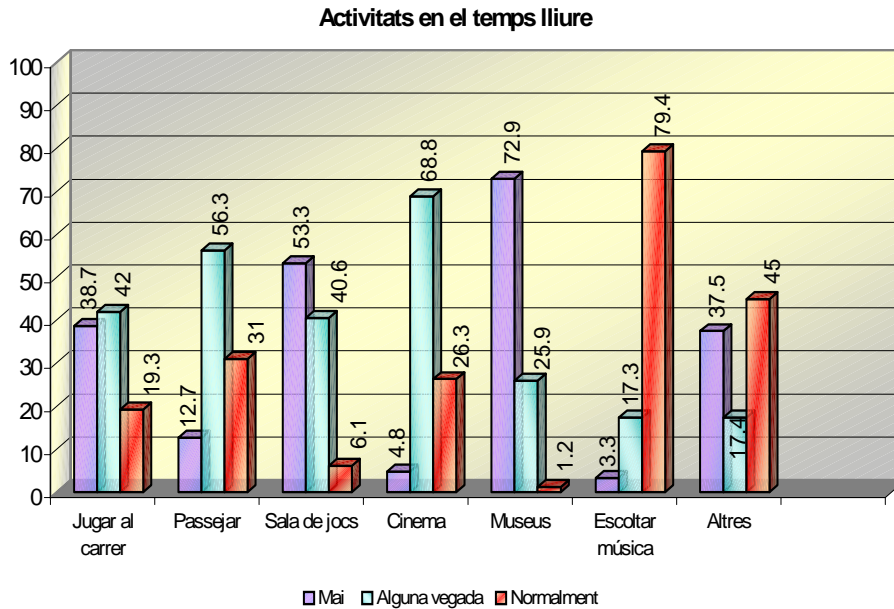
Centrant-nos en la localització, cal esmentar les dades que han resultat estadísticament significatives: en relació amb les activitats extraescolars, **Girona** és el lloc on els joves més manifesten realitzar **reforç escolar** (21,6%) i **idiomes** (33,3%) en comparació amb Barcelona (12,5% i 17,0%, respectivament) i l'Àrea Metropolitana (13,3% i 15,8%, respectivament). [$\chi^2_2=35,87$; $p<0,01$] i [$\chi^2_2=104,68$; $p<0,01$].

D'altra banda, els alumnes de **Barcelona** realitzen més **activitats artístiques i tallers** (7,2%) [$\chi^2_2=11,47$; $p<0,05$], **esports** (58,5%) [$\chi^2_2=73,38$; $p<0,01$], **música** (11,5%) [$\chi^2_2=24,98$; $p<0,01$] i **altres** activitats extraescolars (14,5%) [$\chi^2_2=33,47$; $p<0,01$]; en comparació amb els joves de l'Àrea Metropolitana (4,1%; 54,0%; 7,0% i 6,8%) i els joves de Girona (4,8%; 72,6%; 13,6%; i 13,9%).

El **temps que dediquen els joves a realitzar activitats extraescolars**, depèn molt del tipus d'activitat. La majoria dels joves dediquen menys de tres hores quan es parla de reforç escolar (52,6%), esports (51,5%), classes d'informàtica (53,5%) i de música (47,3%). En canvi si parlem d'esports (58,2%) i de classes d'idiomes (55,7%), ens trobem que el temps de dedicació es situa entre les tres i les sis hores setmanals.

En relació amb les **activitats que fan habitualment els joves en el seu temps lliure**, es destaquen clarament **escollar música, passejar i anar al cinema** practicades *Normalment* (79,4% escoltar música, 31,0% passejar i un 26,3% anar al cinema). Anar a una sala de jocs o jugar al carrer són activitats que es practiquen *Alguna vegada* (40,6% sala de jocs i 42,0% jugar al carrer). És de destacar que els museus tan sols són freqüentats *Normalment* per un 1,2% dels joves i un 72,9% d'ells declaren que *Mai* visiten un museu.

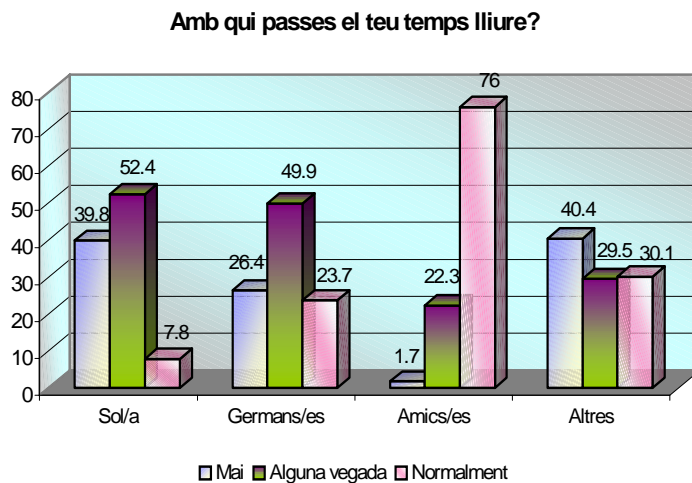
Tant sols es presenten diferències significatives, si tenim en consideració el sexe, en l'activitat de **jugar al carrer**, entre els joves que diuen que dediquen el seu temps lliure *Normalment* a aquesta activitat, un 25,6% són nois enfront d'un 12,4% que són noies [$\chi^2_2=246,352$; $p<0,01$].

A nivell de localització, hem de destacar la diferència estadísticament significativa de Barcelona respecte les altres localitzacions, en relació a l'ús de les **sales de jocs** (5,4%, vs Àrea Metropolitana 5,4% i Girona 7,6%), [$\chi^2_4=28,55$; $p<0,01$], l'ús dels cinemes a Barcelona (24,0%) i l'Àrea Metropolitana (23,8%) a diferència de Girona 32,9% [$\chi^2_4=26,61$; $p<0,01$]. També podem destacar la visita més freqüent a museus per part dels joves de l'Àrea Metropolitana (0,9%) versus Barcelona (1,3%) i Girona (1,4%) [$\chi^2_4=14,74$; $p<0,01$].

	BARCELONA			ÀREA METROPOLITANA			GIRONA		
	Normal.	Al. vegada	Mai	Normal.	Al. vegada	Mai	Normal.	Al. vegada	Mai.
Jugar carrer	17,9%	42,3%	39,7%	20,6%	39,6%	36,9%	20,6%	39,6%	39,7%
Passejar	30,3%	57,0%	12,7%	34,0%	53,8%	12,2%	27,8%	58,6%	13,5%
Sala de jocs	5,4%	42,6%	52,0%	5,7%	44,1%	50,2%	7,6%	33,1%	59,2%
Cinema	24,0%	70,9%	5,1%	23,8%	71,0%	5,1%	32,9%	62,9%	4,2%
Museus	1,3%	29,4%	69,3%	0,9%	25,0%	74,2%	0,4%	22,4%	76,1%
Escoltar música	80,2%	16,5%	3,3%	80,4%	16,0%	3,6%	77,1%	20,1%	2,8%
Altres	45,1%	16,0%	38,9%	37,5%	18,2%	44,3%	55,2%	18,4%	26,4%

Taula 1: Activitats que realitzen els joves en el temps lliure

Respecte amb **qui passen el temps lliure els joves**, els joves manifesten que fonamentalment el passen amb els amics i els germans. Amb els **amics** estan *Normalment* un 75,9% dels joves enquestats. En canvi, aproximadament una tercera part (39,7%) dels joves comenten que *Mai* estan **sols** i un 7,7% *Normalment*. És en aquesta resposta en la qual trobem diferències significatives, si tenim en consideració el sexe.

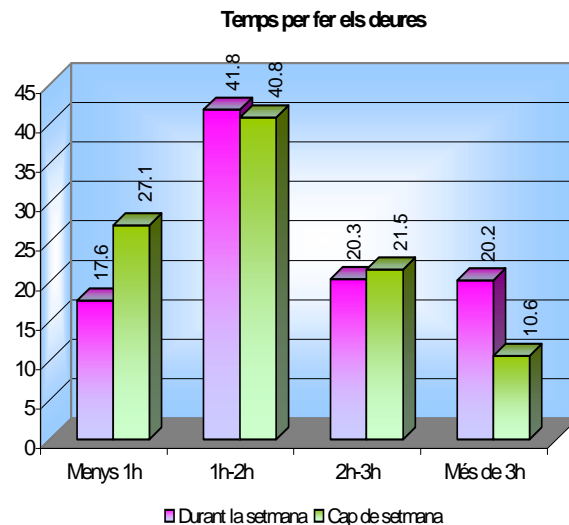

Entre els que diuen que *Normalment* estan sols, un 5,7% són noies i un 9,6% són nois [$\chi^2=16,372$; $p<0,01$].

En síntesi, *Normalment* els joves passen el seu temps lliure amb els amics i els germans i normalment *Mai* estan sols. Aquesta constatació la podem fer extensible a totes

les submostres: Barcelona, Àrea Metropolitana i Girona.

Pel que fa a **l'estona que els joves dediquen a fer els deures**, la majoria d'aquests manifesten que els hi dediquen entre una i dues hores diàries, inclosos els caps de setmana. Concretament, dels joves enquestats, un 62,1% afirmen que dediquen diàriament a l'estudi entre 1 i 3 hores, durant la setmana. Els resultats per sexe mostren amb claredat que les noies diuen que dediquen

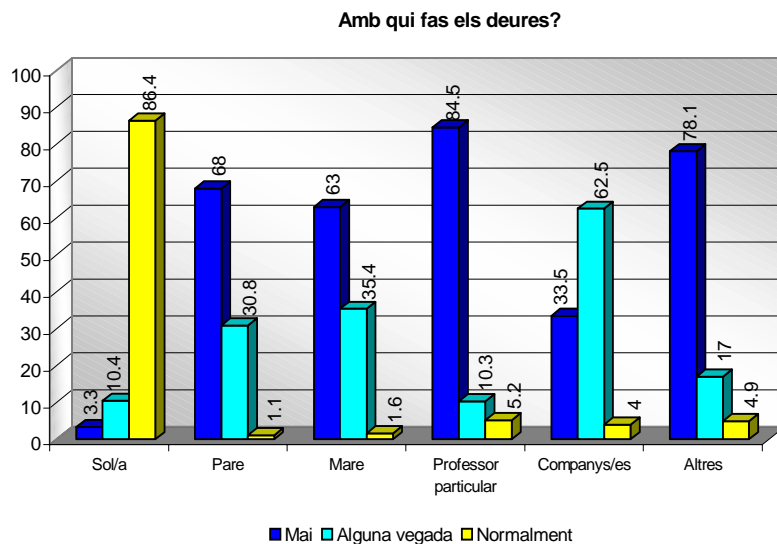

diàriament més temps a fer els deures que els nois, tant durant la setmana [$\chi^2_3=123,90$; $p<0,01$] com el cap de setmana [$\chi^2_3=135,50$; $p<0,01$]. Destaquem que les noies dediquen més de dos hores (48,9%), mentre que els nois dediquen menys d'una hora (23,6%) o entre una i dues hores diàries (43,8%) per fer els deures.

En quant a la localització, podem identificar les següents dades estadísticament significatives: A Barcelona el 19,1% dels joves declaren que dediquen menys d'una hora setmanal a fer deures, en contrastació amb els joves de l'Àrea Metropolitana (15,9%), i els de Girona (17,8%). Per contra, els joves de l'Àrea Metropolitana comenten que dediquen més temps a fer el deures (un 24,4% més de tres hores) en comparació amb Barcelona (17,3%) i Girona (18,7%). [$\chi^2_6=21,98$; $p<0,01$].

Respecte **amb** **companyia de qui fan els deures**, els joves diuen que pràcticament *Mai* fan els deures amb professors particulars (84,6%), amb el pare (68,2%) o amb la mare (63,2%). Els joves majoritàriament fan els deures *normalment* sols (86,5%). Encara que, al voltant d'un 62,7% manifesten que els fan *Alguna vegada* amb els companys.

Ens trobem amb diferències significatives si tenim en consideració el sexe, quan es valora la freqüència en què els joves realitzen els deures amb els companys [$\chi^2_2=105,34$ $p<0,01$] i la freqüència en què estan sols [$\chi^2_2=21,04$; $p<0,01$]. Concretament les noies solen fer més sovint els deures en companyia amb els companys (*Alguna vegada*=71,2%) i menys sovint soles (*Mai*=1,9%) en comparació amb els nois (*Alguna vegada*=54,4% i *Mai*=4,6%, respectivament).

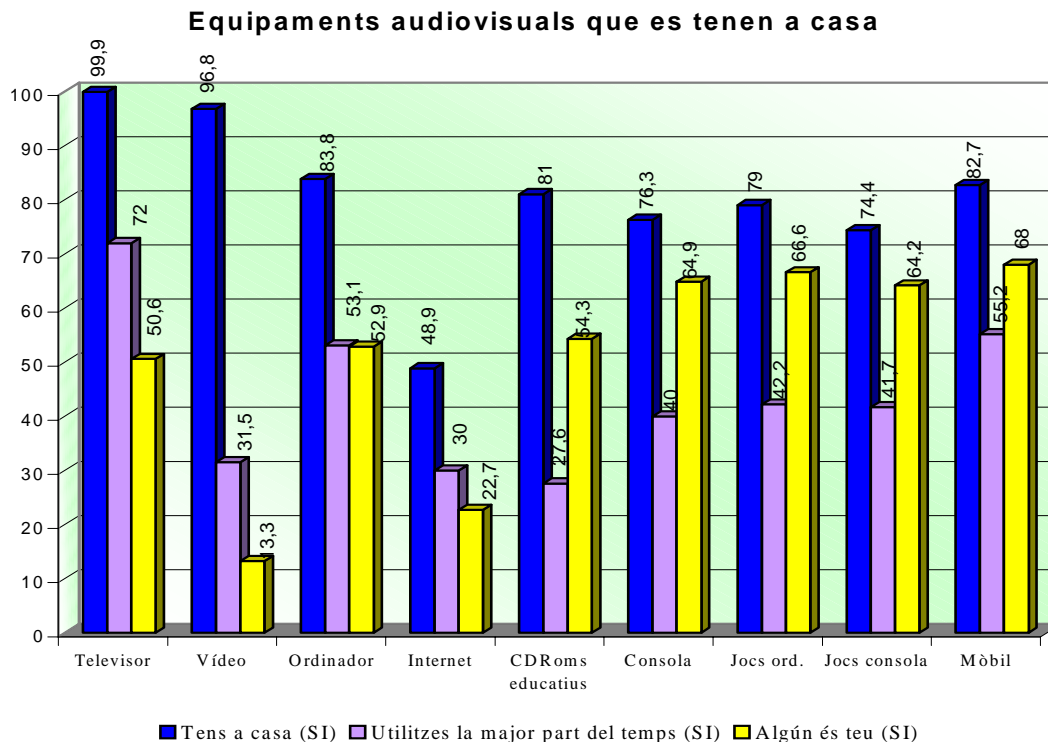
Si tenim en consideració la procedència dels instituts on estudien els joves ens trobem amb diferències significatives en el cas de fer deures amb la mare [$\chi^2_4=11,61$; $p<0,05$], amb el professor particular [$\chi^2_4=69,83$; $p<0,01$] i amb els companys [$\chi^2_4=34,86$; $p<0,01$]. Els joves de Girona solen fer més sovint els deures en companyia d'adults, com pot ser la mare o un professor particular en comparació amb l'Àrea Metropolitana i Barcelona.. En canvi, són els joves de Barcelona els que fan més sovint els deures amb els companys.

	BARCELONA			ÀREA METROPOLITANA			GIRONA		
	Normal.	Al. vegada	Mai	Normal.	Al. vegada	Mai	Normal.	Al. vegada	Mai.
Sol/a	86,6%	10,5%	2,9%	87,0%	9,6%	3,4%	85,1%	11,3%	3,6%
Pare	1,2%	31,6%	67,2%	0,8%	30,0%	69,2%	1,6%	30,8%	67,6%
Mare	1,4%	37,7%	60,9%	1,3%	32,0%	66,7%	0,5%	36,8%	61,1%
Prof. part.	2,3%	10,5%	87,2%	4,8%	8,4%	86,8%	9,9%	12,6%	77,5%
Companys/es	5,3%	62,2%	32,4%	2,8%	67,3%	29,9%	3,6%	56,3%	40,1%
Altres	5,6%	7,6%	74,4%	4,1%	15,9%	80,0%	5,0%	14,2%	80,9%

Taula 2: Amb qui fan els deures els joves

3.1.2 Disponibilitat i ús

Quan es demana per la **disponibilitat que tenen els joves sobre alguns equipaments**, ens trobem que un 99,9% dels joves disposen de televisor a casa i la gran majoria de vídeo (96,8%). Pel que fa a l'ordinador, un 83,8% afirmen tenir-ne, un 79,0% tenen jocs d'ordinador, un 76,3% disposen de consola i un 74,2% de jocs de vídeo-consola. També cal destacar que aproximadament la meitat dels joves (48,9%) posseeixen accés a Internet des de casa. I un 82,7% dels joves afirmen tenir mòbil a casa.

Pel que fa a l'**ús dels aparells**, la televisió és l'equipament que utilitzen els joves la major part del temps (72%). També fan servir el mòbil (55,2%) i l'ordinador (53,1%). Únicament, una tercera part dels joves, afirmen utilitzar el vídeo (31,5%), internet (30,0%) L'equipament que menys utilitzen són els CD-Roms (27,6%).

Es constaten diferències significatives, si tenim en consideració el sexe, en l'ús de la consola [$\chi^2_1=342,914$; $p<0,01$], els jocs d'ordinador [$\chi^2_1=205,202$; $p<0,01$], internet [$\chi^2_1=14,534$; $p<0,01$], el mòbil [$\chi^2_1=370,550$; $p<0,01$] i els CD-Roms educatius [$\chi^2_1=4,292$; $p<0,05$]. Els nois manifesten utilitzar amb més freqüència la consola (noies =22,5% i nois=56,5%), l'internet (noies=26,8% i nois=33,1%) i els jocs d'ordinador (noies= 29,2% i nois =54,7%). En canvi, les noies fan servir més els CD-Roms (noies= 25,9% i noies=29,2%) i el mòbil (noies=62,8% i nois= 47,9%).

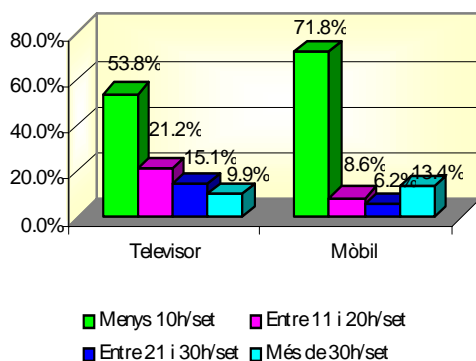
Respecte a les informacions que ens donen els joves sobre **els equipaments audiovisuals dels que disposen com a propis**, podem considerar que els aparells que

més tenen en propietat són els mòbils (68,2%), els jocs d'ordinador (66,8%), la consola (64,7%) i els jocs de vídeo-consola (64,0%). En canvi aproximadament la meitat dels joves, afirmen tenir en propietat els CD-Roms educatius (54,3%), l'ordinador (52,8%) i el televisor (50,6%). I una minoria dels nois afirmen tenir internet (22,7%).

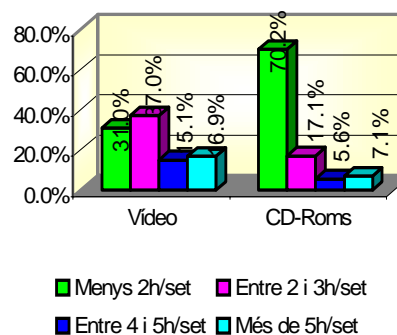
Si tenim en consideració el sexe, trobem diferències significatives respecte el televisor [$\chi^2_1=80,469$; $p<0,01$], internet [$\chi^2_1=34,467$; $p<0,01$], l'ordinador [$\chi^2_1=23,33$; $p<0,01$], la consola [$\chi^2_1=332,27$; $p<0,01$], els jocs vídeo-consola [$\chi^2_1=372,23$; $p<0,01$], els jocs d'ordinador [$\chi^2_1=126,11$; $p<0,01$] i mòbil [$\chi^2_1=55,45$; $p<0,01$]. Essent més noies les que tenen mòbil (74,5%). En canvi, ens trobem més nois que posseeixen televisor (58,4%), internet (27,0%), ordinador (57,0%) els jocs d'ordinador (76,1%) i els jocs de vídeo-consola (80,3%) que noies (42,4%; 18,2%; 48,4%; 57,1 i 46,9%, respectivament).

En relació al **número d'hores setmanals que inverteixen els joves en la utilització dels aparells**, observem que l'aparell, al qual els joves inverteixen més temps és el televisor, donat que un 53,8% dels joves veuen la televisió menys de 10 hores a la setmana i un 21,2% entre 11 hores i 20 hores. El segon aparell més utilitzat és el mòbil, en el que un 71,8% dels joves inverteixen menys de 10 hores i un 13,4% més de 30

Hores a la setmana que els joves utilitzen el Televisor i el Mòbil

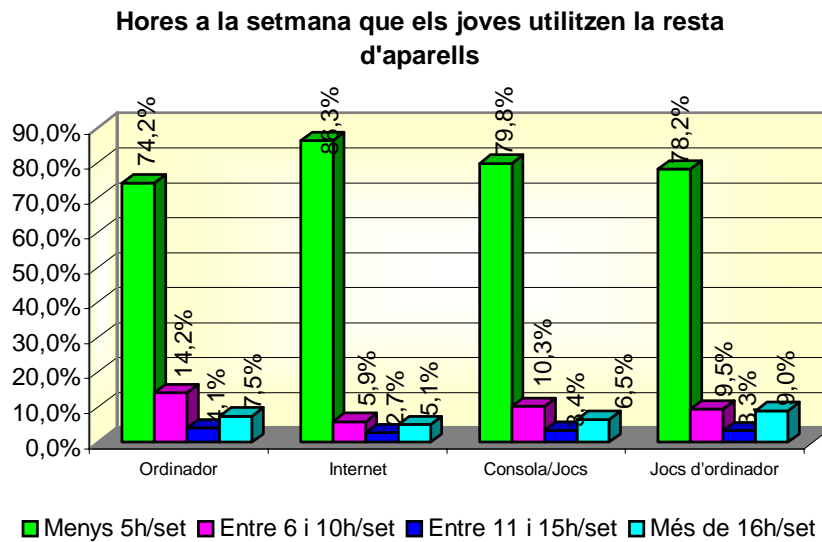
Hores a la setmana que els joves utilitzen el Vídeo i els CD-Roms

hores. Els aparells que segueixen són: l'ordinador, al qual un 74,2% dels joves inverteixen menys de 5 hores i un 14,2% entre 6 i 10 hores a la setmana; els jocs

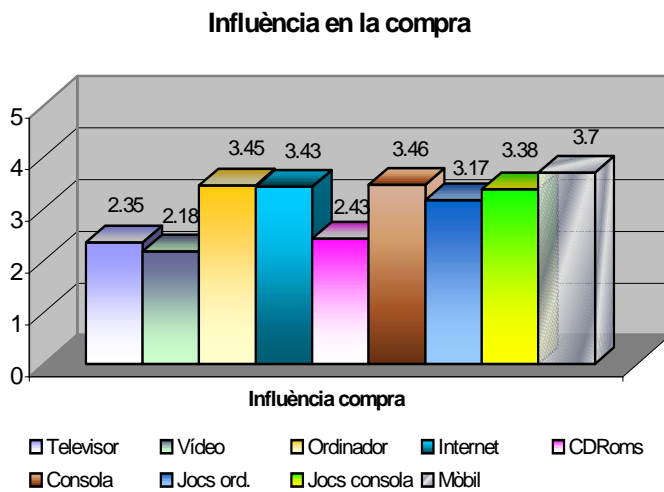
d'ordinador, als quals un 78,2% dels joves inverteixen menys de 5 hores setmanals i un 9% més de 16 hores; la consola i els jocs de consola, en el que un 79,8% dels joves inverteixen menys de 5 hores i un 10,3% entre 6 i 10 hores setmanals; i Internet, amb un 86,3%

dels
joves

l'utilitzen menys de 5 hores i entre 6 i 10 hores setmanals. En últims llocs ens trobem el vídeo, en el que un 37,1% dels joves inverteixen entre 2 i 3 hores; i el CD-Roms educatius, en el que un 70,2% dels joves dediquen menys 2 hores a la setmana.

Quan preguntem als joves sobre la **influència** que creuen haver tingut en la **compra dels mitjans** que

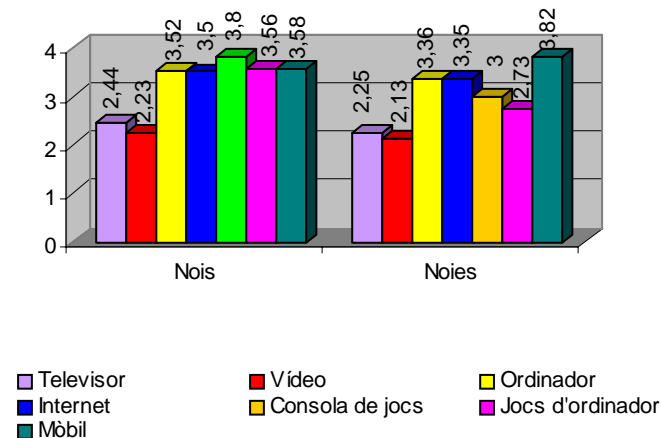

tenen a casa i utilitzen, manifesten que no han influït en la compra del televisor i el vídeo, amb una mitjana de 2,35 (dt=1,29) i 2,18 (dt=1,17) respectivament, però sí en la compra de l'ordinador com a eina de treball amb una mitjana de 3,45 (dt=1,34), a l'accés a Internet amb una mitjana de

3,43 (dt=1,59), als jocs de vídeo-consola amb una mitjana de 3,38 (dt=1,41), als jocs d'ordinador amb una mitjana de 3,17 (dt=1,38), i als CD-Roms educatius amb una mitjana de 2,43 (dt=1,28).

En la influència en la compra dels aparells audiovisuals destaca que són els nois els que consideren que han estat més influents en la compra en tots els aparells menys en el cas de mòbil. Essent, els aparells que tenen diferències significatives: Televisor [$t_{3122}= 4,08$; $p<0,01$], vídeo [$t_{2995}= 2,28$; $p<0,05$], ordinador [$t_{2651}= 3,17$; $p<0,01$], Internet [$t_{1553}= 2,09$; $p<0,05$], consola [$t_{2169}= 14,21$; $p<0,01$], jocs d'ordinador [$t_{2502}= 15,89$; $p<0,01$] i el mòbil [$t_{2373}= -4,18$; $p<0,01$].

Influència en la compra, segons sexe

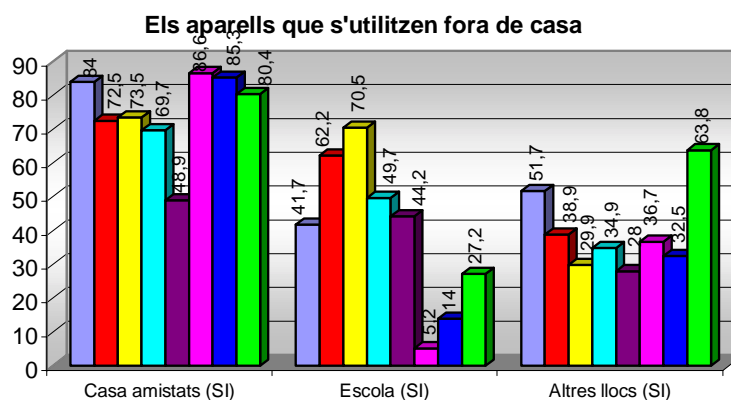

Quan a la localització s'observa que existeixen diferències significatives entre els joves de Barcelona i els joves de l'Àrea Metropolitana respecte els CD-Roms [$t_{1872}= -4,61$; $p<0,01$], jocs de vídeo-consola [$t_{1783}= -2,59$; $p<0,05$] i el mòbil [$t_{1809}= -2,03$; $p<0,05$]. Essent en l'Àrea Metropolitana on hi ha major influència en la compra. Al comparar Barcelona i Girona es detecta que hi ha diferències significatives en tots els aparells menys en el cas del mòbil; essent els joves de Girona els que tenen una major influència. Televisor [$t_{1790}= -2,84$; $p<0,01$], vídeo [$t_{1721}= -2,66$; $p<0,01$], ordinador [$t_{1740}= -2,31$; $p<0,05$], Internet [$t_{1121}= -3,63$; $p<0,01$], CD-Roms educatius [$t_{1499}= -2,26$; $p<0,05$], jocs d'ordinador [$t_{1534}= -2,29$; $p<0,05$]. Per últim, al comparar l'Àrea Metropolitana i Girona són significatius el vídeo [$t_{1713}= -2,64$; $p<0,01$], Internet [$t_{1037}= -2,45$; $p<0,05$] i CD Roms educatius [$t_{1514}= 2,06$; $p<0,05$]; existint en els dos primers aparells una major influència per part dels joves de Girona, i en els cas dels CD-Roms educatius la major influència és de l'Àrea Metropolitana.

	BARCELONA		ÀREA METROPOLITANA		GIRONA	
	Mitjana	Des. Tip.	Mitjana	Des. Tip.	Mitjana	Des. Tip.
Televisor	2,28	1,28	2,35	1,29	2,44	1,31
Vídeo	2,15	1,17	2,15	1,16	2,29	1,18
Ordinador	3,37	1,35	3,47	1,37	3,52	1,27
Accés a Internet	3,30	1,39	3,39	1,45	3,60	1,36
CD-Roms educatius	2,30	1,27	2,57	1,30	2,44	1,24
Consola	3,38	1,43	3,51	1,39	3,48	1,41
Jocs d'ordinador	3,10	1,37	3,18	1,39	3,26	1,37
Jocs de vídeo consola	3,26	1,40	3,43	1,40	3,48	1,41
Mòbil	3,63	1,47	3,77	1,40	3,69	1,47

Taula 3: Influència dels joves en la compra dels mitjans

En relació a **la utilització de l'equipament** esmentat, la majoria dels joves l'utilitza fora de casa. Els fan servir sobretot a casa de les amistats. Concretament, els aparells audiovisuals més utilitzats a casa de les amistats, són els jocs d'ordinador (85,3%), els jocs de vídeo-consola (86,6%) i la televisió (84,0%). El mòbil s'utilitza en un 80,4% dels casos, seguit de l'ordinador (73,5%), el vídeo (72,5%), internet (69,7%) i els CD-Roms (48,9%).

Pel que fa a la seva utilització a l'escola hem obtingut els percentatges

següents: el que més s'utilitza és l'ordinador (70,5%), i el vídeo (62,2%). Internet, el

televisor i els CD-Roms s'utilitzen en un 49,7%, 41,7% i 44,2% dels casos respectivament. S'utilitza poc el mòbil (27,2%) i els jocs d'ordinador (14,0%). I el que menys s'utilitzen, lògicament, són els jocs de vídeo-consola (5,2%).

Respecte a la pregunta "**amb qui estàs quan utilitzes els equipaments audiovisuals**", els joves responen majoritàriament que estan **sols**. Podem destacar que el l'ordinador (56,9%), internet (51,2%) i el mòbil (60,50%) són els aparells que els joves diuen que els utilitzen més en solitari. En canvi, quan es parla del televisor i del vídeo, la majoria dels joves (50,7% i 44,5%) diuen que només *Algunes vegades* els utilitzen en sols. Únicament, aquest dos aparells els veuen *Alguna vegada* amb el **pare** (54,7% i 49,7%) i amb la **mare** (48,2% i 51,1%). Respecte als altres aparells, la majoria dels joves ens comenten que mai els utilitzen en companyia del pare o de la mare. Quan es parla d'utilitzar-los en companyia dels Germans, ens trobem que l'únic aparell en què ho fan *Normalment* és el televisor (53,6%), i *Algunes vegades* quan es tracta del vídeo (45,1%), la consola i els jocs de vídeo-consola (38,2%) i els jocs d'ordinador (40,4%).

Quan es parla d'utilitzar-los en companyia dels amics, els joves contesten que hi estan *Algunes Vegades* amb tots els aparells comentats, amb l'excepció dels CD-Roms que no hi estan *Mai* (64,9%).

	SOL/A			PARE			MARE		
	Normal.	Al. vegada	Mai	Normal.	Al. vegada	Mai	Normal.	Al. vegada	Mai.
Televisor	26,7%	50,7%	22,6%	31,2%	54,7%	14,2%	43,6%	48,2%	8,2%
Vídeo	15,5%	44,5%	40,0%	18,6%	49,7%	31,7%	24,4%	51,1%	24,5%
Ordinador	56,9%	26,4%	16,6%	7,5%	27,0%	65,5%	5,6%	25,0%	69,4%
Accés a Internet	51,2%	24,4%	24,4%	9,3%	23,7%	66,9%	6,2%	19,8%	74,0%
CD-Roms educatius	40,0%	28,3%	31,7%	5,8%	25,9%	68,3%	5,3%	23,1%	71,6%
Consola /Jocs	39,8%	34,0%	27,2%	5,6%	21,9%	72,5%	6,3%	15,4%	78,3%
Jocs d'ordinador	42,5%	33,7%	23,8%	7,3%	24,9%	67,7%	4,4%	13,7%	21,8%
Mòbil	60,50%	20,20%	19,20%	7,9%	19,7%	72,4%	9,8%	23,1%	67,0%

Taula 4.1: En companyia de que estan quan utilitzen els aparells

	GERMANS/ES			AMICS/AMIGUES		
	Normal.	Al. vegada	Mai	Normal.	Al. vegada	Mai
Televisor	53,6%	37,6%	8,8%	13,9%	60,4%	25,7%
Vídeo	37,0%	45,1%	17,9%	10,8%	51,8%	37,4%
Ordinador	18,2%	39,6%	42,3%	13,9%	53,2%	32,9%

Accés a Internet	19,3%	35,3%	45,4%	19,7%	56,3%	24,0%
CD-Roms educatius	8,3%	29,3%	62,4%	5,0%	30,1%	64,9%
Consola /Jocs	34,5%	38,2%	27,3%	28,3%	48,3%	23,4%
Jocs d'ordinador	27,1%	40,4%	32,4%	24,7%	49,2%	26,1%
Mòbil	13,7%	27,5%	58,8%	30,3%	40,2%	29,6%

Taula 4.1: En companyia de que estan quan utilitzen els aparells

Si tenim en consideració el sexe ens trobem diferències significatives en alguns dels aparells. Quan la utilització dels aparells és en solitud, els aparells que presenten diferències significatives són el televisor [$\chi^2_2=27,97$; $p<0,01$], el vídeo [$\chi^2_2=8,64$; $p<0,05$], l'ordinador [$\chi^2_2=22,31$; $p<0,01$], els CD-Roms educatius [$\chi^2_2=27,74$; $p<0,01$], la consola i els jocs de vídeo-consola [$\chi^2_2=117,30$; $p<0,01$], jocs d'ordinador [$\chi^2_2=63,03$; $p<0,01$] i el Mòbil [$\chi^2_2=9,60$; $p<0,01$]. Essent les noies les que utilitzen *Normalment* més sovint l'ordinador (60,9%), els CD-Roms educatius (45,2%) i el mòbil (63,5%) en solitud en comparació amb els nois (53,0%; 34,8% i 57,4%; respectivament). En canvi són els nois els que *Normalment* utilitzen més sovint el televisor (30,6%), el vídeo (16,6%), la consola i els jocs de vídeo-consola (46,8%) i els jocs d'ordinador (49,1%) en solitud en comparació amb les noies (22,3%; 13,9%; 27,0% i 34,2%; respectivament).

Quan la utilització de l'aparell es fa en companyia del pare, ens trobem que les diferències són significatives respecte l'ordinador [$\chi^2_2=9,18$; $p<0,05$]. Els nois utilitzen *Normalment* més sovint l'ordinador (8,8%) en companyia del pare que les noies (5,9%).

Si la utilització és en companyia de la mare, les diferències significatives es situen en el televisor [$\chi^2_2=76,30$; $p<0,01$], el vídeo [$\chi^2_2=17,00$; $p<0,01$], l'ordinador [$\chi^2_2=9,65$; $p<0,01$], els CD-Roms educatius [$\chi^2_2=9,04$; $p<0,05$] i els jocs d'ordinador [$\chi^2_2=11,06$; $p<0,01$]. Les noies utilitzen *Normalment* més sovint el televisor (50,2%) i el vídeo (26,5%) en companyia de la mare en comparació amb els nois (37,0% i 22,1%; respectivament). En contraposició, són els nois els que utilitzen més sovint l'ordinador (6,7%), els CD-Roms (6,2%) i els jocs d'ordinador (5,5%) en companyia de la mare, en comparació amb les noies (4,1%; 4,4% i 3,1%; respectivament).

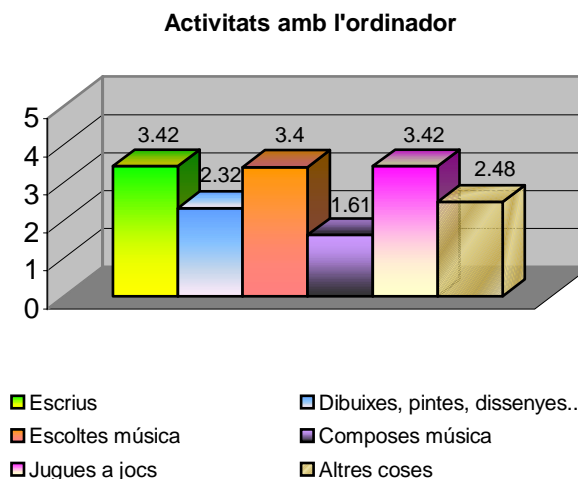
Si la utilització es fa en companyia dels germans, les diferències significatives les trobem en el televisor [$\chi^2_2=59,60$; $p<0,01$], el vídeo [$\chi^2_2=12,62$; $p<0,01$] i l'ordinador

$[\chi^2_2=8,04; p<0,05]$. Les noies utilitzen *Normalment* més sovint en companyia dels germans el televisor (61,0%) i el vídeo (40,0%) en comparació amb els nois (46,0% i 33,5%; respectivament). En canvi els nois utilitzen més sovint l'ordinador (nois=19,1% i les noies 16,9%).

Quan la utilització es fa en companyia dels amics, les diferències significatives es situen en el televisor $[\chi^2_2=25,72; p<0,01]$, el vídeo $[\chi^2_2=22,90; p<0,01]$, l'ordinador $[\chi^2_2=22,32; p<0,01]$, internet $[\chi^2_2=13,19; p<0,01]$, els CD-Roms educatius $[\chi^2_2=9,16; p<0,05]$, consola i jocs de vídeo-consola $[\chi^2_2=289,48; p<0,01]$, jocs d'ordinador $[\chi^2_2=213,65; p<0,01]$ i el mòbil $[\chi^2_2=78,15; p<0,01]$. Els noies utilitzen *Normalment* més sovint en companyia dels amics el televisor (14,6%), el vídeo (11,3%), l'ordinador (15,9%), Internet (22,4%), els CD-Roms educatius (5,4%), la consola i els jocs de vídeo-consola (39,5%) i els jocs d'ordinador (34,1%); en comparació amb les noies (12,8%; 9,9%; 12,0%; 16,5%; 4,2%; 13,8% i 13,4%; respectivament). En canvi, les noies utilitzen *Normalment* més sovint en companyia dels amics el mòbil (35,7%) que els nois (24,1%).

3.1.3 Ús de cada TIC i la seva avaluació

En relació amb l'**ordinador**, ens trobem que un 92,2% dels joves l'utilitzen. **Quan els demanem aquests joves quina utilització fan de l'ordinador**, observem que l'activitat més realitzada és la d'escoltar música (mitjana de 3,40; dt=1,39), fer servir el processador de text (mitjana de 3,42; dt=1,16) i jugar amb jocs (mitjana de 3,42; dt=1,33). En general, l'activitat menys realitzada és la de compondre música (mitjana de 1,61; dt=1,10). Altres activitats que no

fan *Mai* els joves son les de dibuixar pintar, dissenyar (amb una mitjana de 2,32; $dt=1,11$). A la categoria d'altres usos de l'ordinador hi ha una relativa polarització entre el jovent que declara que no ho fa servir *Mai* per a això (51,9%) i el que ho fa *Molt sovint* (23,2%).

Troband-nos amb diferències significatives, si tenim en consideració el sexe quan es parla d'utilitzar el processador de text [$t_{2883} = -13,44$; $p < 0,01$], dibuixar [$t_{2871} = -4,16$; $p < 0,01$], escoltar música [$t_{2865} = -2,85$; $p < 0,01$], compondre música [$t_{2857} = 8,17$; $p < 0,01$] i jugar [$t_{2861} = 20,79$; $p < 0,01$]. Concretament, ens trobem que les noies escriuen (3,71), dibuixen (2,40) i escolten música (3,48) més sovint que els nois (3,15; 2,23; i 3,33; respectivament). En canvi, quan ens referim a compondre música i jugar els nois (1,77 i 3,89; respectivament) ho solen fer més habitualment que les noies (3,93 i 2,93).

Quant a la localització no hi ha diferències significatives entre els joves de Barcelona i els joves de l'Àrea Metropolitana; malgrat això, si que ens trobem entre els joves de Barcelona i els joves de Girona en relació a dibuixar [$t_{1900} = 5,53$; $p < 0,01$] i jugar [$t_{1738} = 2,39$; $p < 0,05$]. En relació a la comparació entre l'Àrea Metropolitana i Girona s'observen diferències significatives quan es tracta de dibuixar [$t_{1860} = 6,19$; $p < 0,01$], escoltar música [$t_{1856} = 2,19$; $p < 0,05$] i compondre [$t_{1845} = 2,05$; $p < 0,05$]. En tots els casos, els joves de Girona realitzen aquestes activitats amb menys freqüència.

	BARCELONA		ÀREA METROPOLITANA		GIRONA	
	Mitjana	Des. Tip.	Mitjana	Des. Tip.	Mitjana	Des. Tip.
Escriure	3,45	1,14	3,45	1,19	3,36	1,14
Dibuixar, pintar, dissenyar	2,38	1,10	2,42	1,12	2,10	1,09
Escoltar música	3,37	1,41	3,48	1,34	3,34	1,42
Compondre música	1,63	1,14	1,64	1,11	1,54	1,04
Jugar a jocs	3,48	1,32	3,44	1,31	3,33	1,38
Altres coses	2,36	1,67	2,40	1,67	2,71	1,74

Taula 5: Utilització de l'ordinador

En relació a la qüestió sobre si els joves tenen **accés a Internet** i les **activitats** que hi realitzen, la majoria, un 65,7% afirma tenir-ne accés. L'activitat més realitzada és

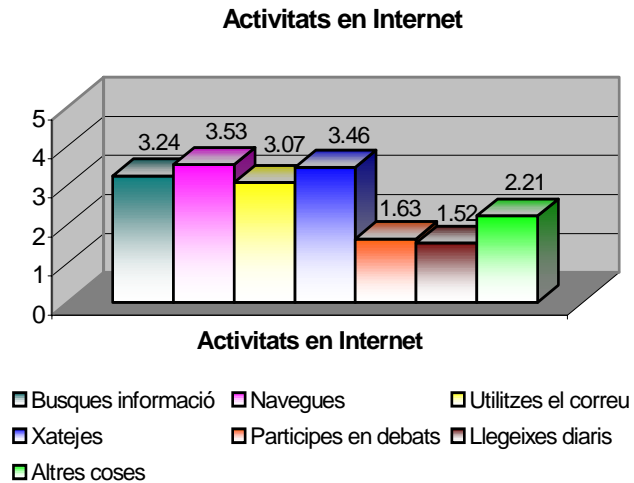
la de navegar (mitjana de 3,53; dt=1,30), i la segona és xatejar (mitjana de 3,46; dt=1,54). La tercera activitat més realitzada és la de cercar informacions concretes (mitjana de 3,24; dt=1,25), seguida per la de l'ús del correu electrònic (mitjana de 3,7; dt=1,53). Les activitats que menys realitzen són les de llegir diaris (mitjana de 1,52; dt=0,95) i la de participar en debats,

fòrums, etc. (mitjana de 1,63; dt=1,08). En relació a la categoria d'altres usos amb Internet, pregunta que han respost només un 32,9%, novament es detecta una relativa polarització entre els/les

joves que no ho utilitzen *Mai* (un 60,4%) i els/les que ho fan *Sovint* i *Molt sovint* (27,9%). Aquest resultat pot ser explicable en funció del grau d'indefinió de la categoria i/o del nivell de formació dels usuaris. Suposem que qui sap poc no en farà més usos, i qui en sap molt, serà capaç de treure'n més profit.

Es constaten diferències significatives a favor de les noies en l'activitat de xatejar (nois=3,33; noies=3,59) [$t_{1853}=-3,70$; $p<0,01$]. Les activitats on es mostren diferències a favor dels nois són les de participació en debats i fòrums (nois =1,70; noies=1,56) [$t_{1868}=2,78$; $p<0,01$] i la de llegir diaris (nois =1,68; noies=1,34) [$t_{1871}=7,94$; $p<0,01$].

Respecte a la localització, ens trobem diferències significatives quan comparem l'activitat de navegar per Internet entre els joves de Barcelona i els joves de Girona [$t_{1355}=2,53$; $p<0,05$], i les activitats de navegar [$t_{1216}=3,70$; $p<0,01$], utilitzar el correu electrònic [$t_{1210}=2,26$; $p<0,05$], xatejar [$t_{1204}=2,37$; $p<0,05$], i participar en debats [$t_{1210}=4,11$; $p<0,01$] entre els joves de l'Àrea Metropolitana i els joves de Girona. Tot trobant-nos que els joves realitzen en menys freqüència les activitats abans esmentades en comparació amb els joves de Barcelona i els joves de l'Àrea Metropolitana.

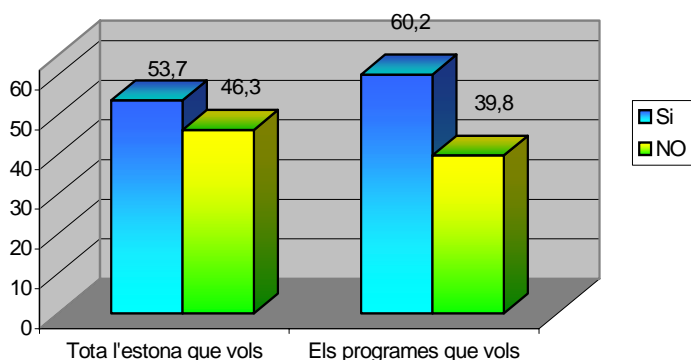

	BARCELONA		ÀREA METROPOLITANA		GIRONA	
	Mitjana	Des. Tip.	Mitjana	Des. Tip.	Mitjana	Des. Tip.
Buscar informació concreta	3,30	1,21	3,21	1,23	3,21	1,31
Navegar	3,56	1,22	3,66	1,30	3,38	1,37
Utilitzar correu electrònic	3,09	1,55	3,17	1,55	2,97	1,48
Xerrar (xatejar)	3,35	1,50	3,64	1,49	3,43	1,61
Participar en debats (fòrums)	1,61	1,06	1,78	1,18	1,53	0,99
Llegir diaris	1,50	0,95	1,57	0,98	1,49	0,93
Altres coses	2,16	1,61	2,24	1,65	2,24	1,64

Taula 6: Utilització d'Internet

Quan preguntem als joves sobre l'existència de límits o no en la utilització de la

Quant et deixen veure la TV? I què et deixen veure?

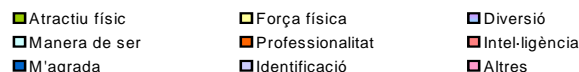
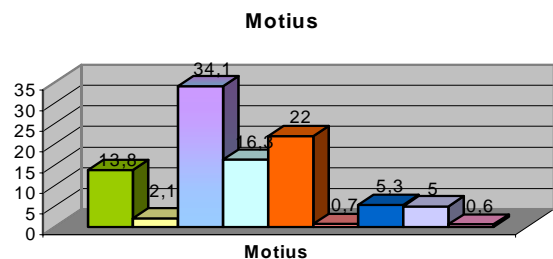
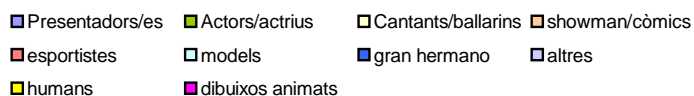
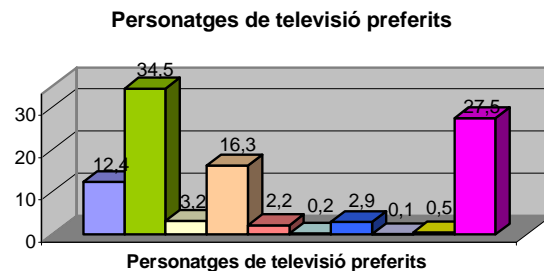
televisió, la proporció de joves que afirmen que els seus progenitors els deixen veure la TV tot el temps que volen és una mica superior (53,7%) a la meitat. Tanmateix aquesta diferència augmenta quan s'aplica a possibles restriccions pel tipus de

programes que els permeten veure: un 60,2% afirma tenir llibertat plena per a veure la programació que volen, enfront d'un 39,8% que declara tenir restriccions.

És interessant destacar que hi ha més permissivitat familiar percebuda pels joves a l'hora de veure tota mena de programes –aspecte qualitatiu–, mentre que hi ha més imposició familiar percebuda quant al nombre d'hores –aspecte quantitatiu.

Pel que fa als **personatges de televisió**¹ que han triat els nois i noies en el qüestionari, pregunta a la que han respost un total de 2000 subjectes, hem obtingut els següents resultats com a **primera opció**: un 34,5% pertanyen a la categoria d'actors i actrius (majoritàriament trien actors i actrius de la sèrie *Compañeros*), el 27,5% han escollit els dibuixos animats

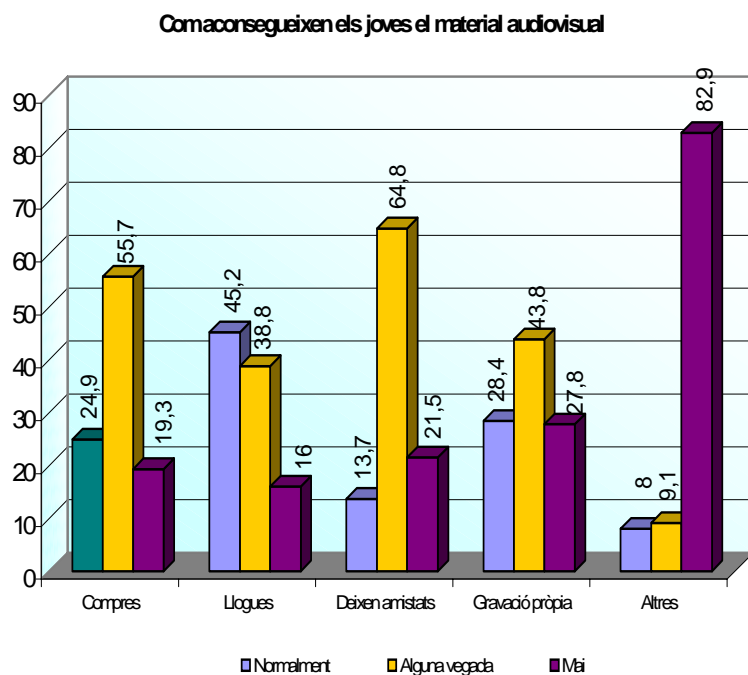
(una majoria als personatges. *Simpsons*), un 16,3% trien a còmics i a showmans, el 12,4% a presentadors i presentadores de programes, sobretot informatius i concursos i, per últim, voldríem destacar que trien poc esportistes (2,2%) i models (0,2%). Per altra banda, vàrem categoritzar els **motius** pels quals triaven els personatges de la forma següent: 1) pel seu atractiu físic, 2) per la seva força física, 3) per la diversió que generen, 4) per la seva forma de ser, 5) per la professionalitat, 6) per la intel·ligència i altres habilitats, 7) simplement perquè agrada, sense donar més raons; 8) per la identificació amb el personatge i 9) altres tipus de resposta. Hem obtingut els següents resultats: un 34,1% declara que els agrada perquè els diverteix, un 22,0% diuen que és la professionalitat el que els atrau, un 16,35% per la seva manera de ser (simpatia, amabilitat, etc.), i un 13,8% per l'atractiu físic. La resta de motius han obtingut percentatges inferiors a 8%.

¹ Els 10 personatges de televisió que han resultat més escollits per part dels nois i noies són: Bart Simpson (4,7%), Andreu Buenafuente (3,9%), Homer Simpson (2,6%), Antonio Hortelano (*Compañeros*) (2,2%), Eva Santolària (*Compañeros*) (2%), Quimi (*Compañeros*) (1,7%), Brad Pitt (1,3%), Sabrina (1,3%), Florentino Fernández (*El Informal*) (1,2%), Santiago Segura (1%).

En relació a la qüestió de **com aconseguir el material audiovisual que veuen en el vídeo**, es pot afirmar que, per regla general, *normalment* un 45,2% el

lloguen; un 28,4% el graven; un 24,9% el compren i un 13,7% del material l'aconsegueixen del préstec de les amistats (13,7%).

Hem de tenir en compte que en aquesta variable, els percentatges relatius a la categoria *Alguna vegada* són bastant alts en totes les alternatives possibles, amb l'excepció de *lloguer*; tot superant amb

escreix la de *Normalment*, la qual cosa ens pot fer pensar que no es tracta d'una modalitat de tecnologia molt estesa entre el jovent.

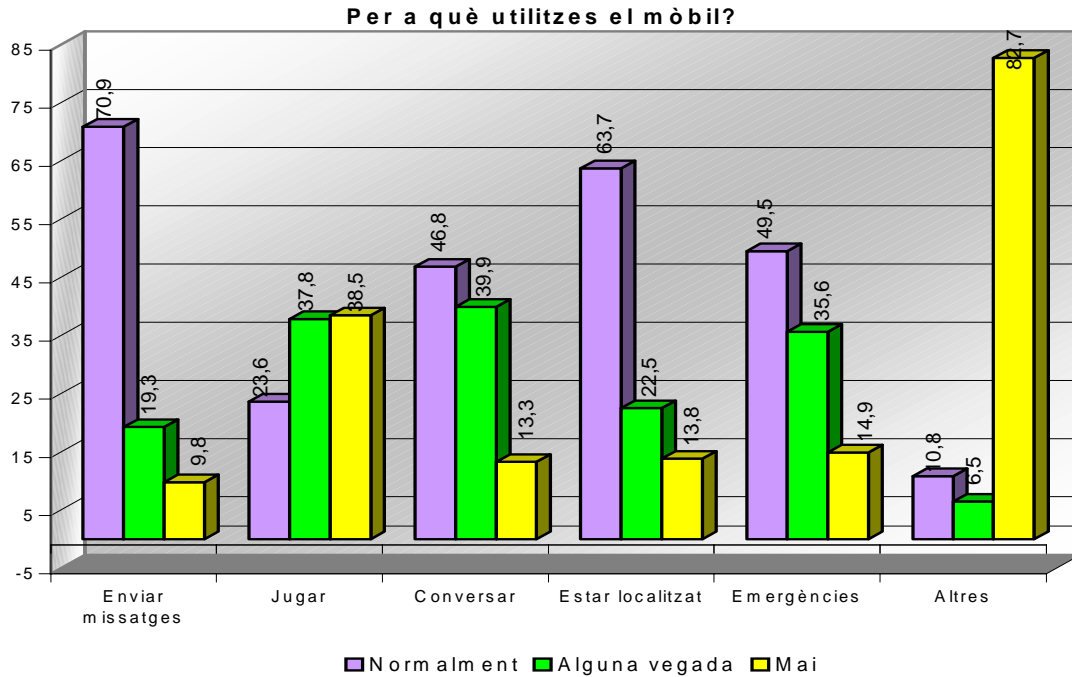
El que més veuen i amb diferència de la resta són pel·lícules (84,0%), les sèries (32,8%), els videoclips i concerts (23,9% que els veuen *Normalment*). El que menys veuen són els informatius: un 77,8% declara que no els veuen *Mai* en vídeo, seguits pels documentals (61,9%) i els concursos (57,5%). Els dibuixos els veuen *Alguna vegada* (47,0%).

Quant a la localització hem trobat diferències significatives en relació a la compra [$\chi^2_4=14,68$; $p<0,01$] i el lloguer del material audiovisual [$\chi^2_4=36,49$; $p<0,01$].

	BARCELONA			ÀREA METROPOLITANA			GIRONA		
	Normal.	Al. vegada	Mai	Normal.	Al. Vegada	Mai	Normal.	Al. Vegada	Mai.
Compras	26.6%	54.2%	19.2%	21.3%	59.5%	19.2%	27.5%	52.7%	19.8%
Llogues	46.7%	38.5%	14.8%	49.7%	36.1%	14.3%	37.0%	43.0%	20.0%
Deixen amics	13.6%	66.2%	20.2%	12.7%	64.8%	22.5%	15.3%	62.9%	21.8%
Gravació pròpia	27.6%	44.6%	27.8%	27.5%	42.7%	29.8%	30.7%	44.2%	25.2%
Altres	8.2%	8.0%	83.8%	7.4%	9.4%	83.2%	8.5%	10.1%	81.4%

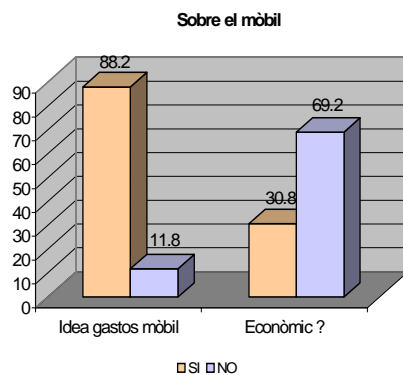
Taula 7: Com aconseguir els joves el material audiovisual.

Quan comentem per a què fan servir el **mòbil**, ens trobem que els joves manifesten *Normalment* utilitzar-lo per enviar missatges (un 70,9%), per estar localitzat (63,7%) o per possibles emergències (49,5%). L'ús del mòbil per conversar ho fa servir

Normalment un 46,7% i un 39,9% *Alguna vegada*. El cost econòmic segurament deu ser-hi al darrera. L'activitat de jugar, si bé és la menys utilitzada, també té una presència en la vida dels/les joves (un 23,6% ho fa *Normalment* i un 37,8% *Alguna vegada*). Tot l'anterior indicaria la utilització àmplia que del mòbil en la població enquestaada.

Troblem diferències significatives en funció del sexe en l'activitat d'enviar missatges; concretament les noies (78,9%) l'utilitzen *Normalment* més sovint per aquesta funció que els nois (63,1%). [$\chi^2=95,427$; $p<0,01$].

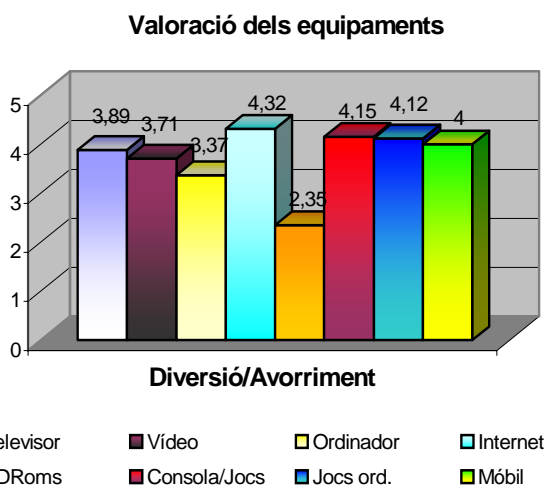
Respecte **els coneixements que posseeixen els joves sobre el que representa tenir un mòbil**, ens hem trobat un 88,2% dels joves manifesten saber el que es gasten amb aquest i un 69,2% creu que no és econòmic.

Quan demanem als joves que **avaluin els equipaments que utilitzen** en funció de determinats paràmetres ens diuen el següent:

Quant a la **diversió** els joves trien els següents aparells que consideren *Divertits o Molt divertits*: televisor (mitjana de 3,90; dt=0,81); jocs d'ordinador (mitjana de 4,47; dt=1,80); consola i jocs de vídeo-consola (mitjana de 4,56; dt=1,73); vídeo (mitjana de 3,82, dt=1,48); Internet (mitjana de 4,92; dt=1,67); mòbil (mitjana de 4,42; dt=1,23); i ordinador (mitjana de 3,67; d t=1,82). La majoria d'aparells són considerats com a divertits, excepte els CD-Roms educatius que són, per contra, considerats els més avorrits (mitjana de 3,03; dt=1,85).

Existeixen diferències entre els criteris i l'avaluació que realitzen els nois i les noies respecte certs equipaments. Els nois troben més divertits: el vídeo (nois=3,74; noies=3,68) [$t_{3056}=2,17$; $p<0,05$]; l'ordinador (nois=3,43; noies=3,31) [$t_{2826}=2,64$;

$p<0,01$]; la consola i jocs de vídeo-consola (nois=4,43; noies=3,77) [$t_{2524}=17,69$; $p<0,01$] i jocs d'ordinador (nois 4,38; noies=3,79) [$t_{2625}=16,46$; $p<0,01$]. D'altra banda les noies valoren com a més divertit en comparació amb els nois: els CD-Roms (nois=2,27; noies=2,42) [$t_{2572}=-3,92$; $p<0,01$], i el mòbil (nois=3,83; noies=4,17)

[$t_{2456}=-8,39$; $p<0,01$].

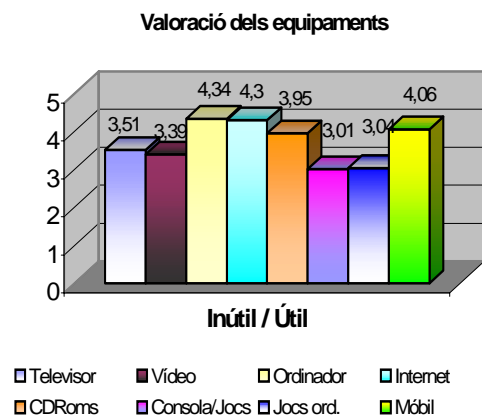
En relació a la localització no s'obtenen dades significatives comparant els joves que assisteixen als instituts de Barcelona i els joves d'instituts de l'Àrea Metropolitana ni tampoc en la comparació entre els joves d'instituts Barcelona i els joves d'instituts de Girona. Quant als joves d'instituts de l'Àrea Metropolitana i els de Girona, trobem diferències significatives quan es parla de l'ordinador [$t_{1635}= 2,23$; $p<0,05$], els CD-Roms educatius [$t_{1401}=2,43$; $p<0,05$]; i mòbil [$t_{1312}=-2,36$; $p<0,05$]. L'ordinador i els CD-Roms

educatius són considerats més divertits pels joves de l'Àrea Metropolitana i el mòbil pels joves de Girona.

	BARCELONA		ÀREA METROPOLITANA		GIRONA	
	Mitjana	Des. Tip.	Mitjana	Des. Tip.	Mitjana	Des. Tip.
Televisor	3,91	0,81	3,87	0,79	3,91	0,83
Vídeo	3,70	0,80	3,69	0,80	3,75	0,81
Ordinador	3,39	1,10	3,41	1,09	3,29	1,17
Accés a Internet	4,29	0,92	4,33	0,93	4,35	0,86
CD-Roms educatius	2,33	1,00	2,40	0,98	2,28	1,04
Consola /Jocs	4,13	1,00	4,16	0,98	4,19	0,94
Jocs d'ordinador	4,15	0,95	4,08	0,98	4,12	0,98
Mòbil	3,99	1,03	3,95	1,02	4,08	1,03

Taula 8: Valoració dels equipaments (diversió/avorriment)

Pel que fa a la **utilitat**, els joves creuen que són *Bastant útil* i *Molt útil*: l'ordinador, que és el considerat com a més útil (mitjana de 4,49; dt=1,00); els CD-Roms educatius (mitjana de 4,35; dt=2,16); mòbil (mitjana de 4,48; dt=1,61); Internet (mitjana de 4,86; dt=1,79); televisor (mitjana de 3,52; dt=1,13); vídeo (mitjana de 3,49; dt=1,49); consola i jocs de vídeo-consola (mitjana de 3,59; dt=1,87) i jocs d'ordinador (mitjana de 3,53; dt=1,73). De les dades es desprèn que la consola i jocs de vídeo-consola i els jocs d'ordinador són els menys valorats com a útils.

En aquest aspecte trobem diferències significatives entre els nois i les noies quan parlem del televisor [$t_{3167}=4,89$; $p<0,01$], el vídeo [$t_{3075}=2,22$; $p<0,05$]; Internet [$t_{2169}=2,01$; $p<0,05$], CD-Roms [$t_{2624}=-4,33$; $p<0,01$], consola i jocs de vídeo-consola [$t_{2540}=16,25$; $p<0,01$] i jocs d'ordinador [$t_{2650}=15,32$; $p<0,01$]. Concretament, els nois valoren com més útil el televisor (3,59), el vídeo (3,43), internet (4,34), la consola i els

jocs de vídeo consola (3,33) i els jocs d'ordinador; que les noies (3,42; 3,36; 4,26; 2,58; i 2,68; respectivament). En canvi són les noies valoren com més útils els CD-Roms educatius (4,05) que els nois (3,85).

En relació a la localització s'observa diferències significatives entre els joves de Barcelona i els de l'Àrea Metropolitana en els CD-Roms educatius [$t_{2001}=-2,73$; $p<0,01$]; i els jocs d'ordinador [$t_{1997}=2,44$; $p<0,05$]. Al comparar els joves de l'Àrea Metropolitana i els de Girona les diferències significatives apareixen amb els aparells del televisor [$t_{1904}=-2,64$; $p<0,01$], Internet [$t_{1361}=-2,04$; $p<0,05$], consola i jocs de vídeo-consola [$t_{1623}=-2,60$; $p<0,01$] i els jocs d'ordinador [$t_{1508}=-2,37$; $p<0,05$]. En tots els casos la mitjana és superior a Girona.

Els joves de l'àrea metropolitana, troben més útils els CD-Roms educatius que els joves de Barcelona, i a la vegada, troben menys útils els jocs d'ordinador que els joves de les altres dues localitzacions. Al mateix temps, ens trobem que els joves de Girona han valorat com a més útils el televisor, internet i la consola i els jocs de vídeo consola que els joves de l'Àrea Metropolitana.

	BARCELONA		ÀREA METROPOLITANA		GIRONA	
	Mitjana	Des. Tip.	Mitjana	Des. Tip.	Mitjana	Des. Tip.
Televisor	3,52	0,98	3,45	0,98	3,57	0,95
Vídeo	3,43	0,95	3,36	0,94	3,39	0,91
Ordinador	4,35	0,89	4,36	0,94	4,31	0,93
Accés a Internet	4,29	0,98	4,25	1,00	4,35	0,91
CD-Roms educatius	3,91	1,16	4,05	1,11	3,86	1,21
Consola/Jocs	3,02	1,21	2,93	1,21	3,09	1,19
Jocs d'ordinador	3,08	1,14	2,95	1,16	3,09	1,18
Mòbil	4,10	1,08	4,01	1,10	4,09	1,12

Taula 9: Valoració dels equipaments. (Útil/inútil)

Pel que fa a l'**aprofitament del temps**, els joves manifesten que *S'aprofita el temps* amb l'ordinador (mitjana de 4,09; dt=1,07), Internet (mitjana de 3,91; dt=1,18) i els CD-Roms educatius (mitjana de 3,68; dt=1,25). En canvi, els joves valoren que només *S'aprofita una mica el temps* quan s'utilitza el mòbil (mitjana de 3,39; dt=1,25), el

vídeo (mitjana de 2,91 (dt=1,12), el televisor (mitjana de 2,89; dt=1,21), els jocs d'ordinador (mitjana de 2,75; dt=1,33) i finalment la consola de video-jocs (mitjana de 2,74; dt=1,37).

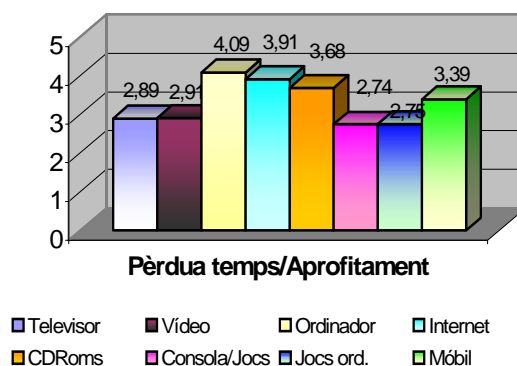
Al comparar els resultats entre nois i noies, s'observa que els nois consideren que s'aprofita més el temps que les noies

amb els diferents aparells excepte amb l'ordinador i els CD-Roms. Les dades obtingudes són les següents: televisor (nois=3,01; noies=2,78) [$t_{3160}=5,42$; $p<0,01$]; vídeo (nois=3,01; noies=2,81) [$t_{3056}=4,99$; $p<0,01$]; Internet (nois=3,98; noies=3,85) [$t_{2120}=2,65$; $p<0,01$]; consola i jocs de

vídeo-consola (nois=3,10; noies=2,25) [$t_{2543}=16,23$; $p<0,01$]; i jocs d'ordinador (nois=3,10; noies=2,32) [$t_{2627}=15,62$; $p<0,01$]; mòbil (nois=3,45; noies=3,34) [$t_{2477}=2,20$; $p<0,05$]; ordinador (nois=4,03; noies=4,16) [$t_{2839}=-3,25$; $p<0,01$]; CD-Roms (nois=3,58; noies=3,79) [$t_{2596}=-4,23$; $p<0,01$].

En relació a la localització, al comparar els joves Barcelona i els joves de l'Àrea Metropolitana s'observa que la diferència en el televisor és significativa [$t_{2366}=2,46$; $p<0,05$]. Al comparar Barcelona i Girona les diferències són significatives quan es parla dels CD-Roms [$t_{1671}=2,32$; $p<0,05$]. Si la comparació es realitza entre els joves de l'Àrea Metropolitana i els de Girona s'observen diferències significatives en el televisor [$t_{1836}=-2,04$; $p<0,05$], CD-Roms [$t_{1654}=-3,47$; $p<0,01$], consola i jocs de vídeo-consola [$t_{1413}=-2,42$; $p<0,05$], i el mòbil [$t_{1328}=-2,42$; $p<0,05$]. Els joves de l'Àrea Metropolitana opinen que s'aprofita menys el temps quan s'utilitza el televisor que els joves de Barcelona i els joves de Girona. Malgrat això, quan es parla de consola i jocs de vídeo-consola i del mòbil, són els joves de l'Àrea Metropolitana els que creuen que s'aprofita més el temps si es compara amb la valoració que fan els joves de Girona. Els joves de Girona, també creuen que s'aprofita menys el temps quan s'utilitza els CD-Roms educatius en comparació amb els joves de les altres dues submostres.

Valoració dels equipaments

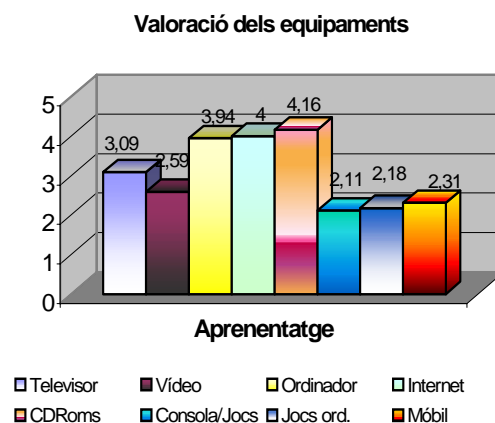
Pèrdua temps/Aprofitament

■ Televisor ■ Vídeo ■ Ordinador ■ Internet
 ■ CD-Roms ■ Consola/Jocs ■ Jocs ord. ■ Mòbil

	BARCELONA		ÀREA METROPOLITANA		GIRONA	
	Mitjana	Des. Tip.	Mitjana	Des. Tip.	Mitjana	Des. Tip.
Televisor	2,94	1,21	2,82	1,18	2,93	1,22
Vídeo	2,95	1,13	2,86	1,10	2,92	1,13
Ordinador	4,12	1,02	4,10	1,07	4,03	1,14
Accés a Internet	3,92	1,14	3,95	1,19	3,87	1,22
CD-Roms educatius	3,70	1,26	3,76	1,20	3,55	1,32
Consola/Jocs	2,76	1,40	2,66	1,37	2,83	1,33
Jocs d'ordinador	2,79	1,33	2,69	1,33	2,76	1,32
Mòbil	3,42	1,23	3,32	1,26	3,47	1,25

Taula 10: Valoració dels equipaments (aprofitament del temps)

En relació al **nivell d'aprenentatge** els joves consideren que *S'aprèn bastant* amb els CD-Roms educatius (mitjana de 4,16; dt=1,04), amb internet (mitjana de 4; dt=1,05) i amb els ordinadors (mitjana de 3,94; dt=1,01). Sobre el televisor (mitjana de 3,09; dt=1,02) i el vídeo (mitjana de 2,59; dt=1,11) els joves consideren que *Aprenen alguna cosa*. En canvi, manifesten que *S'aprèn una mica* amb el mòbil (mitjana de 2,31; dt=1,38); jocs d'ordinador (mitjana de 2,18; dt=1,25) i consola de vídeo-jocs (mitjana de 2,11; dt=1,26).

Quan tenim en consideració el sexe, trobem diferències significatives al parlar del televisor [$t_{3162}=3,29$; $p<0,01$], el vídeo [$t_{3058}=6,53$; $p<0,01$], internet [$t_{2148}=4,16$; $p<0,01$], la consola i els jocs de vídeo-consola [$t_{2538}=15,93$; $p<0,01$], els jocs de l'ordinador [$t_{2632}=14,40$; $p<0,01$] i el mòbil [$t_{2473}=6,08$; $p<0,01$]. Els nois consideren que hi ha un nivell d'aprenentatge superior quan es refereixen al televisor (3,16), el vídeo (2,73), internet (4,09), consola i jocs de consola (2,44), jocs d'ordinador (2,49) i el mòbil (2,49) que les noies (3,04; 2,47; 3,90; 1,67; 1,81 i 2,15; respectivament).

Quant a la localització trobem diferències significatives si ens referim a la consola i els jocs de vídeo-consola entre els joves de Barcelona i l'Àrea Metropolitana [$t_{1951}=2,11$; $p<0,05$], entre els joves de Barcelona i els de Girona [$t_{1614}=-2,56$; $p<0,05$] i entre els joves de l'Àrea Metropolitana i els de Girona [$t_{1634}=-4,44$; $p<0,01$]. Si ens referim a l'ordinador i als jocs de l'ordinador les diferències els localitzen entre Barcelona i l'Àrea Metropolitana [$t_{2115}=-2,50$; $p<0,05$] i [$t_{1984}=1,99$; $p<0,05$]; i entre l'Àrea Metropolitana i Girona [$t_{1826}=3,93$; $p<0,01$] i [$t_{1689}=-3,49$; $p<0,01$]. Al referir-nos al televisor, al vídeo i al mòbil les diferències es localitzen entre els joves de Barcelona i els joves Girona [$t_{1879}=-2,45$; $p<0,05$], [$t_{1774}=-3,48$; $p<0,01$] i [$t_{1579}=-2,96$; $p<0,01$]; i entre els joves l'Àrea Metropolitana i Girona [$t_{2040}=-3,88$; $p<0,01$], [$t_{1789}=-3,70$; $p<0,01$] i [$t_{1573}=-4,30$; $p<0,01$]. I respecte als CD-Roms educatius [$t_{1390}=2,98$; $p<0,01$], les diferències és troben només entre l'Àrea Metropolitana i Girona. Concretament, els joves que opinen que la consola i els jocs de vídeo-consola proporcionen més aprenentatge pertanyen a Girona, seguit de Barcelona i en últim lloc trobem als joves de l'Àrea Metropolitana. Respecte l'ordinador són els joves de l'Àrea Metropolitana els que valoren un major nivell d'aprenentatge, seguit de Barcelona i en últim lloc els de Girona. En canvi, si el que es valora són els jocs de l'ordinador trobem que els joves de Girona creuen que proporciona un major nivell d'aprenentatge, en segon lloc trobem els joves de Barcelona i en últim els de l'Àrea Metropolitana. D'altra banda els joves de Girona consideren que si els aparells que tenim en consideració són el televisor, el vídeo i el mòbil tenen un major nivell d'aprenentatge en comparació amb les altres dues submostres. Malgrat això, si l'aparell a comentar és els CD-Roms educatius són els joves de l'Àrea Metropolitana els que valoren un nivell d'aprenentatge més alt.

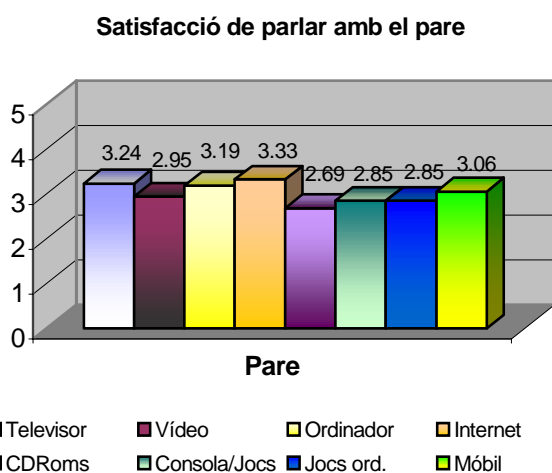
	BARCELONA		ÀREA METROPOLITANA		GIRONA	
	Mitjana	Des. Tip.	Mitjana	Des. Tip.	Mitjana	Des. Tip.
Televisor	3,09	1,04	3,02	0,99	3,20	1,03
Vídeo	2,55	1,10	2,54	1,11	2,73	1,12
Ordinador	3,93	1,02	4,03	0,94	3,85	1,08
Accés a Internet	3,98	1,04	3,99	1,09	4,04	1,01
CD-Roms educatius	4,15	1,04	4,23	1,00	4,07	1,08
Consola/ Jocs	2,11	1,24	1,99	1,22	2,28	1,33
Jocs d'ordinador	2,19	1,24	2,08	1,22	2,30	1,29
Mòbil	2,29	1,36	2,20	1,33	2,50	1,45

Taula 11: Valoració dels equipaments (aprenentatge)

3.1.4. Relacions

En aquest apartat els joves realitzen una valoració sobre **si els agrada parlar amb els membres del seu entorn social sobre els diferents equips audiovisuals.**

Respecte a si els agrada parlar amb el **pare**, manifesten que els agrada parlar *Força* sobre amb el pare sobre tots els aparells: Internet (mitjana de 3,33; dt=1,34);

televisor (mitjana de 3,24; dt=1,12); d'ordinadors (mitjana de 3,19; dt=1,28); del mòbil (mitjana de 3,06; dt=1,40), de la consola; vídeo (mitjana de 2,95; dt=1,15). i jocs de vídeo-consola (mitjana de 2,85; dt=1,37); dels jocs d'ordinador (mitjana de 2,85; dt=1,35) i dels CD-Roms educatius (mitjana de 2,69; dt=1,29). En

tenir en consideració el sexe, apareixen diferències significatives quan es tracta del televisor [$t_{2621}=2,73$; $p<0,01$], del vídeo [$t_{2428}=3,16$; $p<0,01$], consola i jocs de vídeo-consola [$t_{1904}=8,37$; $p<0,01$] i jocs d'ordinador [$t_{2053}=7,13$; $p<0,01$]. Als nois els agrada parlar més amb el pare sobre tots aquests aparells (3,30; 3,02; 3,07 i 3,04; respectivament) en comparació amb les noies (3,18; 2,87; 2,56 i 2,62; respectivament).

En tenir en consideració el sexe, apareixen diferències significatives quan es tracta del televisor [$t_{2621}=2,73$; $p<0,01$], del vídeo [$t_{2428}=3,16$; $p<0,01$], consola i jocs de vídeo-consola [$t_{1904}=8,37$; $p<0,01$] i jocs d'ordinador [$t_{2053}=7,13$; $p<0,01$]. Als nois els agrada parlar més amb el pare sobre tots aquests aparells (3,30; 3,02; 3,07 i 3,04; respectivament) en comparació amb les noies (3,18; 2,87; 2,56 i 2,62; respectivament).

Pel que fa a la localització, al comparar Barcelona i l'Àrea Metropolitana, els joves de Barcelona consideren que els agrada parlar una mica més dels jocs d'ordinador [$t_{1537}=2,01$; $p<0,05$]. Al comparar Barcelona i Girona s'observa que els joves de

Barcelona tendeixen a parlar més amb el pare sobre l'ordinador [$t_{1459}=3,08$; $p<0,01$] i sobre Internet [$t_{1209}=3,10$; $p<0,01$].

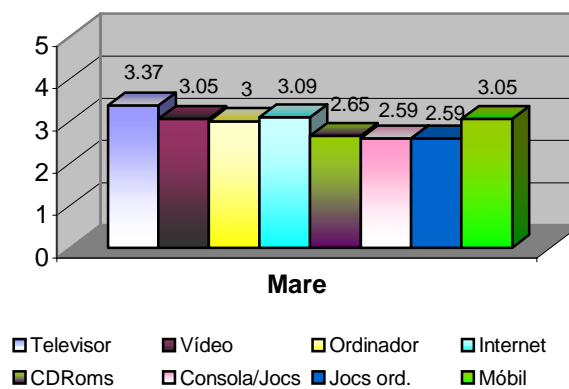
	BARCELONA		ÀREA METROPOLITANA		GIRONA	
	Mitjana	Des. Tip.	Mitjana	Des. Tip.	Mitjana	Des. Tip.
Televisor	3,28	1,13	3,21	1,13	3,23	1,10
Vídeo	2,95	1,19	2,93	1,14	2,97	1,12
Ordinador	3,29	1,26	3,17	1,33	3,09	1,24
Accés a Internet	3,44	1,30	3,31	1,38	3,21	1,35
CD-Roms educatius	2,70	1,33	2,68	1,27	2,68	1,28
Consola/Jocs	2,89	1,36	2,83	1,39	2,82	1,37
Jocs d'ordinador	2,93	1,38	2,79	1,36	2,82	1,31
Mòbil	3,11	1,40	3,06	1,38	2,98	1,41

Taula 12: Satisfacció de parlar amb el pare

Respecte a si als joves **els agrada parlar amb la mare** dels diferents aparells les dades que s'obtenen són les següents:

Als joves, també els agrada parlar *Força sobre* el tots els aparells. Essent els aparells de que més els agrada parlar: el televisor (mitjana de 3,37; dt=1,13), Internet (mitjana de 3,09; dt=1,33), el mòbil (mitjana de 3,05; dt=1,37), vídeo (mitjana de 3,05; dt=1,16) i l'ordinador (mitjana de 3; dt=1,25). I els que menys: els CD-Roms educatius (mitjana de 2,65; dt=1,28), els jocs d'ordinador (mitjana de 2,59; dt=1,32) i la consola i jocs de vídeo-consola (mitjana de 2,59; dt=1,33).

Satisfacció de parlar amb la mare

En tenir en consideració els sexe dels joves, les diferències significatives es localitzen quan es comenta el televisor [$t_{2791}=-5,33$; $p<0,01$], el vídeo [$t_{2561}=-2,43$; $p<0,05$], la consola i jocs de vídeo-consola [$t_{1978}=6,07$; $p<0,01$] i els jocs d'ordinador [$t_{2026}=4,61$; $p<0,01$]. A les noies els agrada més parlar amb la mare sobre el televisor

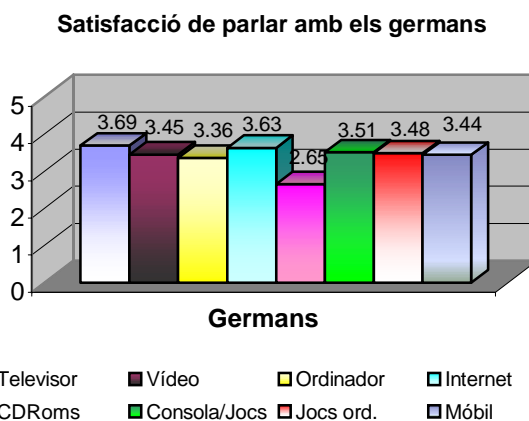
(3,26) i el vídeo (3,11) en comparació amb els nois (3,26 i 3); en canvi, als nois els agrada parlar més amb la mare sobre la consola i jocs de vídeo-consola (2,74) i els jocs d'ordinador (2,71) que a les noies (2,38 i 2,44).

En relació a la localització, al comparar Barcelona i l'Àrea Metropolitana és significativa la diferència en el cas del mòbil, ja que als joves de Barcelona els agrada parlar una més del mòbil amb la mare que als joves de l'Àrea Metropolitana [$t_{1713}=2,24$; $p<0,05$]. D'altra banda, als joves de Barcelona [$t_{1653}=2,63$; $p<0,01$] i als de l'Àrea Metropolitana [$t_{1655}=2,09$; $p<0,05$] els agrada més parlar amb la mare del televisor als de Girona.

	BARCELONA		ÀREA METROPOLITANA		GIRONA	
	Mitjana	Des. Tip.	Mitjana	Des. Tip.	Mitjana	Des. Tip.
Televisor	3,42	1,13	3,39	1,14	3,28	1,13
Vídeo	3,06	1,20	3,05	1,17	3,05	1,10
Ordinador	3,04	1,25	2,98	1,29	2,97	1,21
Accés a Internet	3,13	1,33	3,07	1,38	3,07	1,29
CD-Roms educatius	2,60	1,28	2,65	1,29	2,73	1,27
Consola/Jocs	2,61	1,32	2,54	1,36	2,61	1,32
Jocs d'ordinador	2,62	1,34	2,55	1,35	2,61	1,27
Mòbil	3,14	1,36	2,99	1,36	3,01	1,39

Taula 13: Satisfacció de parlar amb la mare

El major entusiasme a l'hora de parlar d'alguns mitjans el manifesten amb els **germans**, els agrada *Molt* parlar sobre el televisor (mitjana de 3,69; $dt=1,19$); d'Internet (mitjana de 3,63; $dt=1,31$) i consola i jocs de vídeo-consola (mitjana de 3,51; $dt=1,34$), jocs d'ordinador (mitjana de 3,48; $dt=1,32$); mòbil (amb mitjana de 3,44; $dt=1,41$); ordinador (amb mitjana de 3,36; $dt=1,30$). Del que menys els agrada parlar és de CD-Roms educatius (mitjana de 2,65 ($dt=1,35$)).

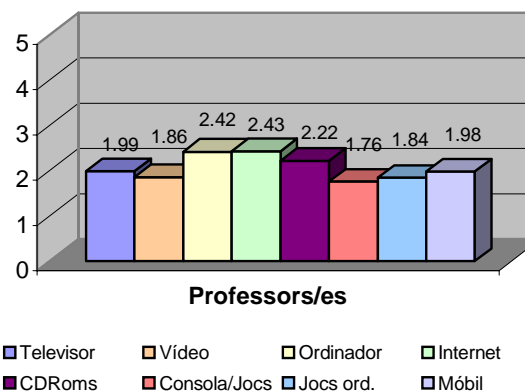

S'ha trobat diferències significatives quan analitzem les dades obtingudes en relació al sexe quan es comenta el televisor [$t_{2378}=-2,91$; $p<0,01$], internet [$t_{1648}=-2,04$; $p<0,05$], consola i jocs de vídeo-consola [$t_{1825}=4,746$; $p<0,01$], [$t_{1954}=-4,132$; $p<0,01$] i el mòbil [$t_{1852}=-3,940$; $p<0,01$]. Podem ressaltar que les noies presenten un nivell de comunicació més alt que els nois pel que fa a parlar amb els germans de televisor (nois=3,62; noies=3,76); Internet (nois=3,57; noies=3,71) i mòbil (nois=3,32; noies=3,57). D'altra banda els nois sobresurten en el nivell de comunicació quan el tema a tractar amb els germans és la consola i jocs de vídeo-consola (nois=3,64; noies=3,35) i els jocs d'ordinador (nois=3,59; noies=3,35).

En relació a la localització no s'observen diferències significatives entre Barcelona, Àrea Metropolitana i Girona.

En relació al nivell de satisfacció dels joves quan parlen sobre els diferents aparells **amb el professorat**, ens trobem que als joves els agrada parlar *Molt Poc* sobre els aparells comentats. Malgrat això, els agrada parlar més sobre Internet (mitjana de 2,43; $dt=1,37$), l'ordinador (mitjana de 2,42; $dt=1,30$) i els CD-Roms educatius (mitjana de 2,22; $çdt=1,26$). I els agrada parlar menys sobre: televisor (mitjana de 1,99; $dt=1,20$), el mòbil (mitjana de 1,98; $dt=1,32$), del vídeo (mitjana de 1,86; $dt=1,11$), els jocs d'ordinador (mitjana de 1,84; $dt=1,20$) i la consola i jocs de vídeo-consola (mitjana de 1,76; $dt=1,16$)

Satisfacció de parlar amb els professors/es

Pel que fa al **grau de satisfacció de parlar amb els professors** trobem diferències significatives quan es valora el televisor [$t_{1743}=-2,995$; $p<0,01$], el vídeo [$t_{1653}=-2,166$; $p<0,05$], l'ordinador [$t_{1844}=-4,527$; $p<0,01$], Internet [$t_{1510}=-4,154$; $p<0,01$], CD-Roms [$t_{1661}=-3,936$; $p<0,01$], la consola de vídeojocs [$t_{1444}=2,428$; $p<0,05$] i el mòbil [$t_{1528}=-2,09$; $p<0,05$]. Les noies manifesten més satisfacció a l'hora de parlar del televisor (2,08), del vídeo (1,92), de l'ordinador (2,57), d'Internet (2,59), els CD-Roms (2,35) i el mòbil (2,05) que els nois (1,90; 1,81; 2,30; 2,30 i 2,11;

respectivament). En canvi, als nois els agrada parlar més de la consola de videojocs (nois=1,82; noies=1,67).

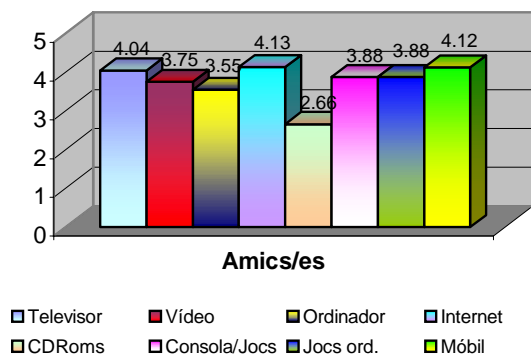
En relació a la localització es detecten diferències entre els joves de Barcelona i els joves de l'Àrea Metropolitana i entre Barcelona i Girona, mostrant-se sempre més satisfacció de parlar amb els professors per part dels joves de Barcelona. Entre Barcelona i Àrea Metropolitana s'observen diferències significatives quan es tracta del televisor [$t_{1343}=3,87$; $p<0,01$]; del vídeo [$t_{1235}=2,84$; $p<0,05$], de l'ordinador [$t_{1410}=2,22$; $p<0,05$], dels jocs d'ordinador [$t_{1141}=3,46$; $p<0,01$] i dels CD-Roms. Entre Barcelona i Girona s'ha trobat diferències significatives en relació a l'ordinador [$t_{1061}=3,13$; $p<0,05$], a Internet [$t_{914}=2,64$; $p<0,01$], als CD-Roms [$t_{946}=2,46$; $p<0,01$] i els jocs d'ordinador [$t_{857}=2,28$; $p<0,05$].

	BARCELONA		ÀREA METROPOLITANA		GIRONA	
	Mitjana	Des. Tip.	Mitjana	Des. Tip.	Mitjana	Des. Tip.
Televisor	2,13	1,23	1,87	1,15	1,99	1,22
Vídeo	1,95	1,14	1,77	1,08	1,89	1,11
Ordinador	2,54	1,31	2,39	1,30	2,30	1,26
Accés a Internet	2,53	1,37	2,42	1,40	2,30	1,33
CD-Roms educatius	2,33	1,27	2,17	1,24	2,14	1,27
Consola/Jocs	2,83	1,20	2,72	1,11	1,73	1,16
Jocs d'ordinador	2,98	1,26	2,74	1,10	1,80	1,22
Mòbil	2,03	1,33	1,92	1,29	2,02	1,33

Taula 14: Satisfacció de parlar amb els professors

Amb els **amics i amigues** els joves manifesten que els agrada parlar *Força* i *Molt*

Satisfacció de parlar amb els amics/es

de tot menys dels CD-Roms educatius (mitjana de 2,66; dt=1,44). Del que més diuen que els agrada parlar és d'Internet (mitjana de 4,13; dt=1,11). També els agrada parlar del mòbil (mitjana de 4,12; dt=1,17); els jocs d'ordinador (mitjana de 3,88; dt=1,26); la consola i jocs de vídeo-consola (mitjana de 3,88;

dt=1,27); del vídeo (mitjana de 3,75; dt=1,21); i de l'ordinador (mitjana de 3,55 (dt=1,29).

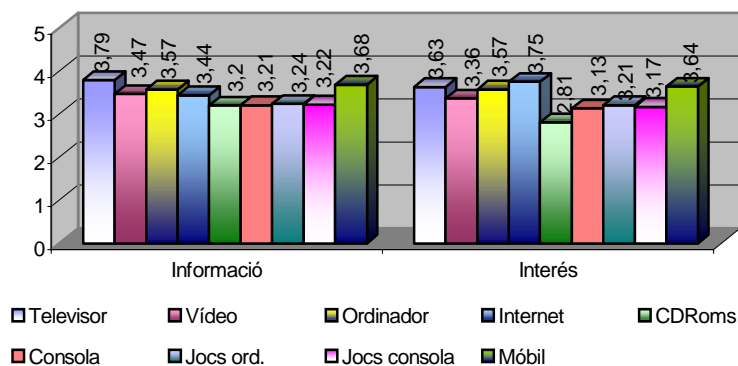
En relació al sexe, hem trobat diferències significatives amb la satisfacció de parlar amb els amics. Als nois els agrada parlar més del televisor (nois=3,98; noies=4,10) [$t_{2968}=-3,036$; $p<0,05$]; consola i jocs de vídeo-consola (nois=4,17; noies=3,47) [$t_{2477}=13,97$; $p<0,01$]; jocs d'ordinador (nois=4,18; noies=3,48) [$t_{2522}=14,29$; $p<0,01$]; i a les noies els agrada parlar més del mòbil (nois=3,99; noies=4,26) [$t_{2538}=-5,93$; $p<0,01$].

En relació a la localització no s'observen diferències significatives entre Barcelona, Àrea Metropolitana i Girona.

Respecte a la **informació** que tenen i l'**interès** que els desperten als joves els equipaments, realitzen diferents valoracions:

En relació a si es consideren o no **ben informats/des** sobre els diferents aparells,

Nivell d'informació i interès per part dels joves

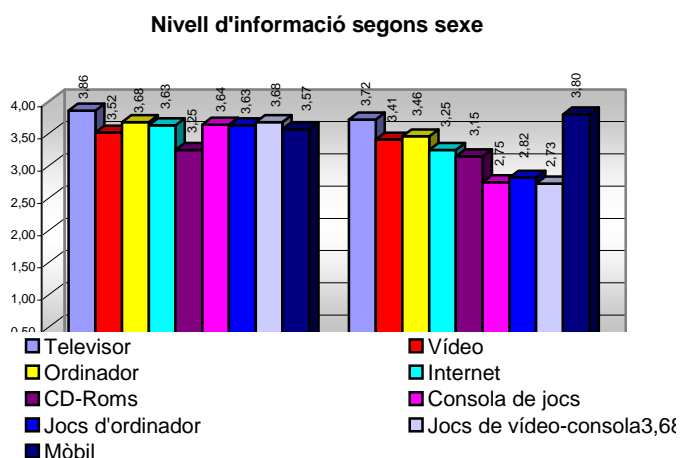

les respostes més freqüents són les de *Molt* o *Moltíssim*, en tots els equipaments. Les dades obtingudes en relació als diferents equipaments són les següents: televisor (mitjana de 3,79; dt=0,95); vídeo (mitjana

de 3,47; dt=1,09); ordinador (mitjana de 3,57; dt=1,14); Internet (mitjana de 3,44; dt=1,34); CD-Roms (mitjana de 3,20; dt=1,29); consola (mitjana de 3,21, dt=1,40); jocs d'ordinador (mitjana de 3,24; dt=1,38); jocs de vídeo consola (mitjana de 3,22; dt=1,42); mòbil (mitjana de 3,68; dt=1,30).

En tenir en consideració el sexe, s'han observat diferències significatives respecte el televisor [$t_{3156}=4,29$; $p<0,01$], el vídeo [$t_{3139}=2,76$; $p<0,05$], l'ordinador [$t_{3108}=5,41$; $p<0,01$], Internet [$t_{3052}=8,05$; $p<0,01$], els CD-Roms [$t_{3103}=2,17$; $p<0,01$]; consola de

vídeo jocs [$t_{3096}=18,60$; $p<0,01$], els jocs d'ordinador [$t_{3121}=17,44$; $p<0,01$], els jocs de vídeo-consola [$t_{3115}=19,72$; $p<0,01$] i el mòbil [$t_{3094}=-4,931$; $p<0,01$]. En general, els nois es consideren més ben informats que les noies en totes els aparells abans comentats a excepció del mòbil.

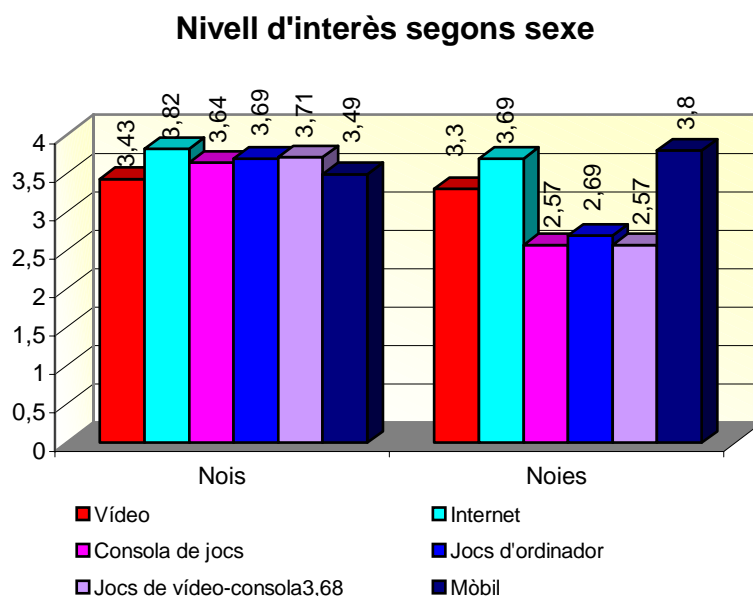
En tenir en consideració la localització, s'observen diferències significatives entre els joves de Barcelona i els joves de l'Àrea Metropolitana [$t_{2296}=3,94$; $p<0,01$], entre els de Barcelona i els de Girona [$t_{2003}=-2,30$; $p<0,05$] i entre els joves de l'Àrea Metropolitana i els Girona [$t_{1973}=-5,86$; $p<0,01$]; essent els joves de Girona estan més ben informats, seguit dels joves de Barcelona i en últim lloc ens trobem amb els joves de l'Àrea Metropolitana. També s'observa una diferència significativa entre els joves de l'Àrea Metropolitana i els Girona, respecte els jocs d'ordinador [$t_{1870}=-2,11$; $p<0,05$], els joves de Girona estan millor informats que els de l'Àrea Metropolitana.

	BARCELONA		ÀREA METROPOLITANA		GIRONA	
	Mitjana	Des. Tip.	Mitjana	Des. Tip.	Mitjana	Des. Tip.
Televisor	3,79	0,96	3,76	0,97	3,84	0,90
Vídeo	3,49	1,09	3,44	1,09	3,48	1,10
Ordinador	3,60	1,11	3,52	1,18	3,60	1,13
Accés a Internet	3,49	1,31	3,26	1,42	3,62	1,24
CD-Roms educatius	3,21	1,30	3,22	1,27	3,16	1,31
Consola	3,22	1,38	3,18	1,43	3,24	1,39
Jocs d'ordinador	3,26	1,35	3,17	1,40	3,30	1,37
Jocs de vídeo-consola	3,23	1,39	3,21	1,45	3,23	1,43
Mòbil	3,70	1,30	3,69	1,29	3,63	1,32

Taula 15: Nivell d'informació sobre els diversos aparells

D'altra banda, respecte el nivell **d'interès** que mostren els joves, observem que manifesten un major **interès** per Internet (mitjana de 3,75; dt=1,32), pel mòbil (mitjana de 3,64; dt=1,37) i pels ordinadors (mitjana de 3,57; dt=1,19). S'interessen en menor grau pel vídeo (mitjana de 3,36; dt=1,12); la televisió (mitjana de 3,63; dt=1,05); la consola (mitjana de 3,13; dt=1,41); els jocs d'ordinador (mitjana de 3,21; dt=1,37). En darrer lloc, s'interessen pels CD-Roms educatius (mitjana de 2,81; dt=1,28).

Es mostren diferències significatives, si tenim en consideració el sexe, en el vídeo [$t_{3139}=3,16$; $p<0,05$], Internet [$t_{3052}=2,60$; $p<0,01$], la consola de videojocs [$t_{3083}=22,77$; $p<0,01$], els jocs d'ordinador [$t_{3109}=22,12$; $p<0,01$], els jocs de videoconsola [$t_{3083}=24,22$; $p<0,01$] i el mòbil [$t_{3095}=-6,41$; $p<0,01$]. En tots els casos els nois manifesten estar més interessats pels aparells excepte el cas del mòbil.

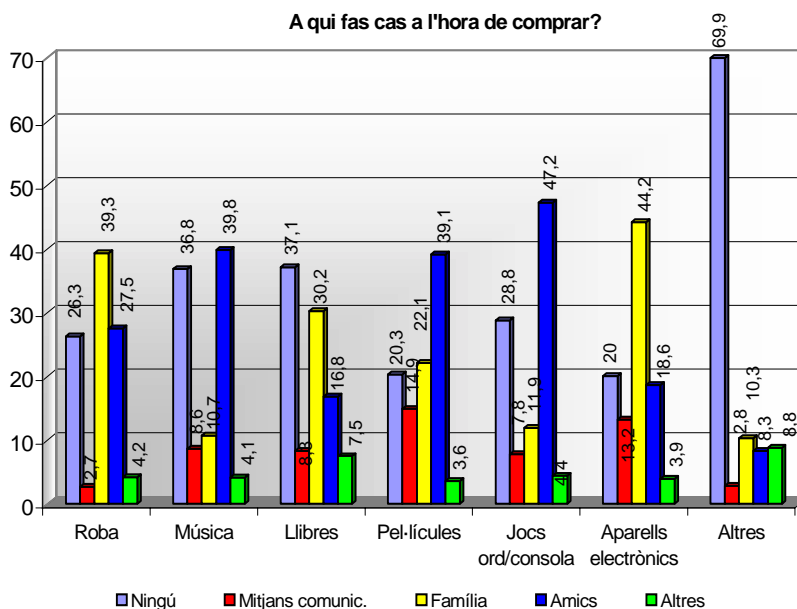
En relació a la localització es mostren diferències significatives entre Barcelona i Àrea Metropolitana ja que els joves de Barcelona mostren un major interès per Internet [$t_{2288}=2,77$; $p<0,05$] i el televisor [$t_{2348}=2,63$; $p<0,05$]. Al comparar Barcelona i Girona es detecta que els joves de Barcelona mostren un major interès que els de Girona en l'aparell

de mòbil [$t_{2017}=2,45$; $p<0,05$]. D'altra banda, entre els joves de Girona i els de l'Àrea Metropolitana: el televisor [$t_{1901}=-2,13$; $p<0,05$], Internet [$t_{1974}=-3,71$; $p<0,01$] i els CD-Roms [$t_{1835}=3,06$; $p<0,05$] són els aparells on s'ha trobat diferències significatives. En el cas del televisor i Internet es mostra un major interès per part dels joves de Girona mentre que la diferència és a la inversa en el cas dels CD-Roms.

	BARCELONA		ÀREA METROPOLITANA		GIRONA	
	Mitjana	Des. Tip.	Mitjana	Des. Tip.	Mitjana	Des. Tip.
Televisor	3,67	1,02	3,56	1,08	3,66	1,05
Vídeo	3,39	1,10	3,32	1,15	3,39	1,10
Ordinador	3,60	1,19	3,58	1,21	3,52	1,16
Accés a Internet	3,79	1,30	3,63	1,41	3,86	1,23
CD-Roms educatius	3,80	1,29	2,90	1,27	2,72	1,26
Consola	3,15	1,39	3,13	1,43	3,09	1,41
Jocs d'ordinador	3,24	1,35	3,18	1,39	3,20	1,37
Jocs de vídeoconsola	3,18	1,40	3,18	1,45	3,12	1,44
Mòbil	3,70	1,34	3,64	1,37	3,55	1,41

Taula 16: Nivell d'interès sobre els diversos aparells.

En relació a la pregunta que se'ls fa als joves sobre **a qui fan cas a l'hora de prendre la decisió de comprar** alguna cosa, s'obtenen els següents resultats:

els joves fan més cas a la *Família* a l'hora de comprar la roba (39,3%) i als aparells electrònics (44,2%). Als *Amics* a l'hora de comprar la música (39,8%), les pel·lícules (39,1%) i els jocs d'ordinador (47,2%). D'altra banda, no fan cas a *Ningú* a l'hora de comprar llibres (37,1%) .

Si tenim en consideració el sexe, observem que les noies es deixen aconsellar més per la família pel que fa a la compra de roba (nois=2,70; noies=2,91) [$t_{3064}=-4,61$; $p<0,01$] i a la compra de llibres (nois=2,42; noies=2,56) [$t_{3084}=-2,86$; $p<0,01$]; i els nois pel que fa la compra de música (nois=2,71; noies=2,60) [$t_{3092}=2,17$; $p<0,05$]; jocs d'ordinador (nois=3,06; noies=2,73) [$t_{3045}=6,55$; $p<0,01$]; aparells electrònics (nois=2,78; noies=2,68) [$t_{3082}=2,47$; $p<0,05$].

En relació a la localització trobem diferències significatives entre Barcelona i Girona i entre l'Àrea Metropolitana i Girona, sempre amb mitjanes superiors en els joves de Girona. Entre Barcelona i Girona destaca les diferències significatives en la influència que diuen que té la família a l'hora de comprar la roba (Girona=2,87; Barcelona=2,75) [$t_{1984}=-2,09$; $p<0,05$] i els aparells electrònics (Girona=2,81; Barcelona=2,67) [$t_{1790}=-2,61$; $p<0,01$]. D'altra banda, entre Àrea Metropolitana i Girona destaca que en els joves de Girona és més rellevant el nombre de subjectes que responen *Ningú* en la compra de la música (Girona=1,44; Àrea Metropolitana =1,39) [$t_{1996}=-1,98$; $p<0,05$].

3.1.5. Valors, autoestima i altres aspectes personals

Quan preguntem als joves **amb quina intensitat creuen que els agradaria que les altres persones apreciessin alguns aspectes seus als 21 anys**, del ventall de possibilitats que s'ofereix en aquesta pregunta, les dues opcions que més alt puntuen estan relacionades amb la dimensió social de la persona. Essent la **simpatia** i les **habilitats amb les persones**, els dos aspectes que a ells i a elles els agradaria que els apreciessin més en el futur, amb unes mitjanes de 4,17 (dt=0,88) i 3,97 (dt=0,88) respectivament. Hi ha diferències significatives en relació a la intensitat que els agradaria a les noies que les altres persones apreciessin d'elles en referència a les habilitats amb les persones (nois=3,91; noies=4,02) [$t_{3141}=-3,75$; $p<0,01$]; professió o treball (nois=3,84;

noies=3,94) [$t_{3137}=-2,65$; $p<0,05$]; família (nois=3,80; noies=3,92) [$t_{3141}=-3,22$; $p<0,01$]; sensibilitat (nois=3,63; noies=3,84) [$t_{3133}=-5,58$; $p<0,01$] i simpatia (nois=4,08; noies=4,26) [$t_{3124}=-5,65$; $p<0,01$]. D'altra banda els resultats mostren una diferència significativa superior en els nois en els següents aspectes: diners (nois=2,90; noies=2,44) [$t_{3128}=9,78$; $p<0,01$]. habilitats tècniques (nois=3,82; noies=3,51) [$t_{3155}=9,37$; $p<0,01$], coneixements sobre ordinadors (nois=3,59; noies=3,12) [$t_{3127}=11,86$; $p<0,01$]; poder (nois=2,92; noies=2,40) [$t_{3110}=11,36$; $p<0,01$]; coneixement del món (nois=3,53; noies=3,32) [$t_{3122}=5,33$; $p<0,01$] i imatge (nois=3,57; noies=3,32) [$t_{3119}=5,94$; $p<0,01$].

En relació a la localització, els joves de l'Àrea Metropolitana presenten uns resultats superiors i significatius que els de Barcelona en els coneixements sobre els ordinadors [$t_{2334}=-2,01$; $p<0,05$]; professió o treball [$t_{2345}=-2,14$; $p<0,05$]; la família [$t_{2351}=-2,12$; $p<0,05$]; la simpatia [$t_{2328}=-2,92$; $p<0,01$]; el poder [$t_{2330}=-2,52$; $p<0,05$] i la imatge [$t_{2343}=-2,09$; $p<0,05$]. Entre l'Àrea Metropolitana i Girona també hi ha diferències significatives ja que els joves de l'Àrea Metropolitana els agradaria més que els de Girona que apreciessin d'ells la intel·ligència [$t_{1835}=2,25$; $p<0,05$]; els coneixements sobre ordinadors [$t_{1815}=3,14$; $p<0,05$]; la professió o treball [$t_{2032}=3,36$; $p<0,01$]; la família [$t_{2032}=3,33$; $p<0,01$] i la simpatia [$t_{17,46}=2,21$; $p<0,05$].

	BARCELONA		ÀREA METROPOLITANA		GIRONA	
	Mitjana	Des. Tip.	Mitjana	Des. Tip.	Mitjana	Des. Tip.
Intel·ligència	3,75	0,93	3,81	0,92	3,71	0,94
Habilitats tècniques	3,66	0,93	3,70	0,91	3,65	0,96
Habilitats amb les persones	3,95	0,89	4,00	0,84	3,94	0,91
Coneixements sobre ordinadors	3,34	1,13	3,43	1,10	3,27	1,14
Professió o treball	3,87	0,98	3,96	0,98	3,81	1,04
Família	3,85	1,04	3,94	1,01	3,79	1,04
Sensibilitat	3,74	1,03	3,73	1,04	3,74	1,04
Simpatia	4,13	0,89	4,23	0,83	4,14	0,91
Diners	2,63	1,29	2,73	1,34	2,65	1,33
Poder	2,60	1,31	2,74	1,32	2,63	1,28
Coneixement del món	3,39	1,11	3,46	1,08	3,42	1,08
Imatge	3,40	1,21	3,50	1,21	3,43	1,21

Taula 17: Intensitat que agradaria als joves que les altres persones apreciessin alguns aspectes seus als 21 anys

D'entre les dades, destaca la prioritització que fan de la **professió** (mitjana de 3,89; dt=1,00) per davant de la **família** (mitjana de 3,87; dt=1,03). Sorpren també que per la població enquestada els **diners** (mitjana de 2,67; dt=1,32) i el **poder** (mitjana de 2,66; dt=1,31) són els aspectes més freqüentment valorats com a *Poc* o *Gens* importants. Analitzant la diferència per gènere s'accentua una mica en el cas del poder.

Quan els preguntem sobre **com creuen que els van les coses** actualment ens responen amb un 56,6% que les coses els van *Bastant* bé o *Molt bé*. L'expectativa positiva creix un 18,3% en quatre/cinc anys, sobretot, per la disminució de la quantitat de joves que consideren *Normal* la situació. S'observa la percepció del temps com a una variable que pot jugar al seu favor: un 49,8% considera que els anava bé fa dos anys, un 56,6% considera que els va bé actualment i encaren el futur amb optimisme en un 68,1% dels casos.

Les noies tendeixen a valorar més positivament respecte als nois com els van les coses actualment (nois=3,51; noies=3,64) [$t_{3139}=-3,38$; $p<0,01$], i com els aniran al futur (nois=3,85; noies=3,95) [$t_{3138}=-3,04$; $p<0,05$].

En relació a la localització hi ha diferències significatives entre Barcelona i Girona i entre Àrea Metropolitana i Girona. Entre Barcelona i Girona destaca que els joves de Girona perceben més positivament com els van les coses actualment [$t_{2050}=-2,44$; $p<0,05$]; com els anaven fa dos anys [$t_{1884}=-2,35$; $p<0,05$]; i com els aniran en dos o tres anys [$t_{2045}=-1,96$; $p<0,05$]. D'altra banda, entre Àrea Metropolitana i Girona trobem diferències significatives en relació a l'ítem com els anaven les coses fa dos anys [$t_{1850}=-2,05$; $p<0,05$]. No hi ha diferències significatives entre Barcelona i Àrea Metropolitana.

	BARCELONA		ÀREA METROPOLITANA		GIRONA	
	Mitjana	Des. Tip.	Mitjana	Des. Tip.	Mitjana	Des. Tip.
Com et van les coses actualment	3,53	1,05	3,58	1,02	3,65	1,00
Com t'anaven les coses fa dos anys	3,45	1,06	3,47	1,03	3,56	1,04
Com creus que t'aniran en dos o tres anys	3,87	0,99	3,89	0,99	3,95	0,93

Taula 18: Com creuen els joves que els van les coses

En relació al **grau de satisfacció respecte a diferents aspectes de la seva vida**, declaren que estan més satisfets amb els **amics** (mitjana de 4,26; dt=0,94), amb la **família** (mitjana de 4,12; dt=1,07) i amb la **vida en general** (mitjana de 4,03; dt=1,07). Amb el que estan menys satisfets és amb els **resultats escolars** (mitjana de 3,28; dt=1,36).

En relació a les diferències entre nois i noies, s'observa que els noies mostren un grau de satisfacció més elevat que els nois en relació als resultats escolars (nois=3,14; noies=3,44) [$t_{3136}=-6,17$; $p<0,01$]; les coses que aprenen (nois=3,67; noies=3,81) [$t_{3140}=-3,65$; $p<0,01$]; com es preparen pel futur (nois=3,69; noies=3,80) [$t_{3136}=-2,57$; $p<0,01$] i els amics (nois=4,19; noies=4,33) [$t_{3129}=-3,97$; $p<0,01$]. Els nois mostren més satisfacció pel que fa als esports que practiquen (nois=4,00; noies=3,62) [$t_{3099}=8,24$; $p<0,01$].

Pel que fa a la localització hem trobat diferències entre Barcelona i Girona ja que els joves de Girona estan més satisfets amb els resultats escolars que els de Barcelona [$t_{2043}=-5,57$; $p<0,01$]. Entre Barcelona i Àrea metropolitana ens trobem que els joves de l'Àrea Metropolitana estan més satisfets respecte a la família que els de Barcelona [$t_{2330}=-2,79$; $p<0,05$]. Per últim, els joves de l'Àrea Metropolitana estan més satisfets que els joves de Girona respecte a la família [$t_{1835}=2,15$; $p<0,05$]; i els amics [$t_{1828}=2,07$; $p<0,05$]; però en relació als resultats escolars la diferència significativa més elevada la té Girona [$t_{2030}=-3,43$; $p<0,01$].

	BARCELONA		ÀREA METROPOLITANA		GIRONA	
	Mitjana	Des. Tip.	Mitjana	Des. Tip.	Mitjana	Des. Tip.
Resultats escolars	3,22	1,38	3,23	1,41	3,43	1,26
Coses que aprens	3,72	1,13	3,72	1,13	3,78	1,03
Com utilitzes el temps	3,58	1,17	3,59	1,14	3,59	1,07
Com et diverteixes	4,16	1,04	4,17	0,98	4,10	1,00
Com et prepares pel futur	3,70	1,21	3,77	1,17	3,76	1,09
Família	4,07	1,11	4,20	1,03	4,10	1,06
Amics	4,25	0,96	4,31	0,92	4,22	0,95
Esports que practiques	3,82	1,31	3,83	1,28	3,81	1,26
Vida globalment	4,00	1,09	4,07	1,07	4,02	1,04

Taula 19: Grau de satisfacció respecte a diferents aspectes de la seva vida.

Respecte l'**autoestima**, observem que els joves presenten una opinió acceptable amb tendència a valorar-se lleugerament positivament. La mitjana obtinguda es troba dins d'un terme mig, 2,62 sobre 5.

Si tenim en consideració el sexe dels joves, ens trobem amb diferències significatives [$t_{2787}=2,505$; $p<0,05$]. Essent els nois els que tenen un nivell més alt d'autoestima (2,63) en comparació (2,60).

Si el que tenim en consideració és la localització dels instituts on estudien els joves, les diferències significatives es situen entre Barcelona i l'Àrea Metropolitana [$t_{2078}=2,270$; $p<0,05$]. Els joves de Barcelona (2,63) presenten un nivell més alt d'autoestima que els joves de l'Àrea Metropolitana (2,60).

S'analitzen també els **patrons d'atribució** -interna o externa- a partir dels quals donen un sentit als fets que els succeeixen, i valoren en quin grau es veuen capaços de modificar les situacions i d'aconseguir una **autoregulació** real. La valoració general és força positiva. En tots els ítems els joves han respost en percentatges superiors al 50% en funció d'un patró d'atribució intern, mostrant confiança en la possibilitat personal d'afrontar i resoldre els problemes, modificant en alguns casos aspectes de la seva pròpia vida.

D'entre les respostes destaca que un elevat percentatge de joves adopten un patró d'atribució intern, ja que un 84% està d'acord amb l'enunciat que el que passi en el futur depèn fonamentalment d'ells i un 83,6% estan d'acord en què poden fer pràcticament tot el que es proposin. Aquests percentatges, impliquen que es veuen capaços d'aconseguir els objectius que es proposen.

El 38,2% considera que algunes vegades la vida l'arrossega, el 40,5% considera que realment no hi ha manera de resoldre alguns problemes que tenen, un 43,3% se senten freqüentment insegurs per afrontar els problemes, el 41,5% està d'acord amb que tenen molt poc control amb les coses que li succeeixen, i un 43,3% està d'acord amb que pot fer poc per canviar moltes coses importants de la seva vida.

Es poden diferenciar dos agents socials: la família i els amics en relació a la percepció de **suport** a un mateix que aquests tenen.

En relació a la **família**, aquest és l'apartat on apareixen els percentatges més elevats de tots els relacionats amb les expectatives personals. El 95% considera que la família es preocupa per ells, el 91,3% creu que el respecta, el 90,9% que li té carinyo, el 90,0% que li té en alta estima. El percentatge baixa una mica però segueix sent molt elevat en les qüestions de si confia en ells (87,5%), li dóna suport (79,4%) i si l'admira (76,9%).

Destaca en aquest apartat que, malgrat les valoracions altament positives que els joves fan de les seves famílies, quan se'ls pregunta si estan units als membres de la seva família el percentatge de joves que responen afirmativament és de 35%. Una possible explicació a aquesta davallada és que malgrat consideren que la família actua correctament envers ells no sentin realment un lligam d'unió tant fort degut a diferències entre ells o bé que a preguntar sobre els membres de la família s'hagi contestat sense tenir en compte l'enunciat negatiu.

En relació als **amics** els percentatges són també molt elevats, constatant-se així la gran importància que els joves els atorguen en les seves relacions. Un 88,4% dels joves considera que els seus amics els respecte; un 88,1% perceben que els seus amics i ells són importants mútuament; un 87,8% considera que pot confiar en els seus amics; un 84,6% creuen que els seus amics i ells han fet molt els uns pels altres; el 79,7% senten forts lligams amb els seus amics i només un 26,2% estan d'acord amb l'enunciat "els meus amics no es preocupen pel meu benestar".

3.2 Respostes dels progenitors

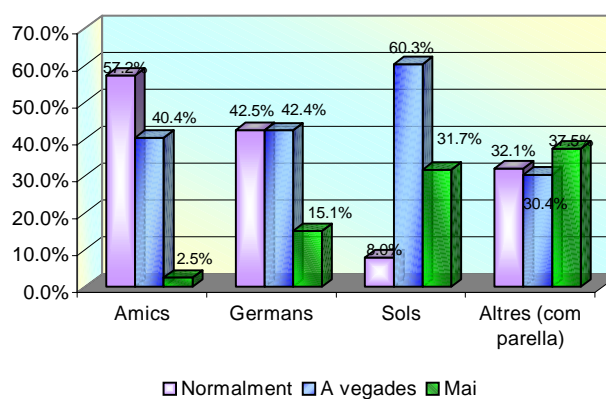
3.2.1. Activitats extraescolars, temps de lleure i deures.

La iniciativa respecte a la realització de les activitats extraescolars per part dels joves, segons els pares i mares varia força en funció del tipus d'activitat. Quan ens referim al reforç escolar (59,6%) i als idiomes (58,2%) les respostes dels progenitors ens indiquen que majoritàriament són ells els que tenen la iniciativa. En canvi, en l'activitat extraescolar de tallers o activitats artístiques, ens trobem que, segons els pares, la iniciativa és majoritàriament dels joves¹ (56,3%).

En relació a la participació en esports o en l'escultisme, la iniciativa tant pot ser dels progenitors (30,9) com dels joves (37,5%) o una decisió conjunta (27,9%); de la mateixa manera que aprendre informàtica com a activitat extraescolar (els progenitors 33,9%, els joves 32,1% i conjuntament 31,3%) i realitzar activitats relacionades amb la música (progenitors 35,5%, joves 41,9% i conjuntament 21,8%). En relació al sexe no hi han diferències significatives quant a la iniciativa en cap de les activitats extraescolars considerades.

Respecte amb qui comparteixen el seus fills el **temps lliure**, tal i com es pot apreciar en el gràfic, els progenitors van respondre que sobretot amb els amics i els germans.

Amb qui passen els joves el temps lliure

Si tenim en consideració la localització de les escoles, és a dir, si pertanyen a la submostra de Barcelona, de l'Àrea Metropolitana o de Girona existeixen diferències significatives quant a la freqüència amb què les pares veuen que els fills passen el temps

¹ Quan parlem de fills o de joves en plural ens referim tant al sexe femení com al masculí.

lliure tot sols [$\chi^2_4= 15,90$; $p < 0,05$] o amb altres persones [$\chi^2_4= 9,91$; $p < 0,05$], segons els pares. Els joves que estudien en instituts de Girona passen amb més freqüència sols el temps lliure que els que estan a Barcelona i l'Àrea Metropolitana. En canvi, ens trobem que els joves de Barcelona el passen amb més freqüència amb altres persones, com pot ser la parella, molt seguit dels de Girona, i en últim lloc l'Àrea Metropolitana.

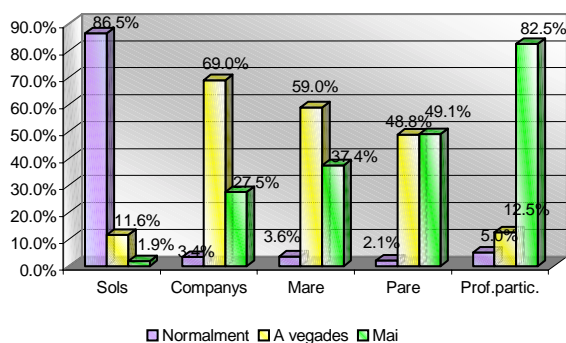
	BARCELONA			ÀREA METROPOLITANA			GIRONA		
	Normal.	Al. vegada	Mai	Normal.	Al. vegada	Mai	Normal.	Al. vegada	Mai
SOL/A	8,5%	53,0%	38,5%	6,9%	50,7%	42,5%	8,0%	54,0%	38,0%
GERMANS	22,9%	48,5%	28,6%	23,7%	50,4%	25,9%	24,9%	51,3%	23,8%
AMICS/ES	73,8%	24,7%	1,5%	77,2%	21,0%	1,8%	7,5,6%	20,7%	1,7%
ALTRES	29,6%	28,7%	40,6%	29,4%	26,5%	44,1%	32,0%	33,3%	34,7%

Taula 20: Freqüència en què els joves passen el temps lliure sols o amb companyia d'altres persones

Pel que fa a les **hores dedicades a fer els deures**, el 47,8% dels progenitors comenten que els seus fills/es hi dediquen entre una i dues hores diàries a la setmana, i el cap de setmana una o dues hores més (40,1%). Malgrat tot, podem parlar de diferències significatives en la valoració respecte als nois i a les noies [$\chi^2_3= 120,83$; $p < 0,01$] i [$\chi^2_3= 86,55$; $p < 0,01$]. El 33,3% dels progenitors de noies opinen que les seves filles dediquen més de dues hores als deures durant la setmana, i el 38,1% durant el cap de setmana, en contraposició al 25,7% dels progenitors de nois, durant els dies de cada dia, i el 12,6% el cap de setmana. L'estona que dediquen els joves a fer els deures segons els progenitors és molt semblant, tant si la submostra és de Barcelona, com de l'Àrea Metropolitana o de Girona.

En relació al **suport rebut a l'hora de fer els deures**, majoritàriament els progenitors opinen que els nois i noies fan els deures tot sols i que la col·laboració del pare i/o de la mare és esporàdica.

Els joves amb qui fan els deures

Les valoracions dels pares i mares ens permeten parlar de diferències significatives entre sexe respecte a la freqüència amb què realitzen els deures amb professors particulars [$\chi^2_2 = 8,23$; $p < 0,05$] i amb els companys [$\chi^2_2 = 16,38$; $p < 0,01$].

Els progenitors de les noies expressen que les seves filles els fan més freqüentment amb els companys/es que els progenitors dels nois, i menys freqüentment amb un professor particular.

Al considerar la localització dels instituts on estudien els joves, trobem diferències significatives quan es parla de la freqüència amb què els fills fan els deures en companyia de la mare [$\chi^2_4 = 17,59$; $p < 0,01$], en companyia d'un professor particular [$\chi^2_4 = 19,14$; $p < 0,01$] i amb els companys [$\chi^2_4 = 20,10$; $p < 0,01$]. Els joves que van als instituts de Girona els fan més sovint amb la mare, seguit dels de Barcelona i en últim lloc, de l'Àrea Metropolitana. Els joves de Girona reben el suport d'un professor/a particular amb més freqüència que els de l'Àrea Metropolitana i Barcelona. En canvi, ens trobem que els joves de l'Àrea Metropolitana realitzen més sovint els deures amb els companys, seguits dels joves de Barcelona, i amb menys freqüència, els joves de Girona.

	BARCELONA			ÀREA METROPOLITANA			GIRONA		
	Normal.	Al. vegada	Mai	Normal.	Al. vegada	Mai	Normal.	Al. vegada	Mai
SOL/A	86,8%	10,6%	2,6%	86,8%	11,9%	1,2%	85,5%	12,8%	1,7%
PARE	1,7%	48,3%	49,9%	1,6%	47%	51,4%	3,3%	51,4%	45,4%
MARE	3,5%	59,9%	36,6%	2,4%	53,6%	44%	5,1%	63,6%	31,3%
PROFE. PA.	3,3%	12,9%	83,9%	3,7%	12,1%	84,1%	9,1%	12,4%	78,5%
COMPANYS	4,6%	66,1%	29,3%	3,1%	75,8%	21,1%	2%	65,9%	32,1%
ALTRES	6,1%	20,7%	73,2%	2,6%	14,6%	82,8%	6,7%	13,4%	79,9%

Taula 21: Suport que reben els joves a l'hora de fer els deures

3.2.2. Disponibilitat i ús

En relació amb la **influència del noi/a en l'adquisició dels mitjans**, les respostes dels progenitors ens indiquen que els joves van tenir força influència en l'adquisició

d'Internet (mitjana de 3,25; dt=1,40), la consola i els jocs de consola (mitjana de 3,62; dt=1,31), els jocs d'ordinador (mitjana de 3,38; dt=1,28), l'ordinador (mitjana de 3,49; dt=1,29), i el mòbil (mitjana de 3,27; dt=1,56). Respecte als CD-Roms educatius la influència en la compra va ser menor (mitjana de 2,92; dt=1,27). En canvi, en altres equipaments com pot ser la televisió (mitjana de 1,77; dt=1,08) i el vídeo (mitjana de 1,77; dt=1,06) segons els progenitors, els nois i noies han tingut poca influència en la compra.

Malgrat això, la influència que tenen els joves segons els progenitors està molt relacionada amb el sexe, tot trobant-se diferències significatives. Segons els progenitors, els nois tenen més influència que les noies en la compra de la consola i jocs de consola (progenitors de nois=4,11 i progenitors de noies=3,09) [$t_{1224}= 14,89$; $p < 0,01$] i els jocs d'ordinador (progenitors de nois=3,87 i progenitors de noies=2,89) [$t_{1294}= 14,88$; $p < 0,01$]. En canvi, són les noies les que tenen més influència en la compra del mòbil (progenitors de nois=2,94 i progenitors de noies=3,55) [$t_{1350}= -7,30$; $p < 0,01$].

La influència en la compra d'alguns equipaments també està relacionada significativament amb la localització dels instituts on estudien els fills². Quan ens referim al mòbil trobem diferències significatives entre els progenitors de la submostra de Barcelona i Girona [$t_{784}= 3,01$; $p < 0,01$] i entre l'Àrea Metropolitana i Girona [$t_{790}= 3,13$; $p < 0,01$] en ambdós casos, la influència dels fills ha estat més baixa a Girona. Si ens referim als jocs d'ordinador les diferències es troben entre Barcelona i l'Àrea Metropolitana [$t_{831}= 2,06$; $p < 0,05$], trobant-nos que els fills de Barcelona han tingut més influència en la seva compra que els fills de l'Àrea Metropolitana; en canvi, si es parla de l'ordinador les diferències es localitzen entre l'Àrea Metropolitana i Girona [$t_{856}= 2,87$; $p < 0,01$], els joves de l'Àrea Metropolitana tenen més influència en la compra que els joves de Girona; segons els progenitors.

---

² Quan parlem de fills o de joves en plural ens referim tant al sexe femení com al masculí.

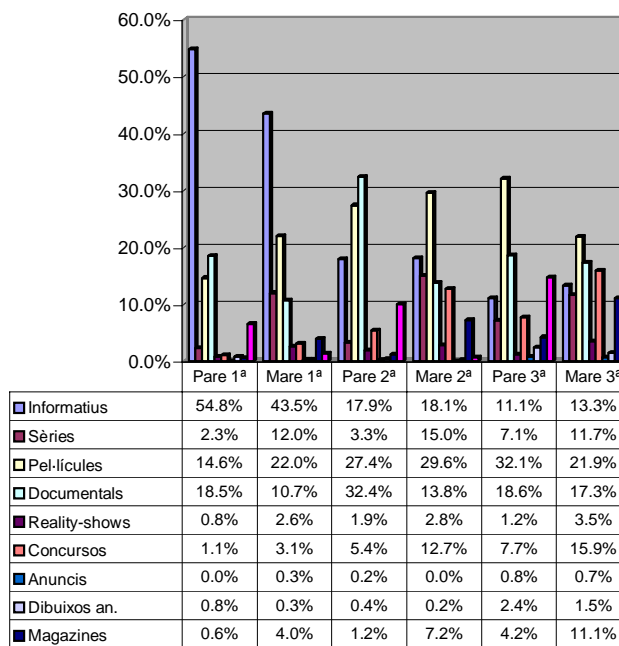
	BARCELONA		ÀREA METROPOLITANA		GIRONA	
	Mitjana	Des. Tip.	Mitjana	Des. Tip.	Mitjana	Des. Tip.
Televisor	1,82	1,12	1,79	1,07	1,72	1,05
Vídeo	1,79	1,06	1,77	1,06	1,77	1,07
Ordinador	3,49	1,31	3,61	1,23	3,36	1,30
Accés a Internet	3,21	1,42	3,20	1,45	3,31	1,33
CD-Roms educatius	2,91	1,33	2,96	1,29	2,92	1,18
Consola i els jocs de consola	3,66	1,33	3,67	1,26	3,50	1,36
Jocs d'ordinador	3,43	1,30	3,25	1,30	3,41	1,26
Mòbil	3,34	1,57	3,37	1,51	3,03	1,59

Taula 22 Influència dels fill en l'adquisició dels mitjans

3.2.3. Ús de cada TIC i la seva avaluació

Els pares i les mares comenten quin són els programes i els personatges que més els agraden. Respecte als programes que més veuen en la televisió els pares ens trobem que en primera preferència hi ha els informatius (54,8%), com a segona preferència el que més veuen són els documentals (32,1%) i tercera preferència el que més veuen són les pel·lícules (32,1). En canvi, els programes que més veuen en la televisió les mares com a primera preferència són també els informatius (43,5%), però en segona i tercera preferència comenten les pel·lícules (29,6% i 21,9%).

Programes que veuen els progenitors

En tenir en consideració la localització, trobem que existeixen diferències significatives entre les respostes dels progenitors de Girona, de Barcelona i l'Àrea

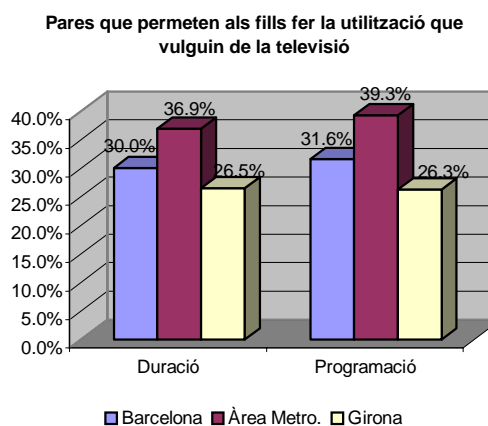
Metropolitana. Concretament, les diferències es troben en la tercera preferència dels pares [$\chi^2_{18}= 32,05$; $p < 0,05$]. Tot i que en les tres submostres el percentatge més alt fa referència a les pel·lícules, ens trobem que són els pares de Girona els que veuen més pel·lícules (42,6%), seguit dels pares de l'Àrea Metropolitana (30,4%) i en últim lloc els pares de Barcelona (25,9%). Quant el programa de televisió que es comenta són els concursos, ens trobem que els pares de Barcelona (10,5%) els miren més sovint, seguit dels pares de l'Àrea Metropolitana (8,7%) i amb marcada diferència trobem els pares de Girona en últim lloc (2,5%)

	BARCELONA	ÀREA METROPOLITANA	GIRONA
Informatius	9,8%	11,3%	12,3%
Sèries	7,7%	10%	0,8%
Pel·lícules	25,9%	30,4%	42,6%
Documentals	18,9%	18,3%	18,9%
Reality-shows	0,7%	2,2%	0%
Concursos	10,5%	8,7%	2,5%
Anuncis	0%	0,9%	1,6%
Dibuixos Animats	2,8%	1,7%	3,3%
Magazines	5,6%	3%	4,9%
Altres (com esports)	18,2%	13,5%	13,1%

Taula 23: Els programes que més veuen els pares a la televisió.

Preguntem als progenitors sobre l'existència de límits en la utilització de l'aparell de televisió. Ens trobem que el 69,8% dels progenitors diuen que no permeten als seus fills veure la televisió tanta estona com els joves voldrien. I el 67,6% dels progenitors diuen que tampoc permeten que els fills vegin els programes que volen.

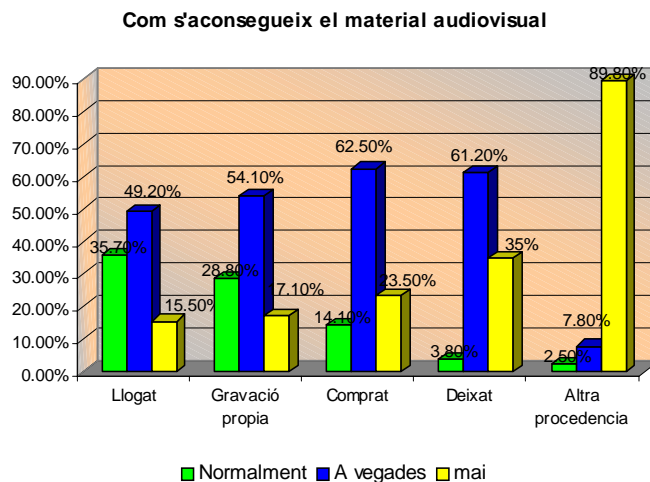
Que el fill sigui noi o noia té una influència significativa en l'existència de límits respecte la utilització de la televisió, l'estona que volen veure-la [$\chi^2_1= 13,33$; $p < 0,01$] i els programes que miren [$\chi^2_1= 5,22$; $p < 0,05$]. Els progenitors de noies són més permissius a l'hora de permetre que les seves filles vegin els programes que volen (35,3%) i el temps que volen (34,4%) en comparació amb els progenitors de nois (30% i 26%, respectivament).

La localització de l'institut on estudien els joves, també té una influència significativa en l'existència de límits respecte a la utilització de la televisió, l'estona que volen veure-la [$\chi^2_2= 20,98$; $p<0,01$] i els programes que miren [$\chi^2_2= 18,97$; $p<0,01$]. En ambdós casos, els progenitors dels joves que estudien a l'Àrea Metropolitana (36,9% i 39,3%) són els més permissius, seguit dels progenitors dels joves de Barcelona (30% i 31,6%), i en últim lloc els progenitors dels joves de Girona (23,5% i 26,3%) que són els menys permissius en aquest aspecte.

En relació al **material audiovisual per vídeo**, es va preguntar en primer lloc **com l'aconsegueixen**. Com es pot

observar en el gràfic el material audiovisual que veuen és més freqüentment llogat o de gravació pròpia. Les diferències entre els progenitors dels nois i els progenitors de les noies són significatives quan es parla de material comprat [$\chi^2_2= 11,07$; $p< 0,05$]. Concretament, els progenitors de noies compren més material audiovisual (*normalment* un 16%) que els progenitors de nois (11,7%).

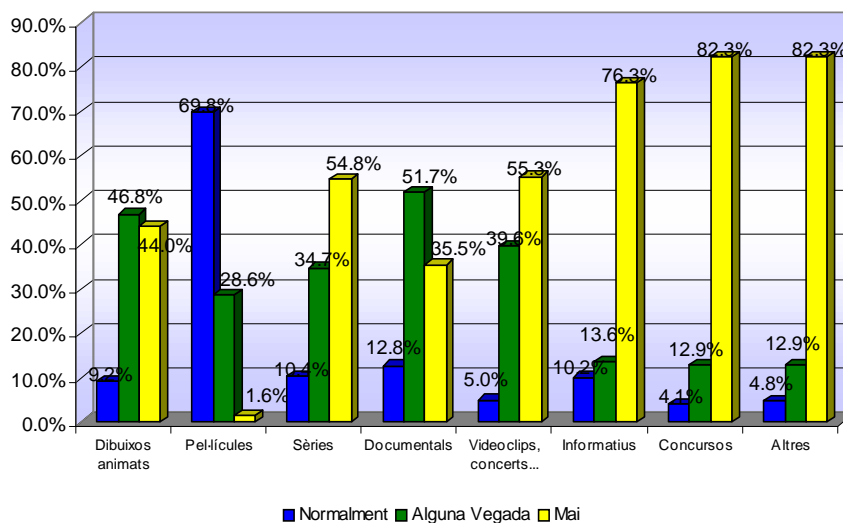
La freqüència amb què adquireixen material audiovisual comprat [$\chi^2_2= 11,07$; $p< 0,05$], llogat [$\chi^2_2= 11,07$; $p< 0,05$] o de gravació pròpia [$\chi^2_2= 11,07$; $p< 0,05$] està relacionada de manera significativa amb la localització. Quan ens referim a material comprat trobem que els progenitors de la submostra de Barcelona n'adquireix més sovint, en segon lloc l'Àrea Metropolitana i per últim Girona. En canvi, els progenitors de la submostra de l'Àrea Metropolitana adquireixen més sovint material audiovisual llogat, seguit de Barcelona i a Girona els progenitors n'adquireixen menys sovint amb aquest procediment. Si el material audiovisual és de gravació pròpia, trobem que els progenitors de Girona n'obtenen més sovint d'aquesta manera en comparació amb l'Àrea Metropolitana i Barcelona.

	BARCELONA			ÀREA METROPOLITANA			GIRONA		
	Normal.	Al. vegada	Mai	Normal.	Al. vegada	Mai	Normal.	Al. vegada	Mai
COMPRAT	15,4%	64,3%	20,3%	12,4%	64,1%	23,4%	13,8%	57,9%	28,3%
LLOGAT	37%	49,2%	13,9%	45,2%	46,9%	7,9%	23%	51,7%	25,3%
DEIXAT PER AMISTATS	3,4%	63,3%	33,3%	3,4%	62,5%	34,1%	4,8%	56,5%	38,7%
GRAVACIÓ PRÒPIA	25,3%	56,4%	18,3%	28,6%	51,7%	19,7%	34,1%	53,4%	12,4%
ALTRES	1,8%	6,4%	91,7%	2,2%	10%	87,8%	3,8%	6,9%	89,2%

Taula 24: Com aconseguixen els pares el material audiovisual

Respecte al que **miren els progenitors en el vídeo**, s'observa que la majoria dels progenitors veuen més sovint pel·lícules, documentals, informatius, sèries i dibuixos animats; i menys freqüentment videoclips o concerts, concursos i altres programes.

Tipus de material audiovisual que veuen els pares

Les diferències entre els progenitors dels nois i els progenitors de les noies són significatives quan es parla de les pel·lícules [$\chi^2= 9,22$; $p < 0,05$], de les sèries [$\chi^2= 12,71$; $p < 0,05$] i videoclips o concerts [$\chi^2= 22,39$; $p < 0,05$]. Els progenitors de les noies veuen més sovint les pel·lícules, les sèries i els videoclips o concerts que els progenitors de nois.

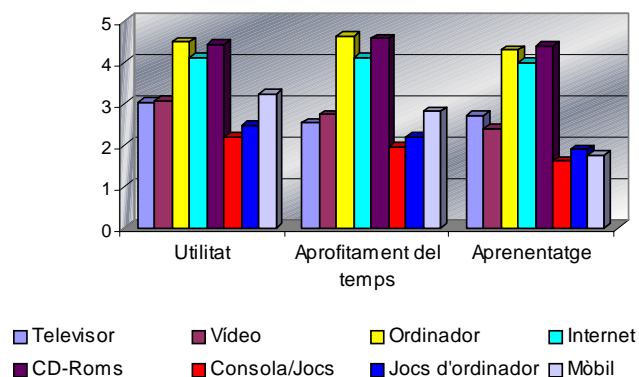
També trobem diferències significatives en les pel·lícules [$\chi^2= 9,22$; $p < 0,05$], els videoclips o concerts [$\chi^2= 9,22$; $p < 0,05$] i en els concursos [$\chi^2= 9,22$; $p < 0,05$] si tenim en consideració la procedència dels instituts on estudien els joves. En els tres tipus de programació ens trobem que els progenitors de l'Àrea Metropolitana els veuen més sovint, seguit del progenitors de Barcelona i en últim lloc de Girona que són els que menys sovint veuen aquest tipus de programació.

	BARCELONA			ÀREA METROPOLITANA			GIRONA		
	Normal.	Al. vegada	Mai	Normal.	Al. vegada	Mai	Normal.	Al. vegada	Mai
DIBUIXOS	8%	47,9%	44,1%	10,1%	49,8%	40,1%	10,2%	41,7%	48,1%
PEL·LÍCULA	71,8%	26,3%	1,9%	74,7%	24,1%	1,2%	61,7%	36,8%	1,5%
SÈRIES	10%	35,2%	54,8%	12,1%	35,4%	52,5%	9,2%	33,2%	57,7%
DOCUMENTALS	12,5%	52,5%	35%	12,6%	50,5%	36,8%	13,4%	51,7%	34,9%
VIDEOCLIPS	4,3%	40,9%	54,8%	7,4%	43,8%	48,8%	3,5%	32,7%	63,8%
INFORMATIUS	10,6%	13,6%	75,8%	9,5%	14,3%	76,1%	10,2%	12,5%	77,2%
CONCURS	5,1%	14,1%	80,8%	5,4%	18,5%	76,1%	1%	15,6%	83,4%
ALTRES	3,3%	15%	81,7%	6,1%	12,6%	81,3%	5,5%	9,7%	84,8%

Taula 25: Que miren els progenitors en el vídeo.

Quan comenten certs **aspectes del mòbil**, ens trobem que la gran majoria dels progenitors (87,3%) diuen tenir coneixement del que gasten els fills amb el mòbil. Encara que, únicament un 59,6% dels progenitors diuen pagar les trucades del mòbil del seu fill/a. Respecte a si els progenitors paguen les trucades als joves, existeixen diferències significatives en funció del sexe [$\chi^2= 12,71$; $p < 0,05$]. La majoria dels progenitors que paguen les trucades als joves són els progenitors de noies (64,7%), en contraposició amb el 52,4% dels progenitors de nois.

Valoració dels equipaments

Es demana als progenitors que realitzin una **avaluació dels equipaments que utilitzen els seus fills**, mitjançant escales de diferencials semàntics de 5 punts (Escala de Likert).

En primer lloc se'ls demana sobre la **utilitat o inutilitat dels aparells**. Concretament els progenitors manifesten l'ordinador (mitjana de 4,50; dt=0,78), els CD-Roms educatius (mitjana de 4,45; dt=0,77) i Internet (mitjana de 4,13; dt=0,90) com equipaments de bastant utilitat. En canvi, manifesten com equipaments ni útils ni inútils el mòbil (mitjana de 3,25; dt=1,17), el vídeo (mitjana de 3,08; dt=0,84), i la televisió (mitjana de 3,03; dt=0,81). I com a bastant inútil els jocs d'ordinador (mitjana de 2,49; dt=0,95) i la consola i jocs de consola (mitjana de 2,21; dt=0,95).

Quan observem les respostes dels progenitors de nois i dels progenitors de noies, veiem que existeixen diferències significatives en quant la consola i els jocs de consola [$t_{1250} = 3,13$; $p < 0,01$] essent els progenitors de nois (2,29) els que realitzen una valoració més alta en comparació amb els progenitors de noies (2,12).

En canvi, si tenim en consideració els tres tipus de submostres (Barcelona, Àrea Metropolitana i Girona) trobem diferències significatives en alguns dels equipaments. Les diferències significatives es localitzen entre l'Àrea Metropolitana i Girona quan es parla dels jocs d'ordinador [$t_{796} = -2,47$; $p < 0,05$] i entre Barcelona i l'Àrea Metropolitana [$t_{860} = 2,98$; $p < 0,01$]; i quan es parla de l'ordinador entre Barcelona i Girona [$t_{1170} = 2,50$; $p < 0,05$]. Els progenitors de Girona i de Barcelona veuen més útils els jocs de l'ordinador que els progenitors de l'Àrea Metropolitana, i els progenitors de Barcelona també veuen més útil l'ordinador que els progenitors de Girona.

	BARCELONA		ÀREA METROPOLITANA		GIRONA	
	Mitjana	Des. Tip.	Mitjana	Des. Tip.	Mitjana	Des. Tip.
Televisor	3,05	0,81	3,05	0,80	3	0,83
Vídeo	3,08	0,84	3,08	0,83	3,07	0,88
Ordinador	4,53	0,73	4,49	0,74	4,45	0,90
Accés a Internet	4,18	0,87	4,13	0,87	4,07	0,95
CD-Roms educatius	4,46	0,74	4,48	0,76	4,41	0,82
Consola i els jocs de consola	2,26	0,95	2,14	0,97	2,21	0,95
Jocs d'ordinador	2,56	0,94	2,37	0,96	2,54	0,95
Mòbil	3,31	1,17	3,23	1,18	3,19	1,15

Taula 26: Valoració dels progenitors sobre els equipaments (Útil/Inútil)

En segon lloc, es demana una valoració sobre **l'aprofitament del temps dedicat a la utilització dels equipaments**. Els progenitors opinen que s'aprofita molt el temps quan s'utilitza l'ordinador (mitjana de 4,63; dt=0,67), els CD-Roms educatius (mitjana de 4,58; dt=0,73) i Internet (mitjana de 4,11; dt=1,04). Manifesten que no es perd el temps ni s'aprofita en el moment d'utilitzar el mòbil (mitjana de 2,82; dt=1,16), el vídeo (mitjana de 2,74; dt=1,02), la televisió (mitjana de 2,54; dt=1,01) i els jocs d'ordinador (mitjana de 2,19; dt=1,02). La consola i els jocs de consola (mitjana de 1,96; dt=0,97) és l'aparell que té la pitjor valoració, essent valorat el temps empleat com un temps perdut.

De la mateixa manera, que en la valoració de la utilitat, existeixen diferències significatives entre els progenitors de nois i els progenitors de noies respecte la consola i jocs de consola [$t_{1234} = 2,94$; $p < 0,03$], essent la valoració dels progenitors de nois (2,04) més alta (progenitors de noies=1,87).

També ens trobem diferències significatives si tenim en consideració la localització de l'Institut. Els progenitors de l'Àrea Metropolitana viuen com una major pèrdua de temps estar utilitzant els jocs d'ordinador en contraposició amb els progenitors de Barcelona [$t_{852} = 2,20$; $p < 0,05$]. Els progenitors de Girona opinen que s'aprofita més el temps quan s'utilitza l'ordinador en comparació amb els progenitors de l'Àrea Metropolitana [$t_{862} = -2,34$; $p < 0,05$].

	BARCELONA		ÀREA METROPOLITANA		GIRONA	
	Mitjana	Des. Tip.	Mitjana	Des. Tip.	Mitjana	Des. Tip.
Televisor	2,54	1	2,52	1,03	2,53	1,02
Vídeo	2,73	1,02	2,72	1,03	2,76	1,03
Ordinador	4,63	0,64	4,58	0,72	4,69	0,65
Accés a Internet	4,15	1	4,08	1,06	4,08	1,10
CD-Roms educatius	4,55	0,75	4,59	0,72	4,62	0,67
Consola i els jocs de consola	2,01	0,96	1,91	0,98	1,93	0,99
Jocs d'ordinador	2,25	1,01	2,10	1,05	2,17	1,01
Mòbil	2,82	1,19	2,85	1,14	2,82	1,13

Taula 27: Valoració dels progenitors sobre els equipaments (Aprofitament del temps).

En tercer lloc, es demana als progenitors que avaluin **l'aprenentatge que proporcionen els equipaments**, tot valorant l'aprenentatge que proporciona l'ordinador

(mitjana de 4,30; dt=0,72), Internet (mitjana de 4,00; dt=0,91) i CD-Roms educatius (mitjana de 4,39; dt=0,76) com a *moltíssim*. En canvi, l'aprenentatge que proporcionen la televisió (mitjana de 2,73; dt=0,79) i el vídeo (mitjana de 2,40; dt=0,94), és valorat com *una mica*. No s'aprèn *gens* en la resta d'aparells segons els progenitors: els jocs d'ordinador (mitjana de 1,90; dt=0,96), el mòbil mitjana de (1,76; dt=1,04) i la consola i jocs de consola (mitjana de 1,62; dt=0,83).

En la valoració de l'aprenentatge no podem parlar de diferències respecte les avaluacions que realitzen els progenitors dels nois i els progenitors de les noies. Però sí que podem parlar de diferències significatives quant tenim en consideració els jocs d'ordinador, si els progenitors procedeixen de la submostra de Barcelona, de Girona o de l'Àrea Metropolitana. Trobant-se les diferències significatives entre l'Àrea Metropolitana i Girona [$t_{796} = -2,24$; $p < 0,05$]; els progenitors que es localitzen a Girona fan una valoració més alta de l'aprenentatge que s'aconsegueix en utilitzar els jocs d'ordinador que els progenitors de l'Àrea Metropolitana (1,82). I també s'observen diferències significatives respecte els CD-Roms educatius entre l'Àrea Metropolitana i Girona [$t_{784} = 2,01$; $p < 0,05$], essent els progenitors de l'Àrea Metropolitana els que fan una valoració més alta de l'aprenentatge que proporcionen.

	BARCELONA		ÀREA METROPOLITANA		GIRONA	
	Mitjana	Des. Tip.	Mitjana	Des. Tip.	Mitjana	Des. Tip.
Televisor	2,73	0,82	2,70	0,77	2,74	0,78
Vídeo	2,43	0,93	2,36	0,93	2,39	0,97
Ordinador	4,32	0,69	4,32	0,69	4,26	0,76
Accés a Internet	4	0,91	3,99	0,96	4,01	0,87
CD-Roms educatius	4,40	0,76	4,45	0,73	4,34	0,78
Consola i els jocs de consola	1,63	0,82	1,60	0,82	1,63	0,84
Jocs d'ordinador	1,91	0,93	1,82	0,96	1,97	0,99
Mòbil	1,75	1,02	1,81	1,09	1,70	0,99

Taula 28: Valoració dels progenitors sobre els equipaments (Aprenentatge)

3.2.4. Relacions

Vam demanar als progenitors que fessin una **valoració sobre si als seus fills els agrada parlar amb diferents persones de les activitats que realitzen amb diferents**

mitjans audiovisuals. Inicialment, els progenitors valorem si als joves els **agrada parlar**

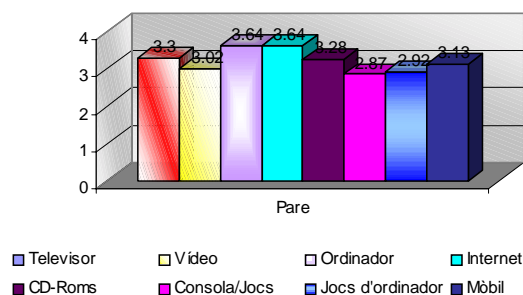
amb el pare, trobant-nos que els progenitors opinen que als joves els agrada

parlar *força* sobre l'ordinador (mitjana de 3,64; dt=1,06) i Internet (mitjana de 3,64; dt=1,14). En canvi només *una mica* sobre la

televisió (mitjana de 3,30; dt=0,95), el vídeo (mitjana de 3,02; dt=1,02), els CD-Roms educatius (mitjana de 3,28; dt=1,14), el

mòbil (mitjana de 3,13; dt=1,28), els jocs d'ordinador (mitjana de 2,92; dt=1,25) i la consola i jocs de consola (mitjana de 2,87; dt=1,28).

Si agrada parlar als fills amb el pare sobre els equipaments

S'observen diferències significatives entre els progenitors dels nois i els de les noies sobre algunes valoracions respecte al televisor [$t_{1404} = 2,64$; $p < 0,05$], la consola i jocs de consola [$t_{970} = 4,88$; $p < 0,01$] i els jocs d'ordinador [$t_{1056} = 4,45$; $p < 0,01$]. Concretament, els progenitors dels nois manifesten que als seus fills els agrada més parlar més amb el pare sobre la televisió (3,37), la consola i jocs de consola (3,05) i els jocs d'ordinador (3,09), mentre que no succeeix el mateix amb els progenitors de les noies (3,24; 2,66 i 2,76).

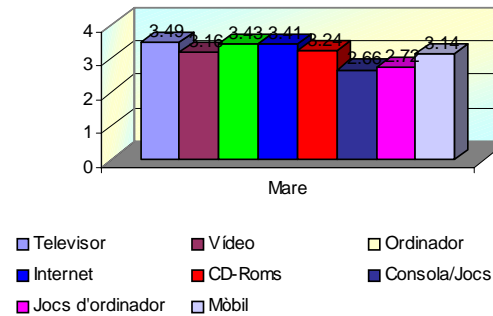
Únicament quan comenten l'equipament de vídeo trobem discrepàncies significatives entre la submostra de Barcelona i la submostra de Girona [$t_{745} = 2,41$; $p < 0,05$]. Ja que els progenitors de Barcelona manifesten que als seus fills els agrada més parlar amb el pare sobre aquest tema que els progenitors de Girona.

	BARCELONA		ÀREA METROPOLITANA		GIRONA	
	Mitjana	Des. Tip.	Mitjana	Des. Tip.	Mitjana	Des. Tip.
Televisor	3,33	0,95	3,28	0,92	3,29	0,98
Vídeo	3,09	1	3,04	1,02	2,92	1,03
Ordinador	3,65	1,04	3,60	1,10	3,67	1,04
Accés a Internet	3,65	1,13	3,61	1,22	3,66	1,09
CD-Roms educatius	3,29	1,16	3,25	1,13	3,30	1,11
Consola i els jocs de consola	2,88	1,30	2,83	1,25	2,91	1,26
Jocs d'ordinador	2,92	1,28	2,86	1,23	2,99	1,22
Mòbil	3,10	1,26	3,20	1,27	3,10	1,31

Taula 29: Satisfacció per parlar amb el pare (segons progenitors)

Respecte la valoració que realitzen els progenitors sobre si als fills els **agrada parlar amb la mare**, sobre els diferents equipaments veiem que la valoració és molt semblant a l'anterior. Concretament, els progenitors opinen que als joves els agrada parlar *una mica* sobre la televisió (mitjana de 3,49; dt=0,92), l'ordinador (mitjana de 3,43; dt=1,15), Internet (mitjana de 3,41; dt=1,23), els CD-Roms educatius (mitjana de 3,24; dt=1,16), el vídeo (mitjana de 3,16; dt=1,05), el mòbil (mitjana de 3,14; dt=1,28), la consola i jocs de consola (mitjana de 2,66; dt=1,28) i els jocs d'ordinador (mitjana de 2,72; dt=1,23).

Si agrada parlar als fills amb la mare sobre els equipaments

Existeixen diferències significatives entre les respostes dels progenitors dels nois i els progenitors de les noies sobre algunes valoracions respecte la televisió [$t_{1473} = -3$; $p < 0,05$], la consola i jocs de consola [$t_{1032} = 5,53$; $p < 0,01$], els jocs d'ordinador [$t_{1125} = 4,32$; $p < 0,01$] i el mòbil [$t_{954} = -3,51$; $p < 0,01$]. Els progenitors dels nois opinen que als seus fills els agrada parlar més amb la mare sobre la consola i jocs de consola (2,86) i els jocs d'ordinador (2,87) que els progenitors de les noies (2,43 i 2,56). En canvi, els progenitors de les noies manifesten que a les seves filles els agrada parlar més sobre la televisió (3,55) i el mòbil (3,24) que als progenitors dels nois (3,41 i 2,97).

Existeixen diferències significatives entre la submostra de l'Àrea Metropolitana i Girona quan parlem de la consola, els seus jocs [$t_{570} = -2,48$; $p < 0,05$] i dels jocs d'ordinador [$t_{645} = -2,29$; $p < 0,05$]. Concretament, quan es valora als joves de la submostra de Girona aquests expressen que els agrada més parlar amb la mare, segons els progenitors, sobre la consola i els jocs de consola i els jocs d'ordinador que als joves de la submostra de l'Àrea Metropolitana.

	BARCELONA		ÀREA METROPOLITANA		GIRONA	
	Mitjana	Des. Tip.	Mitjana	Des. Tip.	Mitjana	Des. Tip.
Televisor	3,51	0,92	3,51	0,92	3,44	0,93
Vídeo	3,19	1,03	3,18	1,07	3,09	1,05
Ordinador	3,44	1,15	3,42	1,17	3,43	1,12
Accés a Internet	3,38	1,20	3,42	1,34	3,43	1,19
CD-Roms educatius	3,21	1,17	3,24	1,13	3,28	1,16
Consola i els jocs de consola	2,67	1,28	2,55	1,26	2,80	1,29
Jocs d'ordinador	2,71	1,23	2,62	1,22	2,84	1,21
Mòbil	3,12	1,29	3,18	1,27	3,13	1,27

Taula 30: Satisfacció per parlar amb el mre (segons progenitors)

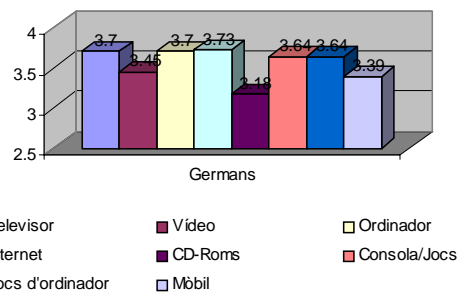
Els progenitors manifesten que als joves **els agrada parlar força amb els germans** sobre la majoria dels equipaments: Internet (mitjana de 3,73; dt=1,22), la televisió (mitjana de 3,70; dt=1,01), l'ordinador (mitjana de 3,70; dt=1,14), la consola i els jocs de consola (mitjana de 3,64; dt=1,24) i els jocs d'ordinador (mitjana de 3,64; dt=1,20). I manifesten que als seus fills els agrada parlar només *una mica* sobre els equipaments restants que els germans: el vídeo (mitjana de 3,45; dt=1,11), el mòbil (mitjana de 3,39; dt=1,34) i els CD-Roms educatius (mitjana de 3,18; dt=1,24).

Les diferències entre els progenitors dels nois i els progenitors de les noies es poden observar en la valoració que fan sobre la consola i els jocs de consola [$t_{950} = 5,39$; $p < 0,01$], els jocs d'ordinador [$t_{1012} = 5,53$;

$p < 0,01$] i el mòbil [$t_{796} = -2,29$; $p < 0,05$]. En el cas de la consola, els seus jocs i els jocs d'ordinador, ens trobem amb que els progenitors dels nois (3,84 i 3,84), a diferència dels de les noies (3,41 i 3,43), creuen que als seus fills els agrada més parlar amb els germans. En canvi, en relació amb el mòbil, els progenitors de les noies són els que manifesten una major comunicació amb els germans (3,49).

Quan tenim en compte la localització dels Instituts on estudien els fills podem observar diferències significatives entre l'Àrea Metropolitana i Girona quan es comenta l'equipament de vídeo [$t_{686} = 2,35$; $p < 0,05$]. Els progenitors de l'Àrea Metropolitana, a

Si agrada parlar als fills amb els germans sobre els equipaments

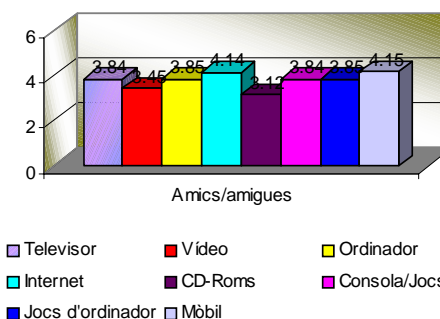
diferència dels de Girona, creuen que als seus fills els agrada parlar més sobre aquest tema amb els germans.

	BARCELONA		ÀREA METROPOLITANA		GIRONA	
	Mitjana	Des. Tip.	Mitjana	Des. Tip.	Mitjana	Des. Tip.
Televisor	3,73	1,02	3,73	1	3,62	1,01
Vídeo	3,48	1,11	3,53	1,09	3,33	1,12
Ordinador	3,72	1,13	3,73	1,16	3,64	1,15
Accés a Internet	3,68	1,26	3,78	1,20	3,76	1,19
CD-Roms educatius	3,14	1,27	3,22	1,27	3,20	1,16
Consola i els jocs de consola	3,62	1,24	3,63	1,24	3,69	1,22
Jocs d'ordinador	3,59	1,20	3,61	1,20	3,72	1,19
Mòbil	3,36	1,37	3,46	1,31	3,37	1,35

Taula 31: Satisfacció per parlar amb els germans (segons progenitors)

Respecte la valoració que realitzen els progenitors sobre si als joves **els agrada parlar d'aquests temes amb els amics** sobre els equipaments esmentats, les respostes ens indiquen que aquests pensen que als joves els agrada parlar *força* del mòbil (mitjana de 4,15; dt=1,08), d'Internet (mitjana de 4,14; dt=0,98), de l'ordinador (mitjana de 3,85; dt=1,04), dels jocs d'ordinador (mitjana de 3,85; dt=1,20), de la televisió (mitjana de 3,84; dt=0,99) i de la consola i els jocs de consola (mitjana de 3,84; dt=1,23); i en canvi els agrada parlar *una mica* dels altres equipaments: el vídeo (mitjana de 3,45; dt=1,15) i els CD-Roms educatius (mitjana de 3,12; dt=1,26).

Si agrada parlar als fills amb els amics/amigues sobre els equipaments

Les valoracions que realitzen els progenitors dels nois i els de les noies mostren diferències significatives quan es parla de la televisió [$t_{1421} = -3,08$; $p < 0,05$], l'ordinador [$t_{1262} = 2,38$; $p < 0,05$], la consola i els jocs de consola [$t_{1135} = 13,94$; $p < 0,01$], els jocs d'ordinador [$t_{1181} = 13,60$; $p < 0,01$] i el mòbil [$t_{931} = -4,74$; $p < 0,01$]. Els progenitors dels nois manifesten que als seus fills els agrada més parlar amb els amics sobre l'ordinador (3,93),

la consola/joc (4,29) i els jocs d'ordinador (4,28). En contraposició, els progenitors de les noies pensen que a les seves filles els agrada més parlar sobre la televisió (3,92) i el mòbil (4,28).

La intensitat amb què, segons els pares, els agrada parlar als joves amb els amics no està relacionada significativament amb la procedència dels instituts.

	BARCELONA		ÀREA METROPOLITANA		GIRONA	
	Mitjana	Des. Tip.	Mitjana	Des. Tip.	Mitjana	Des. Tip.
Televisor	3,87	0,98	3,83	1,02	3,81	0,96
Vídeo	3,47	1,15	3,46	1,14	3,41	1,14
Ordinador	3,86	1,06	3,81	1,04	3,86	1,01
Accés a Internet	4,11	0,96	4,12	1,05	4,21	0,94
CD-Roms educatius	3,15	1,29	3,12	1,24	3,08	1,25
Consola i els jocs de consola	3,83	1,24	3,86	1,22	3,84	1,24
Jocs d'ordinador	3,85	1,20	3,83	1,21	3,86	1,19
Mòbil	4,17	1,06	4,16	1,05	4,10	1,13

Taula 32: Satisfacció per parlar amb els amics/es (segons progenitors)

Davant la pregunta que es fa als progenitors de si els agrada o no parlar als seus fills/es amb alguns membres dels seu entorn sobre els equipaments, alguns comenten la falta de comunicació dels joves amb alguns d'aquests membres. Respecte de la **comunicació que mantenen els joves amb el pare**, ens trobem que hi ha progenitors opinen que *mai* parlen sobre Internet (33,3%), sobre la consola i els jocs de consola (27%), sobre el mòbil (24,4%), sobre els jocs d'ordinador (24,2%), sobre els CD-Roms educatius (19,8%), sobre el vídeo (13,9%), sobre l'ordinador (13,1%) i sobre la televisió (7,1%).

Les diferències en la valoració sobre la freqüència de comunicació entre els progenitors dels nois i els de les noies són estadísticament significatives quan es valora la televisió [$\chi^2_5 = 17,99$; $p < 0,01$], el vídeo [$\chi^2_5 = 11,48$; $p < 0,05$], la consola i els jocs de consola [$\chi^2_5 = 71,88$; $p < 0,01$] i els jocs d'ordinador [$\chi^2_5 = 51,64$; $p < 0,01$]. El percentatge de progenitors de noies que comenten que la seva filla *mai* parla amb ells sobre els aparells anteriors és més alt que el percentatge dels progenitors de nois que manifesten fer-ho.

Si tenim en consideració la procedència dels instituts on estudien els joves, trobem que existeixen diferències significatives quan es tracta de parlar sobre certs equipaments:

l'ordinador [$\chi^2_{10}= 19,78$; $p < 0,05$], Internet [$\chi^2_{10}= 124,46$; $p < 0,01$] i el mòbil [$\chi^2_{10}= 20,70$; $p < 0,05$]. En quant a l'ordinador i el mòbil els joves que menys comunicació manifesten sobre aquest tema amb el pare són els de l'Àrea Metropolitana i de Barcelona en contrastació amb Girona. Si el tema de conversa està relacionat amb Internet, els joves de l'Àrea Metropolitana són els que expressen parlar sobre aquest tema amb menys freqüència, seguit de Barcelona i en últim lloc de Girona.

	BARCELONA	ÀREA METROPOLITANA	GIRONA
Televisor	6,2%	6,6%	8,7%
Vídeo	13,6%	14%	13,8%
Ordinador	15,1%	15,8%	7,7%
Accés a Internet	36,9%	65,7%	9,9%
CD-Roms educatius	22,9%	21,1%	12,9%
Consola i els jocs de consola	30,4%	27,1%	20,1%
Jocs d'ordinador	25,6%	26,4%	19%
Mòbil	26,8%	27,2%	15,7%

Taula 33: Comunicació amb el pare (segons progenitors)

Respecte la **comunicació que mantenen els joves amb la mare**, ens trobem que segons els progenitors enquestats *mai* parlen sobre Internet un 34%, sobre la consola i els jocs de consola un 27,3%, sobre el mòbil un 23,4%, sobre els jocs d'ordinador un 24,1%, sobre els CD-Roms educatius un 20,5%, sobre el vídeo un 10,6%, sobre l'ordinador un 13,6% i sobre la televisió un 3,8%.

Un major percentatge de progenitors de nois manifesten que el seu fill *mai* parla sobre el mòbil [$\chi^2_5= 36,49$; $p < 0,01$] (progenitors de nois=29,6% i progenitors de noies=18,4%) ni sobre la televisió [$\chi^2_5= 15,43$; $p < 0,05$] (progenitors de nois=4,8% i progenitors de noies=2,8%) que dels progenitors de noies; en canvi un major percentatge d'aquests últims manifesten que la seva filla *mai* parla amb la mare sobre la consola i els jocs de consola [$\chi^2_5= 80,69$; $p < 0,01$] (progenitors de nois=18,6% i progenitors de noies=35,1%) i dels jocs d'ordinador [$\chi^2_5= 48,93$; $p < 0,01$] (progenitors de nois=18% i progenitors de noies=29,5%).

En tenir en consideració la procedència dels instituts on estudien els joves trobem que existeixen diferències significatives quan es tracta de parlar sobre Internet [$\chi^2_{10}=$

140,16; $p < 0,01$], CD-Roms educatius [$\chi^2_{10} = 23,19$; $p < 0,05$], consola i els jocs de consola [$\chi^2_{10} = 24,79$; $p < 0,01$] i el mòbil [$\chi^2_{10} = 22,95$; $p < 0,05$]. Quant als CD-Roms educatius i el mòbil els joves que segons els progenitors, menys comunicació tenen sobre aquest tema són els de Barcelona i de l'Àrea Metropolitana en contrastació amb els de Girona. Si el tema de conversa està relacionat amb la consola i els jocs de consola, els joves de Barcelona són els que menys en parlen, seguit de l'Àrea Metropolitana i en últim lloc els de Girona. En canvi, si el tema de conversa està relacionat amb Internet, els joves de l'Àrea Metropolitana són els que menys en parlen, seguit de Barcelona i en últim lloc pels de Girona.

	BARCELONA	ÀREA METROPOLITANA	GIRONA
Televisor	2,6%	3,8%	5%
Vídeo	10,4%	10,6%	10,1%
Ordinador	14,6%	16,2%	8,8%
Accés a Internet	37,2%	46,6%	9,1%
CD-Roms educatius	23,2%	21,8%	12,9%
Consola i els jocs de consola	13,7%	8,8%	4,4%
Jocs d'ordinador	25,5%	25,3%	19,3%
Mòbil	26,4%	24,7%	14,6%

Taula 34: Comunicació amb la mare (segons progenitors)

Segons els progenitors els joves mantenen una mica més de **comunicació amb els germans** que amb els altres membres de la família nuclear. Concretament, únicament un 6,2% dels progenitors responen que el seu fill/a *mai* parla sobre la televisió amb els germans, un 11,3% que *mai* parla sobre el vídeo, un 14,4% que *mai* parla sobre l'ordinador, un 32,7% que *mai* parla sobre Internet, un 22% que *mai* parla sobre els CD-Roms educatius, un 20,7% la consola i els jocs de consola, un 18,8% que *mai* parla dels jocs d'ordinador i un 26,2% que *mai* parla del mòbil.

Les diferències entre els progenitors dels nois i els progenitors de les noies només són significatives en relació a la consola i els jocs de consola [$\chi^2_5 = 90,04$; $p < 0,01$] i els jocs d'ordinador [$\chi^2_5 = 50,52$; $p < 0,01$]. En comparació amb els progenitors dels nois (11,4% i 13,4%), els progenitors de les noies (29,1% i 23,4%) opinen que parlen menys.

Respecte els mòbils, els progenitors dels nois (30,2%) opinen que parlen menys sobre els mòbils amb els seus germans que els progenitors de les noies (23%).

Si tenim en consideració la localització dels joves trobem que existeixen diferències significatives quan es tracta de parlar sobre l'ordinador [$\chi^2_{10}= 26,61$; $p < 0,05$], Internet [$\chi^2_{10}= 114,32$; $p < 0,01$], CD-Roms educatius [$\chi^2_{10}= 26,80$; $p < 0,05$], consola i els jocs de consola [$\chi^2_{10}= 30,42$; $p < 0,01$], jocs d'ordinador [$\chi^2_{10}= 44,45$; $p < 0,01$] i mòbil [$\chi^2_{10}= 33,95$; $p < 0,01$]. En quant a l'ordinador, als CD-Roms educatius i la consola i els jocs de consola els joves que menys comunicació tenen sobre aquest tema amb els germans són els de Barcelona i els de l'Àrea Metropolitana en contrastació amb els de Girona. Si el tema de conversa està relacionat amb Internet, els joves de l'Àrea Metropolitana són els que menys en parlen segons els seus progenitors, seguit de Barcelona i en últim lloc de Girona. En canvi, si el tema de conversa està relacionat amb jocs d'ordinador i el mòbil, els joves de l'Àrea Metropolitana i de Barcelona són els que menys en parlen i en últim lloc de Girona.

	BARCELONA	ÀREA METROPOLITANA	GIRONA
Televisor	6,3%	7,3%	4,9%
Vídeo	11,8%	12,6%	8,6%
Ordinador	17,3%	16,8%	7,3%
Accés a Internet	35,4%	46,3%	9%
CD-Roms educatius	24,8%	24,6%	13,3%
Consola i els jocs de consola	26%	20,8%	11%
Jocs d'ordinador	21,8%	22,3%	9%
Mòbil	29,1%	30,7%	13,3%

Taula 35: Comunicació amb els germans (segons progenitors)

Depenent de l'equipament que es tracta, els joves expressen mantenir una freqüència més o menys elevada de **comunicació amb els amics segons els progenitors**. De la televisió, únicament un 3,1% afirmen que *mai* en parlen; del vídeo un 9,6% dels joves *mai* parlen i un 9,4% dels joves *mai* en parla sobre l'ordinador. En canvi, respecte a altres tipus d'equipaments hi ha més joves que no en parlen, com pot ser Internet (24,2%), els CD-Roms educatius (18,8%), la consola i els jocs de consola (16,9%), els jocs d'ordinador (16,2%) i el mòbil (16%).

Les diferències entre els progenitors dels nois i els progenitors de les noies són significatives quan es tracta de la consola i els jocs de consola [$\chi^2_5= 270,29$; $p < 0,01$], els jocs d'ordinador [$\chi^2_5= 231,72$; $p < 0,01$] i el mòbil [$\chi^2_5= 40,05$; $p < 0,05$]. Un major percentatge de progenitors de noies (26,2% i 23,1%; progenitors de nois=6,4% i 8,1%) opinen que les seves filles *mai* parlen sobre la consola i els jocs d'ordinador, amb els amics. En canvi, un major percentatge dels progenitors de nois (20,4% vers un 12,6% dels progenitors de noies) opinen que els seus fills *mai* parlen del mòbil amb els seus amics.

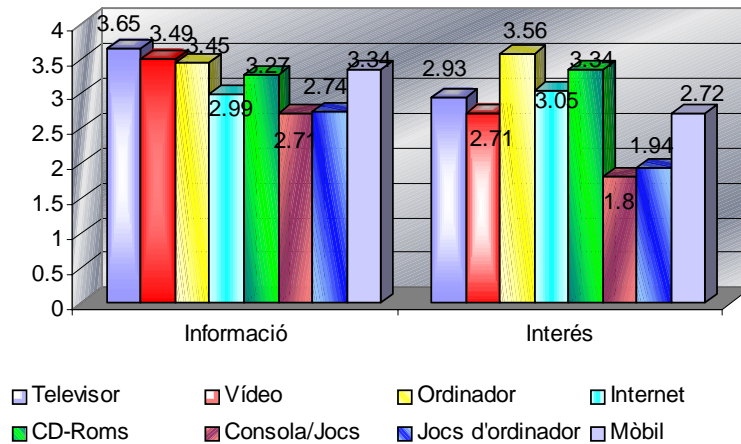
Si tenim en consideració la localització dels joves trobem que existeixen diferències significatives quan es tracta de parlar sobre Internet [$\chi^2_{10}= 95,88$; $p < 0,01$], jocs d'ordinador [$\chi^2_{10}= 21,20$; $p < 0,05$] i mòbil [$\chi^2_{10}= 25,06$; $p < 0,01$]. En quant al mòbil, els joves que menys comunicació tenen amb els amics, segons els pares sobre aquest tema són els de Barcelona i de l'Àrea Metropolitana en contrastació amb els de Girona. Si el tema de conversa està relacionat amb Internet, els joves de l'Àrea Metropolitana són els que menys en parlen, seguit dels de Barcelona i en últim lloc els de Girona. I si el tema de conversa està relacionat amb els jocs d'ordinador, els joves de l'Àrea Metropolitana i de Barcelona són els que menys en parlen i en últim lloc de Girona.

	BARCELONA	ÀREA METROPOLITANA	GIRONA
Televisor	3,1%	3,5%	3,2%
Vídeo	10,4%	9,8%	8,1%
Ordinador	9,8%	11,6%	6,5%
Accés a Internet	28%	32,7%	5%
CD-Roms educatius	18,6%	21,9%	14,6%
Consola i els jocs de consola	19,5%	15,6%	12,9%
Jocs d'ordinador	18,3%	19,2%	9,4%
Mòbil	18,7%	18,1%	7,6%

Taula 36: Comunicació amb els amics/es (segons progenitors)

Respecte a la **informació i l'interès**, que els propis progenitors tenen sobre els diferents equipaments, aquests realitzen diverses valoracions depenent de l'equipament que

Nivell d'informació i interès per part dels pares

es tracti sobre els coneixements que posseeixen i l'interès que tenen cap aquest.

Els progenitors es consideren *molt* informats (dins d'una escala de Likert de 5 punts) de la televisió (mitjana de 3,65; dt=0,85), del vídeo (mitjana de 3,49; 0,96) i de l'ordinador (mitjana de 3,45; dt=1,09). En canvi, opinen que sobre el mòbil (mitjana de 3,34; dt=1,14), els CD-Roms educatius (mitjana de 3,27; dt=1,13), Internet (mitjana de 2,99; dt=1,27), els jocs d'ordinador (mitjana de 2,74; dt=1,23) i la consola i els jocs de consola (mitjana de 2,71; dt=1,29) estan *ni poc ni molt* informats.

Els progenitors es consideren informats en diferent grau depenent de si són progenitors de nois o progenitors de noies en relació amb la consola i els jocs de consola [$t_{1544} = 5,77$; $p < 0,01$] i els jocs d'ordinador [$t_{1536} = 3,97$; $p < 0,01$]. Els progenitors nois es consideren més informats sobre la consola i els jocs de consola (2,89) i els jocs d'ordinador (2,86) que els progenitors de noies (2,52 i 2,62).

En tenir en consideració la localització dels instituts on estudien els fills podem observar diferències significatives. Tot localitzant-se diferències significatives entre Barcelona i l'Àrea Metropolitana sobre Internet [$t_{1011} = 3,30$; $p < 0,01$], els progenitors de la submostra de Barcelona es consideren més ben informats que els progenitors de l'Àrea Metropolitana. En canvi les diferències entre Barcelona i Girona es localitzen en el mòbil

[$t_{911} = 2,35$; $p < 0,05$], donat que els progenitors de Barcelona es consideren més informats que els progenitors de la submostra de Girona. Les diferències entre l'Àrea Metropolitana i Girona es localitzen quan es parla de l'ordinador [$t_{964} = -3,14$; $p < 0,01$] i d'Internet [$t_{922} = -4,60$; $p < 0,01$]. En ambdós casos els progenitors de Girona es consideren més ben informats que els progenitors de l'Àrea Metropolitana.

	BARCELONA		ÀREA METROPOLITANA		GIRONA	
	Mitjana	Des. Tip.	Mitjana	Des. Tip.	Mitjana	Des. Tip.
Televisor	3,69	0,86	3,63	0,82	3,62	0,86
Vídeo	3,54	0,95	3,44	0,94	3,46	0,97
Ordinador	3,45	1,10	3,33	1,15	3,55	0,99
Accés a Internet	3,04	1,28	2,78	1,31	3,16	1,20
CD-Roms educatius	3,24	1,12	3,23	1,16	3,34	1,11
Consola i els jocs de consola	2,71	1,32	2,74	1,27	2,67	1,27
Jocs d'ordinador	2,74	1,26	2,75	1,26	2,74	1,18
Mòbil	3,42	1,12	3,29	1,13	3,26	1,15

Taula 37: Nivell d'informació dels progenitors

El nivell d'interès que demostren els progenitors també està molt relacionat amb el tipus d'aparell. Els progenitors demostren *molt* d'interès per l'ordinador (mitjana de 3,56; $dt=1,17$); i *ni poc ni molt* interès pels CD-Roms educatius (mitjana de 3,34; $dt=1,19$), Internet (mitjana de 3,05; $dt=1,36$), la televisió (mitjana de 2,93; $dt=0,83$), el mòbil (mitjana de 2,72; $dt=1,14$) i el vídeo (mitjana de 2,71; $dt=0,89$). I mostren *poc* interès sobre la consola i els jocs de consola (mitjana de 1,80; $dt=0,98$) i els jocs d'ordinador (mitjana de 1,94; $dt=1,02$).

Respecte al nivell d'interès que mostren els progenitors, si tenim en consideració el sexe dels fills només s'observen diferències significatives quan es comenta la consola i els jocs de consola [$t_2 = 5,33$; $p < 0,01$]; concretament, els progenitors de nois mostren més interès (1,90) que els progenitors de noies (1,70).

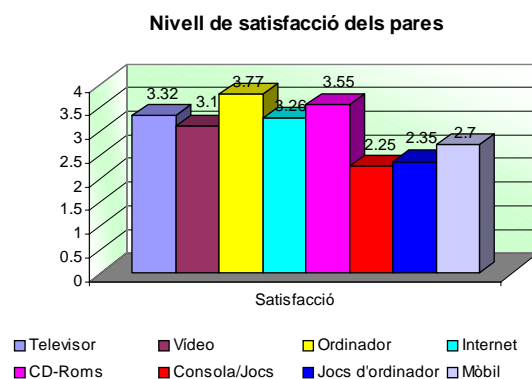
Quan tenim presents els tres tipus de submostres s'observen diferències significatives. Si comparem les respostes dels progenitors de Barcelona i Àrea Metropolitana les diferències significatives únicament se situen en l'interès per Internet [$t_{1098} = 3,37$; $p < 0,01$], concretament els de la submostra de Barcelona mostren més interès

que els progenitors de l'Àrea Metropolitana. Si les submostres que comparem són les de Barcelona i Girona, les diferències es localitzen en la televisió [$t_{1170} = 2,81$; $p < 0,01$], el vídeo [$t_{985} = 2,16$; $p < 0,05$] i el mòbil [$t_{933} = 2,10$; $p < 0,05$]. En els tres casos els progenitors de Barcelona mostren un major interès que els progenitors de Girona. En canvi, si la comparació es realitza entre l'Àrea Metropolitana i Girona es troben diferències significatives quan es parla de la televisió [$t_{981} = 3,15$; $p < 0,01$], el vídeo [$t_{967} = 2,77$; $p < 0,01$], l'ordinador [$t_{948} = -3,02$; $p < 0,01$] i Internet [$t_{904} = -4,22$; $p < 0,01$]. Els progenitors de la submostra de l'Àrea Metropolitana mostren més interès per la televisió i vídeo que els progenitors de Girona, en canvi, els progenitors de Girona mostren més interès per l'ordinador i Internet que els progenitors de l'Àrea Metropolitana.

	BARCELONA		ÀREA METROPOLITANA		GIRONA	
	Mitjana	Des. Tip.	Mitjana	Des. Tip.	Mitjana	Des. Tip.
Televisor	2,97	0,83	2,99	0,82	2,82	0,88
Vídeo	2,73	0,90	2,77	0,86	2,61	0,92
Ordinador	3,55	1,16	3,45	1,23	3,68	1,10
Accés a Internet	3,10	1,32	2,82	1,41	3,21	1,31
CD-Roms educatius	3,32	1,18	3,35	1,19	3,36	1,20
Consola i els jocs de consola	1,79	0,98	1,84	0,99	1,78	0,96
Jocs d'ordinador	1,96	1,03	1,95	1,02	1,89	1
Mòbil	2,79	1,14	2,69	1,12	2,64	1,16

Taula 38: Nivell d'interès dels progenitors

Un altre punt que hem explorat, és la **satisfacció dels progenitors en parlar amb els fills sobre els diversos equipaments que utilitzen**. Els progenitors dels joves de la mostra general avaluen el nivell de satisfacció (mitjançant una escala de Likert de 5 punts) que els proporciona parlar amb els seus fills sobre els diversos equipaments que utilitzen. Les respostes ens demostren que el nivell de satisfacció ve donat pel tipus d'aparell sobre el que es parla. Els progenitors mostren *molta* satisfacció en parlar dels CD-Roms educatius (mitjana de 3,55; $dt=1,16$) i *ni*

poca ni molta satisfacció quan es parla sobre la televisió (mitjana de 3,32; dt=0,93), Internet (mitjana de 3,26; dt=1,30), el vídeo (3,10; dt=1,03) i el mòbil (mitjana de 2,70; dt=1,22). I si es parla dels jocs d'ordinador (mitjana de 2,35; dt=1,18) i la consola i els jocs de consola (mitjana de 2,25; dt=1,20) els progenitors comenten que el seu nivell de satisfacció és *poc*.

Si tenim en consideració si el fill és un noi o una noia, trobem diferències significatives respecte el nivell de satisfacció que els proporciona parlar amb els respectius fills sobre la consola i els jocs de consola i els jocs d'ordinador. En ambdós casos, els progenitors dels nois (2,42 i 2,47) mostren un grau més alt de satisfacció que els de noies (2,07 i 2,23).

Únicament es localitzen diferències significatives entre l'Àrea Metropolitana i Girona quan es valora el nivell de satisfacció en parlar sobre Internet [$t_{882} = -3,65$; $p < 0,01$]: els progenitors de Girona mostren un nivell de satisfacció més alt en parlar amb els seus fill sobre aquest tema que els progenitors de l'Àrea Metropolitana.

	BARCELONA		ÀREA METROPOLITANA		GIRONA	
	Mitjana	Des. Tip.	Mitjana	Des. Tip.	Mitjana	Des. Tip.
Televisor	3,36	0,90	3,30	0,93	3,27	0,98
Vídeo	3,13	1,01	3,09	1,05	3,06	1,05
Ordinador	3,76	1,02	3,74	1,03	3,82	0,97
Accés a Internet	3,28	1,30	3,09	1,34	3,41	1,24
CD-Roms educatius	3,53	1,15	3,56	1,16	3,57	1,15
Consola i els jocs de consola	2,26	1,19	2,25	1,18	2,22	1,23
Jocs d'ordinador	2,39	1,18	2,27	1,15	2,36	1,20
Mòbil	2,72	1,21	2,76	1,22	2,62	1,24

Taula 39: Nivell de satisfacció per parlar amb els fills

També preguntem als progenitors **quin nivell creuen que tenen, els seus fills, d'informació i d'interès sobre els diferents equipaments que utilitzen**. Els progenitors manifesten que els seus fills estan força interessats i informats sobre els equipaments. Els progenitors opinen que els joves mostren *molt* interès per l'ordinador (mitjana de 3,85; dt=0,97) i Internet (mitjana de 3,60; dt=1,31); i *ni poc ni molt* interès pel mòbil (mitjana de

3,47; $dt=1,37$), els CD-Roms educatius (mitjana de 3,13; $dt=1,11$), la consola i els jocs de consola (mitjana de 3,04; $dt=1,37$) i el vídeo (mitjana de 3,01; $dt=0,95$).

Davant la valoració que realitzen els progenitors sobre la consola i els jocs de consola [$t_{1544}= 18,99$; $p < 0,01$], els jocs d'ordinador [$t_{1543}= 17,22$; $p < 0,01$] i el mòbil [$t_{1523}= -5,81$; $p < 0,01$], es troben diferències significatives entre els progenitors dels nois i els progenitors de les noies. Els progenitors dels nois manifesten que els seus fill tenen un interès més alt sobre la consola i els jocs de consola (3,76) i els jocs d'ordinador (3,71) que els progenitors de les noies (2,47 i 2,69, respectivament). En canvi, els progenitors de les noies manifesten que les seves filles tenen més interès pel mòbil (3,65) que els progenitors dels nois (3,24).

L'interès que els pares atribueixen als fills per alguns equipaments, està molt relacionat amb la procedència de l'Institut. En concret, trobem diferències significatives entre Barcelona i l'Àrea Metropolitana quan parlem d'Internet [$t_{1073}= 2,17$; $p < 0,05$], essent els joves de Barcelona, segons els seus pares, els que mostren un major interès. Les diferències entre Barcelona i Girona, es localitzen en els jocs de consola [$t_{928}= 2,20$; $p < 0,05$] i en el mòbil [$t_{1083}= 2,70$; $p < 0,01$]. En els dos casos, els joves de Barcelona mostren més interès que els joves de Girona. En canvi, les diferències entre l'Àrea Metropolitana i Girona s'observen quan es valora l'interès per l'ordinador [$t_{948}= -2,18$; $p < 0,05$], Internet [$t_{875}= -3,37$; $p < 0,01$] i la consola i els jocs de consola [$t_{897}= 3,25$; $p < 0,01$]. Els joves de Girona mostren més interès per l'ordinador i Internet, en contraposició els joves de l'Àrea Metropolitana mostren més interès per la consola i els jocs de consola.

	BARCELONA		ÀREA METROPOLITANA		GIRONA	
	Mitjana	Des. Tip.	Mitjana	Des. Tip.	Mitjana	Des. Tip.
Televisor	3,51	0,85	3,44	0,84	3,43	0,86
Vídeo	3,02	0,96	3,06	0,96	2,95	0,92
Ordinador	3,84	0,99	3,79	1	3,92	0,89
Accés a Internet	3,62	1,29	3,44	1,38	3,74	1,24
CD-Roms educatius	3,10	1,12	3,22	1,09	3,08	1,13
Consola i jocs de consola	3,06	1,38	3,16	1,32	2,87	1,39
Jocs d'ordinador	3,22	1,27	3,12	1,30	3,16	1,27
Mòbil	3,56	1,32	3,46	1,39	3,33	1,42

Taula 40: Nivell d'interès dels fills.

Respecte el **nivell d'informació** que els progenitors creuen que tenen els seus fills, els progenitors opinen que els nois estan més informats sobre l'ordinador (mitjana de 3,75; dt=0,94), el mòbil (mitjana de 3,66; dt=1,17) i la televisió (mitjana de 3,63; dt=0,92). I en canvi opinen que els joves tenen menys informació sobre els CD-Roms educatius (mitjana de 3,42; dt=1,08), la consola i els jocs de consola (mitjana de 3,33; dt=1,23) i els jocs d'ordinadors (mitjana de 3,37; dt=1,16).

Els progenitors dels nois i els progenitors de les noies realitzen una diferent valoració d'alguns equipaments: consola i els jocs de consola [$t_2= 5,33$; $p < 0,01$], jocs d'ordinador [$t_2= 5,33$; $p < 0,01$] i el mòbil [$t_2= 5,33$; $p < 0,01$]. Els progenitors dels nois creuen que els seus fills estan més informats sobre la consola i els jocs de consola (3,73) i els jocs d'ordinador (3,74) que els progenitors de les noies (2,96 i 3,05, respectivament). I els progenitors de les noies manifesten els nivell d'informació de les seves filles sobre el mòbil (3,77) com més elevada que la dels progenitors dels nois (3,53).

El nivell d'informació que tenen els joves, segons els progenitors, pot estar vinculat a l'origen de la submostra. Els joves que van a un institut a Barcelona tenen més informació sobre el vídeo (3,52) i el mòbil (3,72) que els joves de Girona (3,37 i 3,52; respectivament); [$t_{1016}= 2,49$; $p < 0,05$] i [$t_{902}= 2,85$; $p < 0,01$]. En comparar l'Àrea Metropolitana i Girona, les diferències es localitzen en el vídeo [$t_{957}= 2,42$; $p < 0,05$], els CD-Roms educatius [$t_{924}= 2,56$; $p < 0,05$], consola i els jocs de consola [$t_{913}= 2,61$; $p < 0,01$] i mòbil [$t_{895}= 2,49$; $p < 0,05$]. Tot trobant-nos que en tots els equipaments esmentats, els joves de l'Àrea Metropolitana presenten un nivell d'informació, segons els pares, més elevat que els joves de Girona.

	BARCELONA		ÀREA METROPOLITANA		GIRONA	
	Mitjana	Des. Tip.	Mitjana	Des. Tip.	Mitjana	Des. Tip.
Televisor	3,66	0,93	3,62	0,94	3,59	0,87
Vídeo	3,52	1	3,53	1,02	3,37	0,97
Ordinador	3,76	0,97	3,73	0,97	3,76	0,89
Accés a Internet	3,39	1,19	3,30	1,25	3,41	1,15
CD-Roms educatius	3,40	1,09	3,52	1,05	3,34	1,08
Consola i els jocs de consola	3,33	1,23	3,43	1,23	3,22	1,22
Jocs d'ordinador	3,40	1,16	3,36	1,19	3,35	1,14
Mòbil	3,72	1,15	3,71	1,17	3,52	1,19

Taula 41: Nivell d'informació dels fills.

3.2.5. Valors, autoestima i altres aspectes personals

Se'ls demana als progenitors què els agradaria que valoressin els seus fills i filles quan tinguessin 21 anys. Als progenitors els agradaria que els seus fills i filles apreciessin *molt* la seva **família** (mitjana

de 4,42; dt=0,75), la

seva **sensibilitat**

(mitjana de 4,38;

dt=0,73), la seva

simpatia (mitjana de

4,31; dt=0,70), la

seva **professió o**

treball (mitjana de

4,30; dt=0,73), les

seves **habilitats amb**

les persones (mitjana de 4,27; dt=0,72), la seva **intel·ligència** (mitjana de 4,19; dt=0,72), el

seu **coneixement del món** (mitjana de 4,02; dt=0,87), les **habilitats tècniques** (mitjana de

3,92; dt=0,72), els **coneixements sobre ordinadors** (mitjana de 3,70; dt=0,88) i la seva

imatge (mitjana de 3,61; dt=1,02). Els **diners** (mitjana de 2,51; dt=1,12) i el **poder**

(mitjana de 2,47; dt=1,15), els agradaria que ho valoressin *poc*.

Quan les valoracions es realitzen sobre la **intel·ligència** [$t_{1498} = -3,50$; $p < 0,01$], la

professió o treball [$t_{1538} = -2,68$; $p < 0,01$] i la **simpatia** [$t_{1499} = -2,65$; $p < 0,01$] les

diferències entre els progenitors dels nois i els progenitors de les noies són significatives.

Els progenitors de les noies (4,25; 4,35 i 4,36) manifesten com a més important els tres

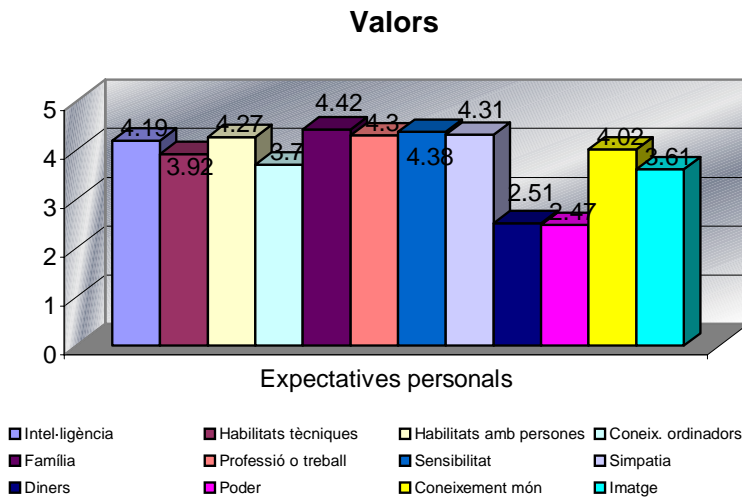
aspectes en comparació amb els progenitors del nois (4,12; 4,26 i 4,26).

Quan tenim presents les tres submostres s'observen diferències significatives. Si comparem les respostes dels progenitors de Barcelona i Àrea Metropolitana les diferències

significatives únicament se situen en valorar la **sensibilitat i simpatia** [$t_{1036} = 4,27$; $p <$

0,01] i [$t_{1041} = 2,67$; $p < 0,01$], concretament, en ambdós casos els progenitors de la

submostra de Barcelona presenten un nivell més alt de valoració que els progenitors de

l'Àrea Metropolitana. Si les submostres que comparem són les de Barcelona i Girona, les diferències es localitzen en els següents aspectes: **intel·ligència** [$t_{999}= 2,25$; $p < 0,05$], en **coneixements sobre ordinadors** [$t_{1036}= 2,74$; $p < 0,01$], **simpatia** [$t_{962}= 1,98$; $p < 0,05$], **diners** [$t_{1030}= 2,31$; $p < 0,05$], **poder** [$t_{1050}= 2,43$; $p < 0,05$] i **imatge** [$t_{970}= 3,20$; $p < 0,01$]. En tots els aspectes esmentats, els progenitors de Barcelona realitzen una valoració més elevada que els progenitors de Girona. En canvi, si la comparació es realitza entre l'Àrea Metropolitana i Girona es troben diferències significatives quan es parla **d'intel·ligència** [$t_{961}= 2,95$; $p < 0,01$], **habilitats tècniques** [$t_{963}= 2,16$; $p < 0,05$], **coneixement sobre l'ordinador** [$t_{967}= 4$; $p < 0,01$], **sensibilitat** [$t_{957}= -2,50$; $p < 0,05$], **diners** [$t_{954}= -2,67$; $p < 0,01$], **poder** [$t_{949}= 2,91$; $p < 0,01$] i **imatge** [$t_{962}= 3,25$; $p < 0,01$]. Els progenitors de la submostra de l'Àrea Metropolitana manifesten més la intel·ligència, les habilitats tècniques, els coneixements sobre l'ordinador, els diners, el poder i la imatge que els progenitors de Girona; en canvi, els progenitors de Girona manifesten més la sensibilitat que els progenitors de l'Àrea Metropolitana.

	BARCELONA		ÀREA METROPOLITANA		GIRONA	
	Mitjana	Des. Tip.	Mitjana	Des. Tip.	Mitjana	Des. Tip.
Intel·ligència	4,20	0,72	4,24	0,72	4,11	0,73
Habilitats tècniques	3,92	0,74	3,97	0,72	3,88	0,69
Habilitats amb persones	4,29	0,66	4,25	0,73	4,26	0,77
Coneix. ordinadors	3,72	0,89	3,80	0,89	3,57	0,85
Família	4,46	0,72	4,40	0,74	4,38	0,79
Professió o treball	4,31	0,73	4,31	0,72	4,29	0,75
Sensibilitat	4,45	0,71	4,27	0,74	4,39	0,75
Simpatia	4,37	0,68	4,26	0,71	4,28	0,71
Diners	2,54	1,12	2,59	1,18	2,39	1,05
Poder	2,51	1,17	2,56	1,20	2,34	1,06
Coneixement món	4,05	0,83	3,97	0,90	4,03	0,90
Imatge	3,66	0,99	3,68	1,06	3,46	1,06

Taula 42: Quins aspectes agradaria als progenitors que valoressin dels seus fills quan tinguessin 21 anys.

3.3. Comparació de respostes entre nois/es i progenitors

En aquest apartat es presenten i analitzen els resultats obtinguts en comparar les respostes dels joves i dels progenitors, a aquelles variables que van ser dissenyades per contrastar les respostes entre ambdues generacions, amb les tres mostres agrupades.

Les proves estadístiques utilitzades per l'anàlisi de les diferències entre joves i progenitors han estat la χ^2 i la prova dels signes (Z) per aquelles preguntes amb resposta nominal (*Mai, Alguna vegada, Normalment*) o (*Sí, No*) i la prova t i l'ANOVA (F) per mesures repetides per aquelles preguntes amb resposta en escala Likert de 5 punts.

En l'anàlisi de la prova χ^2 , observem que en tots els casos ha resultat estadísticament significativa amb un grau de significació inferior a 0,01, cosa que ens mostra l'existència d'algun tipus de relació entre les respostes d'uns i altres. Concretament, en observar els residus tipificats, destaquen dos resultats rellevants. El primer és que aquests, en la diagonal principal (concordança en les respostes) i en els extrems de la segona diagonal (discrepància total en les respostes), són tots iguals o superiors a /1/ i en molts dels casos espectacularment elevats. El segon resultat destacable és el signe d'aquests residus tipificats, que són en la seva totalitat positius quan es troben en la diagonal principal i totalment negatius quan es troben en els extrems de la segona diagonal. D'aquesta manera, aquestes anàlisis ens mostren que *joves i progenitors tendeixen a respondre significativament de forma semblant, en la mateixa direcció.*

Amb la intenció d'aprofundir en l'anàlisi de les diferències entre les respostes de cada parella jove-progenitor s'ha realitzat la prova dels signes (Z). I és aquí on veurem que en bastants casos, malgrat que la tendència de la resposta és semblant, el conjunt de respostes de progenitors per una banda, i de nois/es per l'altra, són significativament diferents.

3.3.1. Activitats extraescolars, temps de lleure i deures

A la taula següent podem observar les respostes donades per joves i progenitors en preguntar-los **amb qui** passa el /la jove el seu **temps lliure**.

PERCENTATGES		<i>Sol/a</i>			<i>Germans/es</i>			<i>Amics/es</i>		
		<i>Mai</i>	<i>Alguna vegada</i>	<i>Normalment</i>	<i>Mai</i>	<i>Alguna vegada</i>	<i>Normalment</i>	<i>Mai</i>	<i>Alguna vegada</i>	<i>Normalment</i>
Amb qui passes el teu temps lliure	<i>Noi</i>	38,7	51,6	9,6	29,2	49,3	21,6	1,7	22,6	75,7
	<i>Noia</i>	40,7	53,6	5,7	23,8	50,5	25,7	1,7	22,1	76,2
	Total	39,8	52,4	7,8	26,4	49,9	23,7	1,7	22,3	76
Amb qui passa el seu fill/a el temps lliure	<i>Noi</i>	28,3↓	63↑	8,7↓	15,9↓	43,6↓	40,6↑	2,6↑	39,6↑	57,8↓
	<i>Noia</i>	34↓	58,4↑	7,5↑	14,7↓	41,5↓	43,8↑	2,1↑	41,7↑	56,2↓
	Total	31,7↓	60,3↑	8↑	15,1↓	42,4↓	42,5↑	2,5↑	40,4↑	57,2↓

Cal destacar que els joves tendeixen a donar la resposta *Mai* de forma més freqüent que els seus pares i mares, quan se'ls pregunta per passar el temps lliure **sol/a** o amb els **germans/es**. Els progenitors pensen que el seu fill/a està més sovint sol/a del que el noi/a afirma ($Z=4,636$; $p<0,01$); destaquen sobretot els diferents percentatges a les respostes *Mai* i *Alguna vegada* donats per uns i altres. De la mateixa manera, també els progenitors creuen que el noi/a es troba amb els germans/es més sovint del que el propi noi/a diu ($Z=10,495$; $p<0,01$); en aquest cas, les respostes *Mai* i *Normalment* són les que obtenen percentatges de resposta més diferents.

Quan els preguntem per la freqüència amb la que estan amb els **amics/es**, la tendència canvia. En aquest cas els nois i noies informen passar amb els amics/es més temps del que els seus progenitors pensen ($Z=13,198$; $p<0,01$). Destaca l'àmplia diferència en el percentatge de nois/es i pares/mares que responen que el noi/a passa *Normalment* el seu temps lliure amb els amics/es.

No s'han trobat diferències per gènere quant a les diferents manifestacions entre els progenitors i els seus fills/es.

Pel que fa a les **hores dedicades a fer els deures**, a la taula següent veiem els percentatges de resposta obtinguts.

PERCENTATGES		Durant la setmana				Cap de setmana			
		- 1 h	1h-2h	2h-3h	+ 3h	- 1 h	1h-2h	2h-3h	+ 3h
Temps que dediques a fer deures	Noi	23,6	43,8	16,1	16,5	34,5	41,2	17	7,3
	Noia	11,2	39,9	25,1	23,8	19	40,6	26	14,4
	Total	17,6	41,8	20,3	20,2	27,1	40,8	21,5	10,6
Temps que el seu fill/a dedica a fer deures	Noi	26↑	48,2↑	13,5↓	12,2↓	31,2↓	41,6↑	19,7↑	7,5↑
	Noia	8,1↓	47,2↑	22,5↓	22,3↓	15,2↓	39↓	29,2↑	16,6↑
	Total	16,6↓	47,8↑	18,3↓	17,4↓	22,8↓	40,1↓	24,8↑	12,4↑

Aquesta taula ens mostra com els nois i noies tendeixen a informar d'una dedicació als deures **durant la setmana** superior a la informada pels seus pares i mares ($Z=4,646$; $p<0,01$). En relació al **cap de setmana**, segons els nois i noies la seva dedicació als deures és inferior a la que informen els pares i mares, tot i no ser una diferència estadísticament significativa.

S'han trobat diferències en funció del gènere dels joves. Així, entre les noies no és significativa la diferència de dedicació durant la setmana informada per elles i els seus progenitors, tot i seguir la mateixa tendència que s'ha comentat anteriorment. En canvi, la major dedicació informada pels progenitors el cap de setmana sí que és significativa en aquest cas ($Z=2,224$; $p<0,05$). Entre els nois es manté el patró comentat per la mostra general pel que fa a les hores dedicades als deures durant la setmana, i és significativament més alta la dedicació informada per ells que la que informen els seus pares i mares ($Z=4,551$; $p<0,01$). Pel que fa a la dedicació als deures durant el cap de setmana, els nois diuen dedicar-los més hores del que els seus pares creuen, tot i no ser una diferència significativa.

També s'han comparat les respostes donades per uns i altres a la pregunta **amb qui fa els deures** el noi/a. En les dues taules següents trobem els percentatges de resposta.

PERCENTATGES		Sol/a			Pare			Mare		
		Mai	Alguna vegada	Normalment	Mai	Alguna vegada	Normalment	Mai	Alguna vegada	Normalment
Amb qui fas els deures	Noi	4,6	11,2	84,3	69,8	29	1,2	64,6	33,7	1,7
	Noia	1,9	9,3	88,8	66,5	32,7	0,9	61,6	37,2	1,2
	Total	3,3	10,4	86,4	68	30,8	1,1	63	35,4	1,6
Amb qui fa els deures el seu fill/a	Noi	2,6↓	12,2↑	85,2↑	49↓	48,2↑	2,8↑	35↓	60,3↑	4,7↑
	Noia	1,2↓	11↑	87,9↓	49,3↓	49↑	1,7↑	39,4↓	57,8↑	2,8↑
	Total	1,9↓	11,6↑	86,5↑	49,1↓	48,8↑	2,1↑	37,4↓	59↑	3,6↑

En aquesta primera taula veiem com respecte a la freqüència amb què el jove fa els deures **sol/a**, tot i no ser de forma significativament diferent, els progenitors tendeixen a creure que el seu fill/a fa els deures sol/a lleugerament més sovint del que el mateix/a noi/a pensa. Sí són significatives les diferències en les respostes quan preguntem per la freqüència amb la que es fan els deures amb el **pare** ($Z=10,397$; $p<0,01$) i amb la **mare** ($Z=14,2$; $p<0,01$). En ambdós casos són els progenitors els que diuen que el/la jove fa els deures amb el pare i amb la mare de forma més freqüent del que el propi noi/a diu. Destaquen els diferents percentatges trobats a les respostes *Mai* i *Alguna vegada*.

PERCENTATGES		<i>Professor/a particular</i>			<i>Companys/es</i>		
		<i>Mai</i>	<i>Alguna vegada</i>	<i>Normalment</i>	<i>Mai</i>	<i>Alguna vegada</i>	<i>Normalment</i>
Amb qui fas els deures	<i>Noi</i>	83,7	9,8	+6,5	41,9	54,4	3,7
	<i>Noia</i>	85,5	10,6	3,9	24,6	71,2	4,2
	Total	84,5	10,3	5,2	33,5	62,5	4
Amb qui fa el seu fill/a els deures	<i>Noi</i>	80,5↓	12,9↑	6,6↑	32,8↓	64,6↑	2,6↓
	<i>Noia</i>	84,6↓	11,9↑	3,4↓	23,6↓	72,4↑	4↓
	Total	82,5↓	12,5↑	5↓	27,5↓	69↑	3,4↓

En aquesta segona taula, veiem com els nois/es diuen fer els deures amb un **professor/a particular** menys sovint del que els seus progenitors informen, tot i que les diferències no són significatives. Pel que fa a fer els deures amb els **companys/es**, els pares i mares creuen que el seu fill/a fa els deures amb els seus col·legues significativament més sovint del que el propi noi/a diu fer-los ($Z=2,8$; $p<0,01$).

Hem trobat diferències respecte al gènere en les respostes referides a fer els deures amb els companys/es. Tot i que tant entre els nois com entre les noies hi ha la mateixa tendència de resposta, veiem que les diferències entre les noies i els seus progenitors no són significatives, mentre que sí ho són pel que fa als nois ($Z=3,007$; $p<0,01$).

3.3.2. Disponibilitat i ús

En relació a la **influència del noi/a en l'adquisició dels mitjans**, la següent taula ens mostra les mitjanes de resposta de joves i progenitors.

MITJANES		TV	Vídeo	Ordinador	Internet	CD-Roms	Videoconsola	Videojocs per ordinador	Mòbil
Percepció dels nois/es de la influència en tenir-ne a casa	Noi	2,44	2,27	3,63	3,92	2,66	3,92	3,67	3,82
	Noia	2,25	2,16	3,44	3,74	2,61	3,37	2,93	3,92
	Total	2,35	2,22	3,54	3,84	2,64	3,68	3,32	3,64
Avaluació dels progenitors de la influència del noi/a en tenir-ne a casa	Noi	1,77↓	1,75↓	3,49↓	3,26↓	2,85↑	4,11↑	3,87↑	2,94↓
	Noia	1,77↓	1,79↓	3,49↑	3,24↓	2,98↑	3,09↓	2,89↓	3,55↓
	Total	1,77↓	1,77↓	3,49↓	3,25↓	2,92↑	3,62↓	3,38↑	3,27↓

Pel que fa a la percepció de nois i noies de la seva **influència** a l'hora que els seus pares adquirissin els diferents mitjans, en comparació a l'avaluació que els progenitors fan d'aquesta influència, veiem que tant els nois i com les noies la sobrevaloren significativament en l'adquisició de la televisió ($t_{1647}=14,86$; $p<0,01$), el vídeo ($t_{1580}=10,82$; $p<0,01$) i el mòbil ($t_{1195}=6,441$; $p<0,01$), i la infravaloren en l'adquisició dels CD-Roms educatius ($t_{1252}=9,441$; $p<0,01$). També nois i noies sobrevaloren la seva influència en l'adquisició d'Internet, tot i que aquesta diferència és significativa entre les noies i els seus progenitors ($t_{393}=2,092$; $p<0,05$), però no en el cas dels nois. Pel que fa a l'ordinador, als jocs de vídeo-consola, i als jocs d'ordinador, trobem diferències entre nois i noies. Respecte a l'ordinador, tot i no existir diferències significatives en cap cas, els nois creuen haver tingut més influència de la que en realitat informen els seus pares, mentre que les noies pensen haver-ne tingut menys de la que informen els progenitors. En relació als jocs de vídeo-consola i els jocs d'ordinador, la tendència s'inverteix, mentre els nois creuen haver tingut menys influència ($t_{620}=3,96$; $p<0,01$; $t_{620}=4,85$; $p<0,01$), les noies pensen tenir més de la que manifesten els seus pares i mares, encara que en aquest cas no són diferències significatives.

3.3.3. Ús de cada TIC i la seva avaluació

La taula següent mostra els percentatges de joves i progenitors que diuen que el noi/a **pot veure la televisió tota l'estona que vol** i els dels que afirmen que **pot veure tots els programes que vol**.

PERCENTATGES		Noi/a	Progenitors
Permís per veure la tele tota l'estona que vol	Noi	55,9	26↓
	Noia	51,7	34,4↓
	Total	53,7	30,2↓
Permís per veure tots els programes que vol	Noi	63,2	30↓
	Noia	57,5	35,3↓
	Total	60,2	32,4↓

Així, veiem com els progenitors que diuen que deixen al seu fill/a veure la televisió tota l'estona que volen, així com que li permeten veure tots els programes que volen és significativament inferior al percentatge de nois i noies que manifesten que tenen permís per veure la televisió tota l'estona que volen ($Z=15,188$; $p<0,01$) i tots els programes que volen ($Z=16,237$; $p<0,01$). Sembla que els progenitors creuen haver establert més limitacions en relació a l'ús de la televisió, de les que en realitat el noi o noia percep tenir.

No s'han trobat diferències en les respostes segons el gènere dels joves, ni segons quin dels progenitors respon el qüestionari.

En relació al **material audiovisual per vídeo**, es va preguntar en primer lloc per **com l'aconsegueixen**. En les dues properes taules es mostren els percentatges de resposta obtinguts, per part de joves i progenitors.

PERCENTATGES		<i>Comprat</i>			<i>Llogat</i>		
		<i>Mai</i>	<i>Alguna vegada</i>	<i>Normalment</i>	<i>Mai</i>	<i>Alguna vegada</i>	<i>Normalment</i>
Noi/a	<i>Noi</i>	23,4	54,8	21,7	16,8	39,5	43,7
	<i>Noia</i>	15,4	56,1	28,5	15	38,6	46,4
	Total	19,3	55,7	24,9	16	38,8	45,2
Progenitors	<i>Noi</i>	26,6↑	61,6↑	11,7↓	15,3↓	51↑	33,7↓
	<i>Noia</i>	20,6↑	63,4↑	16↓	15,2↑	48↑	36,8↓
	Total	23,5↑	62,5↑	14,1↓	15,2↓	49,2↑	35,7↓

En aquesta primera taula podem veure com nois i noies tendeixen a informar que **compre** les seves cintes de vídeo amb significativament més freqüència que els seus pares i mares ($Z=10,066$; $p<0,01$), destacant sobretot la diferència en la resposta *Normalment*. Pel que fa al **lloguer** de cintes de vídeo, també són els nois i noies els que manifesten fer-ho de forma més freqüent que els seus progenitors ($Z=6,051$; $p<0,01$), essent importants les diferències observades en les respostes *Alguna vegada* i *Normalment*.

PERCENTATGES		Deixat per amistos			Gravat per ells/es		
		Mai	Alguna vegada	Normalment	Mai	Alguna vegada	Normalment
Noi/a	Noi	21,5	61,6	16,9	28,8	40,7	30,5
	Noia	21,4	68,3	10,3	26,8	46,5	26,7
	Total	21,5	64,8	13,7	27,8	43,8	28,4
Progenitors	Noi	37,7↑	58,4↓	3,9↓	17,5↓	52,4↑	30,2↓
	Noia	33↑	63,3↓	3,7↓	16,7↓	55,8↑	27,5↑
	Total	35↑	61,2↓	3,8↓	17,1↓	54,1↑	28,8↑

En aquesta segona taula trobem que, de nou, els joves són els que més freqüentment aconseguen material audiovisual **deixat pels seus amics/es** ($Z=10,5$; $p<0,01$). En aquest cas, és de destacar la polarització de les diferències, és a dir, mentre que per a la resposta *Alguna vegada* els percentatges d'uns i els altres són molt semblants, per a les respostes *Mai* i *Normalment* trobem una àmplia diferència en els percentatges obtinguts. Pel que fa a la **pròpia gravació** del material audiovisual, la tendència canvia, són els progenitors els que de forma significativa fan més ús d'aquesta possibilitat que el seu fill/a ($Z=3,7$; $p<0,01$). En aquest cas es mostren molt importants les diferències de percentatge trobades en les respostes *Mai* i *Alguna vegada*.

En cap de les quatre opcions demanades s'han trobat diferències significatives en funció del gènere dels joves.

En relació al vídeo, també es va preguntar a joves i progenitors pels **programes** que solen veure com es mostra en les següents tres taules.

PERCENTATGES		Dibuixos animats			Pel·lícules			Sèries		
		Mai	Alguna vegada	Normalment	Mai	Alguna vegada	Normalment	Mai	Alguna vegada	Normalment
Noi/a	Noi	44,8	45,9	9,3	2,1	15,6	82,4	34,2	39,4	26,5
	Noia	44	47,9	8,1	0,9	13,8	85,3	20,2	40,8	39
	Total	44,3	47	8,7	1,5	14,5	84	27,3	39,9	32,8
Progenitors	Noi	43,6↓	47,4↑	9↓	1,6↓	32,4↑	66↓	59,8↑	31,5↓	8,6↓
	Noia	44,3↑	46,2↓	9,5↑	1,5↑	25,6↑	72,9↓	50,8↑	37,2↓	12↓
	Total	44↓	46,8↓	9,2↑	1,6↑	28,6↑	69,8↓	54,8↑	34,7↓	10,4↓

En la primera de les taules es pot veure que no existeixen diferències significatives en la freqüència amb la que nois/es i progenitors veuen **dibuixos animats** en vídeo. Pel que fa al visionat de **pel·lícules** i al de **sèries**, són els nois i noies els que

diuen veure significativament més sovint que els seus pares i mares aquests tipus de programes ($Z=10,109$; $p<0,01$ i $Z=19,653$; $p<0,01$). Pel que fa a les pel·lícules, els percentatges més diferents els trobem en les respostes *Alguna vegada* i *Normalment*, mentre que respecte a les sèries trobem elevades diferències a les respostes *Mai* i *Normalment*.

PERCENTATGES		<i>Documentals</i>			<i>Videoclips, concerts,..</i>		
		<i>Mai</i>	<i>Alguna vegada</i>	<i>Normalment</i>	<i>Mai</i>	<i>Alguna vegada</i>	<i>Normalment</i>
Noi/a	<i>Noi</i>	58	34,2	7,8	43,7	39,4	16,9
	<i>Noia</i>	65,7	30,6	3,7	18,1	50,9	31,1
	Total	61,9	32,2	5,9	31,1	45	23,9
Progenitors	<i>Noi</i>	36,6↓	50,1↑	13,4↑	62↑	33,9↓	4↓
	<i>Noia</i>	34,8↓	52,5↑	12,6↑	49,8↑	44,1↓	6,1↓
	Total	35,5↓	51,7↑	12,8↑	55,3↑	39,6↓	5↓

Referent a la segona taula, veiem que són els progenitors els que diuen veure **documentals** en vídeo de forma significativament més freqüent que el seu fill/a ($Z=14,963$; $p<0,01$), essent importants les diferències en els percentatges a les respostes *Mai* i *Alguna vegada*. Pel que fa als **videoclips, concerts...**, els nois i noies veuen en vídeo aquest tipus de programes amb significativament més freqüència que els seus pares i mares ($Z=17,879$; $p<0,01$), essent especialment àmplies les diferències d'uns i altres a la resposta *Normalment*.

PERCENTATGES		<i>Informatius</i>			<i>Concursos</i>		
		<i>Mai</i>	<i>Alguna vegada</i>	<i>Normalment</i>	<i>Mai</i>	<i>Alguna vegada</i>	<i>Normalment</i>
Noi/a	<i>Noi</i>	76,1	19	5	59,4	31,7	8,8
	<i>Noia</i>	79,6	17,4	3	55,8	33	11,2
	Total	77,8	18,2	4	57,5	32,4	10,1
Progenitors	<i>Noi</i>	76,4↑	13,2↓	10,4↑	81,3↑	15,2↓	3,5↓
	<i>Noia</i>	75,8↓	13,9↓	10,3↑	78,3↑	16,9↓	4,8↓
	Total	76,3↓	13,6↓	10,2↑	80↑	15,9↓	4,1↓

En aquesta darrera taula, trobem com els progenitors informen veure **informatius** en vídeo amb més freqüència que el seu fill/a de forma significativa ($Z=3,002$; $p<0,01$), destacant les diferències trobades en la resposta *Normalment*. En referència als **concursos**, també existeixen diferències significatives en la freqüència en la que uns i els altres els veuen ($Z=13,381$; $p<0,01$), sent en aquest cas els joves els que

informen d'una freqüència més alta. Destaca respecte a aquest tipus de programa l'elevada diferència en els percentatges de la resposta *Mai*.

Respecte als diferents tipus de programes, només s'han trobat diferències significatives en funció del sexe en el cas dels informatius. Mentre que entre les noies es manté la diferència significativa que comentàvem abans ($Z=9,406$; $p<0,01$), no existeixen diferències significatives entre les respostes dels nois i els seus progenitors, tot i que la tendència de resposta és la mateixa que entre les noies.

Pel que fa a les valoracions que joves i progenitors fan dels diferents mitjans estudiats, les següents taules mostren les mitjanes de les puntuacions obtingudes de les respostes d'uns i els altres.

En primer lloc, trobem les mitjanes a la valoració d'**utilitat** o **inutilitat** dels mitjans.

MITJANES		TV	Vídeo	Ordinador	Internet	CD-Roms	Videoconsola	Videojocs per ordinador	Mòbil
Joves	Noi	3,39	3,43	4,32	4,34	3,85	3,33	3,34	4,02
	Noia	3,42	3,36	4,37	4,26	4,05	2,58	2,68	4,10
	Total	3,51	3,39	4,34	4,30	3,95	3,01	3,04	4,06
Progenitors	Noi	3,03↓	3,06↓	4,46↑	4,12↓	4,43↑	2,29↓	2,53↓	3,18↓
	Noia	3,04↓	3,10↓	4,53↑	4,13↓	4,47↑	2,12↓	2,46↓	3,30↓
	Total	3,03↓	3,08↓	4,50↑	4,13↓	4,45↑	2,21↓	2,49↓	3,25↓

En relació a si consideren els diferents mitjans estudiats com a útils o inútils, veiem que els nois i noies creuen que la televisió ($t_{1649}=16,42$; $p<0,01$), el vídeo ($t_{1543}=10,24$; $p<0,01$), Internet ($t_{911}=5,05$; $p<0,01$), la consola i els jocs de vídeo-consola ($t_{1157}=20,17$; $p<0,01$), els jocs d'ordinador ($t_{1262}=14,19$; $p<0,01$) i el mòbil ($t_{1106}=20,13$; $p<0,01$) són significativament més útils del que creuen els seus progenitors. En canvi, els progenitors consideren els CD-Roms educatius com a mitjans significativament més útils del que els nois i noies creuen ($t_{1252}=13,28$; $p<0,01$). Respecte a l'ordinador, també són els progenitors els que el consideren més útil, però la diferència només és significativa amb les noies ($t_{746}=3,96$; $p<0,01$) i no amb els nois.

La taula següent mostra les puntuacions mitjanes de la valoració dels instruments segons si es considera que representen un **aprofitament** o una **pèrdua de temps**.

MITJANES		TV	Vídeo	Ordinador	Internet	CD-Roms	Videoconsola	Videojocs per ordinador	Mòbil
Joves	Noi	3,01	3,01	4,03	3,98	3,58	3,10	3,10	3,45
	Noia	2,78	2,81	4,16	3,85	3,79	2,25	2,32	3,34
	Total	2,90	2,91	4,09	3,92	3,68	2,74	2,75	3,40
Progenitors	Noi	2,56↓	2,74↓	4,63↑	4,11↑	4,59↑	2,04↓	2,22↓	2,78↓
	Noia	2,51↓	2,74↓	4,64↑	4,10↑	4,57↑	1,87↓	2,16↓	2,86↓
	Total	2,54↓	2,74↓	4,63↑	4,11↑	4,58↑	1,96↓	2,19↓	2,82↓

Així, pel que fa a l'aprofitament o pèrdua de temps que l'ús dels mitjans representa, nois i noies consideren que l'ús de la televisió ($t_{1661}=10,08$; $p<0,01$), la consola i jocs de vídeo-consola ($t_{1152}=16,90$; $p<0,01$), els jocs d'ordinador ($t_{1250}=12,48$; $p<0,01$), i el mòbil ($t_{1086}=12,06$; $p<0,01$) comporta un aprofitament del temps significativament major del que creuen els seus pares i mares. També ho creuen així respecte al vídeo, però la diferència només és significativa entre els nois ($t_{692}=4,4$; $p<0,01$), i no entre les noies. A la vegada, creuen que aprofiten el temps amb l'ús de l'ordinador ($t_{1431}=16,97$; $p<0,01$), i els CD-Roms educatius ($t_{1231}=22,66$; $p<0,01$) en menor mesura del que pensen els seus progenitors. Respecte a Internet, també creuen que perden el temps més del que els seus pares i mares creuen, però no trobem diferències significatives entre els nois, encara que sí entre les noies ($t_{471}=4,92$; $p<0,01$).

Per últim, trobem la valoració de l'**aprenentatge** que es pot adquirir amb l'ús dels mitjans.

MITJANES		TV	Vídeo	Ordinador	Internet	CD-Roms	Vídeo-consola	Videojocs per ordinador	Mòbil
Joves	Noi	3,16	2,73	3,96	4,09	4,13	2,44	2,49	2,49
	Noia	3,04	2,47	3,91	3,90	4,18	1,67	1,81	2,15
	Total	3,10	2,60	3,94	4	4,16	2,12	2,18	2,31
Progenitors	Noi	2,71↓	2,39↓	4,30↑	4,03↓	4,40↑	1,66↓	1,90↓	1,78↓
	Noia	2,75↓	2,41↓	4,30↑	3,98↑	4,39↑	1,59↓	1,90↑	1,75↓
	Total	2,73↓	2,40↓	4,30↑	4→	4,39↑	1,62↓	1,90↓	1,76↓

En relació a aquest aprenentatge que uns i altres pensen que es pot assolir amb l'ús dels diferents mitjans, veiem com pels nois i noies l'aprenentatge que poden assolir amb la televisió ($t_{1661}=11,89$; $p<0,01$) i el mòbil ($t_{1079}=9,75$; $p<0,01$) és

significativament major que el que pensen els seus pares. També creuen que aprenen amb el vídeo i la consola i jocs de vídeo-consola més del que creuen els seus progenitors, però aquestes diferències només són significatives entre els nois ($t_{696}=5$; $p<0,01$ i $t_{597}=12,53$; $p<0,01$) i no entre les noies. D'altra banda, són els pares i mares els que en major mesura creuen que el seu fill/a aprèn amb l'ús de l'ordinador ($t_{1450}=11,45$; $p<0,01$) i els CD-Roms ($t_{1262}=5,41$; $p<0,01$). En relació a Internet i els jocs d'ordinador, veiem diferències de gènere, mentre els pares/mares de nois pensen que el seu fill aprèn amb aquests dos mitjans menys del que els propi noi pensa, els pares de noies creuen que la seva filla aprèn més del que ella manifesta aprendre. No obstant això, aquestes diferències no són significatives respecte a Internet, i respecte als jocs d'ordinador només són significatives entre els nois ($t_{625}=8,68$; $p<0,01$).

3.3.4. Relacions

Les taules que venen a continuació mostren les mitjanes de les puntuacions donades a la **satisfacció** que **la comunicació** sobre els mitjans els produeix a nois/es i als seus progenitors, fent cadascuna de les taules referència a una persona diferent de l'entorn del/de la jove.

MITJANES		TV	Vídeo	Ordinador	Internet	CD-Roms	Vídeo-consola	Videojocs per ordinador	Mòbil
Satisfacció dels nois/es en parlar amb el pare	Noi	3,30	3,02	3,20	3,36	2,66	3,07	3,04	3,07
	Noia	3,18	2,87	3,18	3,30	2,70	2,56	2,62	3,05
	Total	3,24	2,95	3,19	3,33	2,68	2,85	2,85	3,06
Atribució dels progenitors de la satisfacció del noi/a en parlar amb el pare	Noi	3,37↑	3,09↑	3,62↑	3,65↑	3,26↑	3,05↓	3,09↑	3,01↓
	Noia	3,24↑	2,97↑	3,66↑	3,64↑	3,32↑	2,66↑	2,76↑	3,20↑
	Total	3,30↑	3,03↑	3,64↑	3,64↑	3,29↑	2,87↑	2,93↑	3,12↑

Pel que fa a la satisfacció amb la comunicació del noi/a, quan és amb el **pare** els progenitors pensen que és més elevada que el que en realitat manifesten els seus fills/es quan és referent a la televisió, el vídeo, l'ordinador, Internet, els CD-Roms educatius i els jocs per ordinador. Aquestes diferències, però, només són significatives respecte a l'ordinador ($t_{1118}=9,89$; $p<0,01$), Internet ($t_{732}=5,3$; $p<0,01$) i els CD-Roms educatius ($t_{871}=10,04$; $p<0,01$). També trobem diferències significatives en les respostes al voltant del vídeo quan analitzem les respostes de les noies i els seus progenitors ($t_{556}=2,35$; $p<0,05$), però no quan ho fem amb les de nois. No trobem diferències significatives en

relació a la televisió, ni als jocs d'ordinador. Quan les converses són relatives a la consola i jocs de consola i al mòbil, trobem que la tendència no és la mateixa per nois i noies. Tant per un mitjà com per l'altre, els pares i mares creuen que la satisfacció del seu fill -noi- és menor que la que manifesta el propi noi. Mentre que atribueixen a la filla més satisfacció que la que realment ella informa experimentar. Aquestes diferències no són significatives en relació a la consola i jocs de consola i només ho són entre les noies en relació al mòbil ($t_{485}=2,36$; $p<0,05$).

MITJANES		TV	Vídeo	Ordinador	Internet	CD-Roms	Vídeo-consola	Videojocs per ordinador	Mòbil
Satisfacció dels nois/es en parlar amb la mare	Noi	3,26	3	2,97	3,04	2,61	2,74	2,71	3,01
	Noia	3,48	3,11	3,04	3,16	2,69	2,38	2,44	3,10
	Total	3,37	3,05	3	3,09	2,65	2,59	2,60	3,06
Atribució dels progenitors de la satisfacció del noi/a en parlar amb la mare	Noi	3,41↑	3,13↑	3,46↑	3,42↑	3,26↑	2,86↑	2,87↑	2,97↓
	Noia	3,55↑	3,19↑	3,40↑	3,38↑	3,23↑	2,43↑	2,56↑	3,24↑
	Total	3,49↑	3,16↑	3,43↑	3,40↑	3,24↑	2,66↑	2,72↑	3,13↑

Quan aquesta comunicació és amb la **mare**, els nois i noies estan menys satisfets amb les converses sobre qualsevol dels aparells i facilitats que el que els seus pares i mares pensen. A més, és significativa per nois i noies quan es refereix a la televisió ($t_{1419}=4,62$; $p<0,01$), al vídeo ($t_{1207}=3,27$; $p<0,01$), l'ordinador ($t_{1087}=9,19$; $p<0,01$), els CD-Roms ($t_{882}=9,42$; $p<0,01$) i Internet ($t_{719}=5,87$; $p<0,01$). Així com també hi ha una diferència significativa entre les respostes dels nois i els seus pares i mares respecte als jocs d'ordinador ($t_{425}=2,74$; $p<0,01$) i la consola i jocs de vídeo-consola ($t_{414}=2,5$; $p<0,05$), encara que no entre les noies. Trobem una excepció, però, en la satisfacció dels nois en parlar amb la mare sobre el mòbil, que és més alta que el que pensen els progenitors, tot i no ser significativa. Sí que és significativa entre les noies ($t_{536}=2,65$; $p<0,01$), les quals senten menys satisfacció del que diuen els seus progenitors.

MITJANES		TV	Vídeo	Ordinador	Internet	CD-Roms	Vídeo-consola	Videojocs per ordinador	Mòbil
Satisfacció dels nois/es en parlar amb els germans/es	Noi	3,62	3,43	3,35	3,57	2,66	3,64	3,59	3,32
	Noia	3,76	3,46	3,38	3,71	2,64	3,35	3,35	3,57
	Total	3,69	3,44	3,37	3,64	2,65	3,51	3,48	3,45
Atribució dels progenitors de la satisfacció del noi/a en parlar amb els germans/es	Noi	3,67↑	3,44↑	3,66↑	3,74↑	3,13↑	3,84↑	3,84↑	3,28↓
	Noia	3,71↓	3,46→	3,74↑	3,76↑	3,24↑	3,41↑	3,43↑	3,49↓
	Total	3,69→	3,45↑	3,70↑	3,75↑	3,19↑	3,64↑	3,63↑	3,40↓

Els nois i noies estan més satisfets del que pensen els seus progenitors amb les converses amb els seus **germans/es** sobre el mòbil, tot i no ser una diferència significativa. Pel contrari ho estan menys quan són converses referents a l'ordinador, Internet, els CD-Roms educatius, la consola i jocs de vídeo-consola i els jocs per ordinador. Aquestes diferències, són significatives per nois i noies en relació a l'ordinador ($t_{945}=7,76$; $p<0,01$) i els CD-Roms ($t_{724}=8,86$; $p<0,01$), ho són només pels nois respecte la consola i jocs de vídeo-consola ($t_{430}=3,33$; $p<0,01$) i els jocs d'ordinador ($t_{422}=4,4$; $p<0,01$) i no són significatives quan es refereixen a Internet. En la comunicació relativa a la televisió, mentre als nois els satisfà menys del que pensen els seus pares i mares el fet de parlar amb els germans/es, a les noies les satisfà més, encara que la diferència només és significativa entre els primers ($t_{514}=2,15$; $p<0,05$) i no entre les noies. Respecte al vídeo els pares i mares atribueixen al seu fill -noi- una mica més de satisfacció que el que en realitat el noi manifesta, mentre que la mitjana de satisfacció de les noies i la que els seus progenitors li atribueixen són idèntiques, de fet la diferència no és significativa per cap dels casos.

MITJANES		TV	Vídeo	Ordinador	Internet	CD-Roms	Vídeo-consola	Videojocs per ordinador	Mòbil
Satisfacció dels nois/es en parlar amb els amics/es	Noi	3,98	3,74	3,57	4,11	2,70	4,17	4,18	3,99
	Noia	4,10	3,76	3,54	4,16	2,62	3,47	3,48	4,26
	Total	4,04	3,75	3,55	4,13	2,66	3,88	3,87	4,13
Atribució dels progenitors de la satisfacció del noi/a en parlar amb els amics/es	Noi	3,76↓	3,44↓	3,93↑	4,20↑	3,18↑	4,29↑	4,28↑	3,97↓
	Noia	3,92↓	3,47↓	3,79↑	4,11↓	3,09↑	3,35↓	3,40↓	4,28↑
	Total	3,84↓	3,46↓	3,85↑	4,15↑	3,13↑	3,85↓	3,85↓	4,15↑

Pel que fa a la satisfacció de nois i noies experimentada en parlar amb els **amics/amigues**, aquesta és significativament més elevada del que creuen els progenitors quan és referent a la televisió ($t_{1383}=6,20$; $p<0,01$) i el vídeo ($t_{1182}=6,17$; $p<0,01$), i significativament més baixa quan és referent a l'ordinador ($t_{1155}=7,58$; $p<0,01$) i els CD-Roms ($t_{854}=9,31$; $p<0,01$). En relació amb Internet, la consola i jocs de vídeo-consola, els jocs d'ordinador i el mòbil trobem diferències segons el gènere, encara que cap d'elles és significativa. Respecte als tres primers mitjans, mentre els pares/mares de nois creuen que als seus fills els satisfà parlar amb els amics/amigues sobre aquests tres mitjans més del que els propis nois manifesten, en el cas de les noies els seus progenitors consideren que els satisfà menys del que elles creuen. En relació al mòbil, són els pares i mares de noies els que consideren que a la seva filla la satisfà parlar amb

els seus amics més dels que ella mateixa diu, mentre que els de nois creuen que els satisfà menys que el que en realitat el noi informa.

La següent taula mostra les mitjanes obtingudes de les puntuacions que nois/es i progenitors han donat al seu **propri interès** pels mitjans, així com l'**interès** que pares i mares **atribueixen** al seu fill/a.

MITJANES		TV	Vídeo	Ordinador	Internet	CD-Roms	Vídeo-consola	Videojocs per ordinador	Mòbil
Interès dels nois/es	Noi	3,64	3,43	3,61	3,82	2,83	3,64	3,69	3,49
	Noia	3,61	3,30	3,53	3,69	2,79	2,57	2,69	3,80
	Total	3,63	3,36	3,57	3,76	2,81	3,12	3,20	3,64
Interès dels progenitors	Noi	2,93↓	2,70↓	3,56↓	3,05↓	3,37↑	1,90↓	1,98↓	2,65↓
	Noia	2,94↓	2,72↓	3,56↑	3,04↓	3,31↑	1,70↓	1,89↓	2,76↓
	Total	2,93↓	2,71↓	3,56↓	3,04↓	3,34↑	1,79↓	1,93↓	2,71↓
Atribució dels progenitors de l'interès del noi/a	Noi	3,47↓	3,01↓	3,90↑	3,64↓	3,10↑	3,66↑	3,71↑	3,24↓
	Noia	3,46↓	3,01↓	3,81↑	3,56↓	3,15↑	2,47↓	2,69→	3,65↓
	Total	3,46↓	3,01↓	3,85↑	3,60↓	3,13↑	3,04↓	3,17↓	3,46↓

Pel que fa a aquest interès sobre els mitjans, els nois i noies informen tenir significativament més interès que els seus progenitors per la televisió ($F=515,044$; $p<0,01$), el vídeo ($F=391,996$; $p<0,01$), Internet ($F=246,337$; $p<0,01$), la consola i jocs de vídeo-consola ($F=1055,812$; $p<0,01$), els jocs per ordinador ($F=1018,325$; $p<0,01$) i el mòbil ($F=490,655$; $p<0,01$). A més, per aquests mitjans l'atribució d'interès per part dels progenitors és també significativament menor a l'interès real informat pels nois i noies, amb l'excepció de la consola i dels jocs de vídeo-consola i dels jocs d'ordinador. Així, l'atribució dels pares i mares és significativament més baixa que l'interès real del noi/a per la televisió ($F=32,567$; $p<0,01$), el vídeo ($F=109,251$; $p<0,01$), Internet ($F=15,435$; $p<0,01$), la consola i els jocs de consola ($F=4,216$; $p<0,05$) i el mòbil ($F=20,102$; $p<0,01$).

Per la seva part, en relació a l'interès d'uns i altres pels CD-Roms, l'interès que els propis nois i noies informen tenir és significativament més baix que l'interès dels progenitors ($F=165,079$; $p<0,01$), així com del que aquests atribueixen als seus fills/es ($F=81,178$; $p<0,01$).

Respecte de l'interès manifestat per uns i altres al voltant de la consola i jocs de consola i dels jocs d'ordinador, hem vist com el propi interès dels pares/mares és menor que el dels fills/es, però hi ha diferències de gènere respecte a l'atribució realitzada pels progenitors. Els progenitors de nois consideren que el seu fill està més interessat en aquests mitjans del que ell mateix informa, tot i que aquesta diferència no és significativa en cap dels dos casos. Els de noies creuen que la seva filla està significativament menys interessada en la consola i jocs de vídeo-consola del que ella diu ($F=9,718$; $p<0,01$), mentre que l'interès que els atribueixen pels jocs d'ordinador és igual al que elles han manifestat.

Si ens centrem en l'interès per l'ordinador veiem com el manifestat pels progenitors de nois és significativament inferior al que manifesten els seus fills ($F=20,791$; $p<0,01$) i el manifestat per pares i mares de noies és significativament superior al de les seves filles ($F=40,439$; $p<0,01$).

L'atribució dels progenitors de l'interès que tenen els seus fills/es és significativament major que el propi interès manifestat pels progenitors en tots els mitjans, excepte pel que fa als CD-Roms educatius on l'interès que els progenitors manifesten tenir és significativament més elevat que el que atribueixen als seus fills i filles ($F=41,42$; $p<0,01$). Així, els progenitors atribueixen més interès als seus fills del que ells mateixos tenen respecte a la televisió ($F=445,647$; $p<0,01$), el vídeo ($F=147,862$; $p<0,01$), l'ordinador ($F=80,956$; $p<0,01$), Internet ($F=222,813$; $p<0,01$), la consola i jocs de vídeo-consola ($F=1034,604$; $p<0,01$), els jocs per ordinador ($F=1165,248$; $p<0,01$) i el mòbil ($F=395,027$; $p<0,01$).

A continuació es mostren les puntuacions mitjanes que nois/es i progenitors han donat a la seva **pròpia informació** pels mitjans, així com la **informació** que pares i mares **atribueixen** al seu fill/a.

MITJANES		TV	Vídeo	Ordinador	Internet	CD-Roms	Vídeo-consola	Vídeo-jocs per ordinador	Mòbil
Informació dels nois/es	Noi	3,86	3,52	3,68	3,63	3,25	3,64	3,63	3,57
	Noia	3,72	3,41	3,46	3,25	3,15	2,75	2,82	3,80
	Total	3,79	3,47	3,57	3,44	3,20	3,20	3,23	3,68
Informació dels progenitors	Noi	3,66↓	3,48↓	3,46↓	3,06↓	3,29↑	2,89↓	2,86↓	3,31↓
	Noia	3,65↓	3,48↑	3,42↓	2,93↓	3,24↑	2,52↓	2,62↓	3,35↓
	Total	3,65↓	3,48↑	3,44↓	2,99↓	3,26↑	2,69↓	2,73↓	3,33↓
Atribució dels progenitors de la informació del noi/a	Noi	3,59↓	3,44↓	3,77↑	3,43↓	3,46↑	3,73↑	3,74↑	3,53↓
	Noia	3,66↓	3,51↑	3,74↑	3,33↓	3,37↑	2,96↑	3,05↓	3,77↓
	Total	3,63↓	3,47→	3,76↑	3,38↓	3,42↑	3,33↑	3,37↑	3,66↓

Així, trobem que pel que fa a la informació que uns i altres diuen tenir respecte els mitjans, la informada pels nois i noies és més elevada que la dels seus pares en relació a la televisió, l'ordinador, Internet, la consola i jocs de vídeo-consola, els jocs d'ordinador i el telèfon mòbil. Aquesta diferència és significativa per nois i noies en relació a Internet ($F=102,14$; $p<0,01$), la consola i jocs de consola ($F=110,422$; $p<0,01$) i els jocs d'ordinador ($F=125,178$; $p<0,01$); només és significativa entre els nois quan es refereix a la televisió ($F=18,668$; $p<0,01$) i a l'ordinador ($F=10,785$; $p<0,01$); i només és significativa entre les noies quan es refereix al mòbil ($F=59,838$; $p<0,01$).

Pel que fa a la informació que els progenitors atribueixen als joves en relació a aquests mitjans, pares i mares atribueixen al seu fill/a menys informació de la que aquest/a informa tenir respecte a la televisió, Internet i el mòbil. No obstant, la diferència no és significativa en relació al mòbil i només ho és entre els nois en relació a la televisió ($F=36,82$; $p<0,01$) i a Internet ($F=6,892$; $p<0,01$). En referència a l'ordinador i la consola i jocs de vídeo-consola, l'atribució dels progenitors és més elevada que la informació real manifestada pel noi/a, sent la diferència significativa en tots dos casos ($F=37,951$; $p<0,01$ i $F=18,308$; $p<0,01$). Pel que fa als jocs d'ordinador trobem tendències de resposta diferents segons el gènere. Mentre els pares i mares dels nois els atribueixen una informació significativament més alta que la que ells diuen tenir ($F=5,629$; $p<0,05$), els progenitors de noies atribueixen a la seva filla menys informació en els jocs d'ordinador de la que elles manifesten, també de forma significativa ($F=14,250$; $p<0,01$).

En relació als CD-Roms educatius, els progenitors pensen que estan més informats, tot i que no de forma significativa, i a la vegada atribueixen significativament

més informació als seus fills/es de la que els mateixos nois i noies creuen tenir ($F=28,807$; $p<0,01$).

Respecte a la informació en relació al vídeo, trobem diferències en les respostes en funció del sexe del noi/a. Els progenitors de noies informen disposar de forma significativa de més informació que les seves filles ($F=4,717$; $p<0,05$) i els atribueixen també significativament més informació que la que elles manifesten ($F=8,082$; $p<0,01$). D'altra banda, els pares i mares de nois manifesten tenir menys informació que els seus fills i a la vegada els atribueixen menys de la que ells informen, tot i no ser les diferències significatives.

Els progenitors per altra banda, atribueixen de forma significativa més informació al seu fill/a de la que el propi progenitor manifesta tenir en l'ordinador ($F=112,103$; $p<0,01$), Internet ($F=114,132$; $p<0,01$), els CD-Roms ($F=30,419$; $p<0,01$), la consola i jocs de consola ($F=319,777$; $p<0,01$), els jocs d'ordinador ($F=342,075$; $p<0,01$) i el mòbil ($F=97,533$; $p<0,01$). Pel que fa a la televisió, els progenitors dels nois els atribueixen significativament menys informació de la que ells manifesten tenir ($F=5,909$; $p<0,05$), mentre que els de noies els atribueixen a elles una mica més de la que ells diuen tenir, sense arribar a ser significativa la diferència. Respecte al vídeo, la tendència és la mateixa que amb la televisió, però en cap cas les diferències són estadísticament significatives.

3.3.5. Valors, autoestima i altres aspectes personals

Per últim, com veurem en les dues properes taules, s'han comparat les respostes de joves i progenitors referents a aquells aspectes que els agradaria que els altres **valoressin en un futur** del noi/a.

MITJANES		<i>Intel·ligència</i>	<i>Habilitats tècniques</i>	<i>Habilitats amb les persones</i>	<i>Coneixements sobre ordinadors</i>	<i>Professió</i>	<i>Família</i>
Joves	<i>Noi</i>	3,73	3,82	3,91	3,59	3,84	3,80
	<i>Noia</i>	3,79	3,51	4,02	3,12	3,94	3,92
	Total	3,76	3,67	3,96	3,36	3,89	3,86
Progenitors	<i>Noi</i>	4,12↑	3,96↑	4,24↑	3,71↑	4,26↑	4,39↑
	<i>Noia</i>	4,25↑	3,91↑	4,29↑	3,69↑	4,35↑	4,44↑
	Total	4,19↑	3,93↑	4,27↑	3,70↑	4,31↑	4,42↑

En la primera d'elles, veiem que de tots els aspectes estudiats la valoració dels progenitors és sempre significativament més elevada que la dels nois i noies, excepte en el coneixement dels ordinadors on només hi ha diferència significativa entre les respostes de les noies i els seus progenitors ($t_{837}=14,4$; $p<0,01$), però no en les dels nois. Així els progenitors de nois i noies valoren de forma significativament més elevada que els propis joves la intel·ligència ($t_{1636}=16,56$; $p<0,01$), les habilitats tècniques ($t_{1628}=11,36$; $p<0,01$), les habilitats amb les persones ($t_{1634}=11,86$; $p<0,01$), la professió ($t_{1623}=15,2$; $p<0,01$) i la família ($t_{1620}=19,5$; $p<0,01$).

MITJANES		<i>Sensibilitat</i>	<i>Simpatia</i>	<i>Diners</i>	<i>Poder</i>	<i>Coneixement del món</i>	<i>Imatge</i>
Joves	<i>Noi</i>	3,63	4,08	2,90	2,92	3,53	3,57
	<i>Noia</i>	3,84	4,26	2,44	2,40	3,32	3,32
	Total	3,73	4,17	2,67	2,66	3,43	3,45
Progenitors	<i>Noi</i>	4,38↑	4,26↑	2,55↓	2,48↓	4,05↑	3,64↑
	<i>Noia</i>	4,37↑	4,36↑	2,49↑	2,49↑	4↑	3,59↑
	Total	4,38↑	4,31↑	2,52↓	2,48↓	4,02↑	3,61↑

Pel que fa a la segona de les taules, veiem com els progenitors valoren de forma significativament més elevada que els joves la sensibilitat ($t_{1615}=22,29$; $p<0,01$), la simpatia ($t_{1609}=4,76$; $p<0,01$), el coneixement del món ($t_{1606}=19,34$; $p<0,01$) i la imatge ($t_{1624}=5,73$; $p<0,01$).

Hem detectat dues excepcions en el cas dels diners i el poder. Respecte aquests dos aspectes trobem diferències de gènere, mentre els progenitors de nois consideren que de forma significativa són importants en menor mesura que el noi ($t_{738}=4,92$; $p<0,01$ i $t_{728}=6,5$; $p<0,01$), els progenitors de noies els donen una importància superior a la que li dona la pròpia noia, encara que no és significativa.

4. CONCLUSIONS

El que fan els joves al llarg del seu temps lliure, amb qui estan, quin tipus d'activitats realitzen i quina utilització fan dels equipaments tecnològics que existeixen avui dia al mercat, són qüestions importants a conèixer per entendre la societat actual i la societat futura. D'igual importància és comprendre la interpretació i la comprensió que fan els pares sobre la utilització d'aquest temps i dels equipaments tecnològics.

A vegades pot passar que quan investiguem sobre la inversió d'aquest temps i l'ús que fan de les noves tecnologies, ens podem trobar que la realitat actual no sempre sigui coincident amb la concepció inicial que existia d'aquesta realitat; tal i com es pot observar al llarg d'aquesta investigació. Alguns dels resultats obtinguts han estat més coherents amb les diverses preconcepcions de la societat adulta; en canvi d'altres, han estat innovadors.

4.1. Conclusions sobre les valoracions dels nois i noies

En aquest apartat s'inclouen les conclusions que s'extreuen de l'informe elaborat a partir d'allò que han respost els joves a les diferents preguntes.

En les **activitats extraescolars** que diuen que realitzen els joves destaquen les **activitats de contacte**, els **esports** i les relacionades amb l'**èxit escolar o social** (reforç i idiomes); i en canvi es mostra un escàs interès per activitats que suposen implicar-se en un projecte col·lectiu, per exemple, les relacionades amb l'esplai i l'escoltisme.

D'altra banda d'entre les activitats que fan habitualment els joves en el seu **temps lliure** destaquen aquelles activitats que no precisen desplaçament ni presa de decisió prèvia com escoltar música. Malgrat això, anar al cinema i passejar tenen una molt bona acceptació entre els joves tot i que són activitats que precisen un cert grau de previsió. Tenint en compte la localització hem de destacar com a estadísticament

significatiu que a Barcelona i Àrea Metropolitana es fan servir més les sales de jocs, els cinemes i els museus si ho comparem amb Girona.

Durant el seu temps lliure els joves poques vegades estan sols si no que prefereixen estar amb altres persones de la seva edat i que possiblement poden el mateix horari durant la setmana. És per això que es destaca que normalment passen el seu temps lliure amb els amics i/o els germans.

La mitjana d'hores a la setmana que dediquen a les activitats extraescolars es de 4,78h.

Quant als **deures**, destaquem que s'obtenen diferències significatives entre nois i noies. Les noies dediquen diàriament més temps a fer els deures: són més les noies que dediquen entre dos i tres hores i més de tres hores mentre que són més els nois que hi dediquen menys d'una hora o entre una i dues hores diàries. Són molts els que asseguren fer els deures sols i alguna vegada amb els seus companys -en aquest darrer cas són més les noies-. D'altra banda cal esmentar que els nois i noies majoritàriament manifesten no recórrer a professors particulars per a fer els deures.

Les dades ens mostren que és a Barcelona on els joves diuen que fan més els deures amb la mare, el professor particular i el company respecte als joves de l'Àrea Metropolitana i Girona.

Pel que fa a la disponibilitat del aparells audiovisuals, la gran majoria de joves disposen a casa de televisor, vídeo i ordinador. A més a més, encara que amb un percentatge inferior, són molts els joves que declaren tenir mòbil d'ús exclusiu. Aquest es converteix en l'aparell que els joves tenen més en propietat si el comparem amb d'altres que són d'ús compartit en el nucli familiar. Resulta ser l'aparell que utilitzen un major nombre d'hores.

Els joves consideren haver influenciat en la compra del mòbil, de l'ordinador -com a eina de treball-, la consola i els jocs de consola i el jocs d'ordinador. En canvi, creuen que no han influenciat en la compra d'altres aparells com són el televisor i el vídeo.

Es important destacar que els nois manifesten haver estat més influents en la compra dels aparells que les noies, a excepció del mòbil.

En relació a la utilització dels aparells la majoria dels joves manifesten utilitzar-los sobretot a casa dels amics, però quan són a casa majoritàriament els utilitzen en solitari. I els aparells que diuen que més utilitzen en aquest cas són el mòbil i l'ordinador. La televisió la veuen juntament amb germans i mare i amb menor freqüència amb els amics i el pare.

Respecte a les activitats que realitzen els nois i noies amb els aparells audiovisuals destaquem un ús força estès de l'ordinador, tant per a realitzar activitats que els poden ajudar en tasques acadèmiques -processador de text- com en tasques de caire més lúdic -escoltar música i jugar amb jocs-. Les noies utilitzen l'ordinador més per escriure, dibuixar, escoltar música i els nois per jugar i compondre música.

Pel que fa a l'accés a Internet i el seu ús, observem que les activitats més realitzades pels joves són la de navegar i la de xatejar. Aquesta darrera és realitzada més per les noies que pels nois. No fan servir massa Internet per llegir premsa i participar en fòrums i debats.

En relació a l'existència de límits en la utilització de la televisió, els joves perceben més permissivitat per part dels pares a l'hora de veure tota mena de programes -aspecte qualitatiu-, mentre que hi ha més imposició familiar percebuda quan al nombre d'hores -aspecte quantitatiu-.

Al preguntar pels **personatges de televisió preferits**, els més triats pels nois i les noies pertanyen a la categoria d'actors i actrius (la majoria de la sèrie *Compañeros*), dibuixos animats (*Els Simpsons*) i, amb un percentatge inferior els còmics i showmans i els/les presentadors/es d'informatius i concursos. Els motius pels quals diuen que trien els personatges van des de la diversió que els inciten, la professionalitat que mostren, la seva manera de ser i, per últim, l'atractiu físic.

Quan se'ls pregunta com aconsegueixen el material audiovisual afirmen que, per regla general, el lloguen. Un percentatge inferior el graven i el compren, principalment amb la finalitat de veure pel·lícules.

L'ús que els joves donen al mòbil és el següent: per enviar missatges, per estar localitzats i per possibles emergències. D'aquests usos destaquem el fet que les noies són les que enviem més missatges que els nois, en detriment de l'ús del mòbil per a conversar. Suposem que la percepció d'un elevat cost econòmic pot esdevenir-ne l'explicació.

Quan els joves **avaluen els equipaments** que utilitzen obtenim els següents resultats: el televisor és el més divertit i el més avorrit els CD-Roms educatius; el més útil l'ordinador i el menys útil els jocs d'ordinador; l'aparell amb que diuen aprofitar més el temps és l'ordinador i internet i amb el que més diuen perdre el temps és amb la consola i els jocs de consola i els jocs d'ordinador; aprenen més amb els CD-Roms educatius i els ordinadors i amb el que aprenen menys és amb la consola i els jocs de vídeo-consola.

Referent a la **satisfacció al parlar dels aparells audiovisuals** amb altres persones, manifesten que, en general, parlen més dels aparells amb el pare que amb la mare. A més a més, l'aparell de què els agrada parlar més -tant amb el pare com amb la mare- és de la televisió i d'Internet. Sembla ser que els nois els agrada parlar més dels aparells que les noies, tant amb el pare com amb la mare. Relacionant-ho amb l'avaluació que fan dels diferents aparells, nois i noies, coincideix que són els nois que consideren que en general els aparells són més útils i que amb el seu ús s'aprofita més el temps i també suposen una font d'aprenentatge en front a les noies que només consideren divertits, útils, es pot aprofitar el temps amb els CD-Roms i troben divertit l'ús del mòbil.

El major entusiasme a l'hora de parlar dels aparells el manifesten, però, amb els germans, amb els que també parlen més freqüentment de la televisió i d'Internet. Manifesten que, en general, no els agrada parlar amb el professorat dels equipaments audiovisuals. En aquest darrer cas, només parlen de l'ordinador i l'internet perquè són eines percebudes pels joves que poden utilitzar-se en el context escolar. També detectem una major motivació per part dels joves de Barcelona a l'hora de parlar dels diferents aparells amb els seus professors versus els joves de l'Àrea metropolitana i de Girona.

Amb els amics i amigues manifesten parlar de tots els aparells menys dels CD-Roms educatius. Els nois els agrada parlar més del televisor, consola i jocs de vídeo-consola i jocs d'ordinador i a les noies més del mòbil.

Els joves diuen que estan menys **informat**s del vídeo, d'Internet, dels CD-Roms educatius i de la consola i els jocs de consola. En general, els nois es consideren més informatats que les noies, a excepció del mòbil.

Els nois i noies manifesten estar més **interessats** per Internet, el mòbil i els ordinadors. Es demostra que estan informatats per allò que més els interessa. El que menys coneixen i estan menys interessats/des són els CD-Roms educatius. Quant a les diferències, si tenim en consideració el sexe, cal destacar que els nois estan més interessats per la majoria d'aparells excepte el cas del mòbil que és d'interès gairebé exclusiu de les noies.

En general els joves fan més cas a la família a l'hora de comprar roba i aparells electrònics, als amics a l'hora de comprar música, pel·lícules i jocs d'ordinador. Però, a l'analitzar les diferències, si tenim en consideració el sexe, veiem que són les noies les que es deixen aconsellar més per la família pel que fa a la compra de la roba, de llibres i els nois pel que fa a la compra de música i jocs d'ordinador. Malgrat tot, hi ha un percentatge de joves que manifesten no deixar-se influenciar per ningú en la compra de llibres i música.

S'observa una tendència positiva en el seu **optimisme vital** ja que, en general, valoren cada cop amb un percentatge positiu més elevat com els anaven les coses fa dos anys, com els van actualment i com creuen que aniran d'aquí dos o tres anys. Destacar però, que s'observen diferències en relació a les valoracions dels nois i les noies ja que els primers perceben el passat com a més positiu mentre que les noies tendeixen a valorar més el present i el futur.

Els joves adopten una **actitud cap a sí mateixos** positiva i se senten capaços de fer moltes coses tant bé com els demés. Per tant, podríem concloure que, en general, tenen una autoestima positiva.

Manifesten que els agradaria que s'apreciés més d'ells mateixos aspectes relacionats amb la dimensió social de la persona com ara la simpatia i les habilitats socials. El que menys diuen que els agradaria que valoressin d'ells són els diners i el poder.

Amb el que estan menys satisfets és amb els resultats escolars, aspecte on a més a més s'observa una menor satisfacció per part dels nois. Pel contrari, amb el que declaren estar més satisfets són amb els amics, amb la família i amb la vida en general.

La família i les amics són els dos **agents socials principals en relació al suport** que consideren que tenen els joves. Tots dos agents tenen més o menys el mateix pes en la seva vida. Amb percentatges que superen el 77% consideren que la família es preocupa per ells, que el respecta, que el tenen en alta estima, que confien en ells, li donen suport i l'admiren. Destaca, però, que quan se'ls pregunta si estan units als membres de la seva família, el percentatge de joves que responen afirmativament és de 35%.

4.2. Conclusions sobre les valoracions dels progenitors

Algunes de les opinions o valoracions més importants que fan els pares i mares sobre la utilització que fan els seus fills (de 12 a 16 anys) del temps organitzat o lliure i sobre els equipaments tecnològics que utilitzen han estat englobades en aquest apartat, tot intentant fer un recull que permetés sintetitzar-les.

Conèixer de qui ha estat la iniciativa de realitzar les **activitats extraescolars organitzades** que porten a terme els joves, ens ha permès veure com els pares d'avui dia tenen en consideració l'opinió dels seus fills i a la vegada les necessitats que presenten a l'hora d'organitzar el temps lliure, ja que realitzar un tipus o un altre d'activitat extraescolar sol ser una decisió conjunta entre els pares i els fills. Malgrat que, tot depèn del tipus d'activitat, si l'activitat va més orientada als aprenentatges escolars en moltes ocasions la iniciativa és principalment dels pares. En canvi, si l'activitat es viu com més de lleure la iniciativa sol ser més dels joves o conjunta. Aquest fet ens està indicant que la motivació dels joves va més orientada a activitats més motrius o relacionades amb la informàtica.

Respecte amb **companyia de qui els joves passen el seu temps lliure** dependrà de l'activitat que realitzin. Si realitzen deures normalment estan sols; en canvi quan es parla de temps de lleure solen estar en companyia dels germans o dels amics. Aquest fet ens indica que els joves són conscients que hi ha activitats que necessiten fer-les amb soledat i d'altres amb companyia. En la societat actual, existeix la preconcepció que els joves d'avui en dia passen molt temps sols, jugant o utilitzant les noves tecnologies com pot ser Internet, les consoles, etc. Els resultats d'aquesta investigació ens mostra que aquesta idea sol ser errònia, donat que generalment els joves passen força temps en companyia de terceres persones.

Quan contrastem la valoració dels pares de nois amb els pares de noies ens trobem que hi ha algunes diferències significatives a la mostra, de manera que són generalitzables a la resta de la població. Concretament, respecte la companyia, ens trobem que els pares de noies valoren que la seves filles realitzen amb més freqüència

els deures amb els companys i companyes. En canvi els pares de nois afirmen que fan més freqüentment els deures amb un professor de reforç escolar. La percepció que tenen els pares de noies; és que les seves filles dediquen més temps a realitzar els deures, a pesar que els realitzin majoritàriament soles.

Amb companyia de qui estan els joves està relacionat significativament també amb la localització, donat que els joves de Girona estan més supervisats a l'hora de fer els deures per la mare o per un professor particular. En canvi, quan es parla de temps de lleure els joves de Girona estan més sols i els joves de Barcelona estan més amb altres persones, com pot ser la parella o algun membre de la família.

Al llarg del temps de lleure els joves poden fer diverses activitats, moltes d'elles estan relacionades amb equipament tecnològics que tenen a casa o en altres llocs. Respecte els **equipaments tecnològics que s'han comprat per casa**, els pares han tingut en consideració l'opinió dels joves a l'hora de realitzar la compra. De manera que, els joves han tingut força **influència en la compra** de la majoria dels equipaments, amb l'excepció del vídeo i de la televisió on aquesta influència és menor. Això pot ser degut, a què en moltes ocasions l'adquisició d'aquests dos aparells es realitzà quan els joves eren petits o encara no havien nascut.

Respecte als equipaments tecnològics, hi ha també diferències significatives. En general les valoracions dels pares de noies van més orientades a una major utilització i comunicació sobre tot el que envolta el mòbil; concretament, els pares de les noies comenten que les seves filles tenen una influència major en la decisió de compra d'aquest aparell. En canvi, les valoracions dels pares de nois van més orientades a una major utilització i comunicació d'equipaments més relacionats amb la diversió o el joc, com poden ser la consola, els seus jocs de consola i els jocs d'ordinador; aquest fet explica que els pares dels nois comentin l'existència d'una major influència en la compra d'aquests aparells.

Respecte la localització, ens trobem que els joves de Girona han tingut menys influència en la compra del mòbil, en canvi els joves de Barcelona més influència en la compra dels jocs d'ordinador i els joves de l'Àrea Metropolitana més influència en la compra de l'ordinador, essent totes aquestes diferències significatives des d'un punt de vista estadístic.

A aquestes edats, hi ha joves que són més capaços que altres de controlar el temps que inverteixen en els aparells. Aquest fet fa que molt sovint els pares hagin de posar límits a la utilització d'alguns dels aparells tecnològics. Concretament, quan es tracta de la **utilització de la televisió**, la majoria dels pares limiten els programes i els temps d'utilització als seus fills.

Malgrat això, el nivell de control està molt relacionat amb el gènere. La significació estadística ens mostra, que els pares de noies solen ser més permissius, quan es tracta de la utilització de la televisió. El control també està relacionat amb la localització, ja que els pares de l'Àrea metropolitana presenten un grau més alt de permisivitat.

Alguns dels aparells poden implicar despeses extres, apart de la despesa que ocasiona la compra, com per exemple el **mòbil**. Tot i que, aproximadament un 90% dels pares afirmen conèixer la despesa que fan els fills amb el mòbil, únicament un 60% la cobreixen.

Malgrat que, com hem vist anteriorment, les noies fan una major utilització del mòbil, ens hem trobat que les diferències entre els pares són significatives, essent més pares de noies els que admeten cobrir les despeses que realitzen les seves filles que els dels nois.

Però no únicament els joves utilitzen els mitjans sinó que els pares també fan utilització d'alguns d'ells, com pot ser el vídeo. Quan els **pares utilitzen el vídeo** ho solen fer amb material llogat o de gravació pròpia i sol contenir, més freqüentment, pel·lícules, documentals o dibuixos animats.

Quan considerem la utilització que realitzen els pares dels equipaments, es localitzen diferències significatives, els pares de noies utilitzen més material comprat i solen veure més pel·lícules, sèries i videoclips o concerts.

En canvi si considerem la localització dels pares ens trobem que, els pares de Barcelona utilitzen més material comprat, els pares de Girona el material que utilitzen sol ser més de gravació pròpia i els pares de l'Àrea Metropolitana utilitzen més material llogat i en ell solen veure pel·lícules, videoclips i concursos. Essent diferències estadísticament significatives.

Cada equipament que és utilitzat per la família i/o pels fills/es proporciona un nivell major o menor d'**aprenentatge** i a la vegada suposa més o menys **inversió de temps**. Majoritàriament pels pares, els equipaments més útils, amb els que més s'aprofita el temps i els que proporcionen un major aprenentatge són l'ordinador, els CD-Roms educatius i Internet. Aquesta valoració es podria interpretar pel fet que aquest tipus d'equipaments estan més relacionats amb aprenentatges escolars.

La valoració que fan els pares sobre els equipaments, està força relacionada amb els interessos dels fills sobre aquests equipaments. El fet que els fills inverteixin més temps en alguns dels aparells, fa que els pares els valorin més positivament. En aquest sentit, es pot veure com els pares dels nois valoren com a més útil i que més s'aprofita el temps quan s'utilitza la consola i els seus jocs corresponents, respecte a la valoració que fan dels altres aparells, i els nois manifesten tenir més interès per aquests mateixos equipaments.

La localització influeix significativament en la valoració que fan els pares, donat que els pares de Barcelona veuen com a més útil l'ordinador i que s'aprofita més el temps amb els jocs d'ordinador. Els progenitors de Girona veuen com a més útil i que proporciona més aprenentatge els jocs d'ordinador, i que s'aprofita més el temps amb l'ordinador. En canvi els pares de l'Àrea Metropolitana veuen com a que s'aprèn més amb els CD-Roms educatius i que són menys útils els jocs d'ordinador.

Aquesta inversió de temps, sigui de més o menys profit fa que el jove es centri en determinats temes relacionats amb els equipaments que normalment utilitza; i que els agradi parlar més o menys sobre aquest tema. Concretament, segons els pares, **als joves de 12 a 16 anys els agrada parlar** amb el pare i amb la mare de l'ordinador i internet. Malgrat això, quan es refereix a la televisió tenen predilecció per la mare. Amb els amics, els agrada parlar sobretot d'internet i el mòbil. I amb els germans de la majoria d'aparells; tot i que el vídeo els CD-Roms educatius i el mòbil són els equipaments de que menys els agrada parlar.

El gènere del fill, també té una relació significativa sobre què els agrada parlar i amb qui. Segons els pares, a les filles els agrada parlar més amb els germans i els amics sobre el mòbil que als fills; encara que no únicament d'aquest aparell també els agrada parlar més amb la mare i amb els amics sobre la televisió. En canvi, als fills els agrada parlar més amb el pare, amb la mare, amb els germans i els amics sobre la consola i jocs de vídeo-consola i els jocs d'ordinador.

Si els joves són d'un lloc o d'un altre, té una relació significativa amb els temes i amb les persones que els agrada parlar. Concretament, als joves de Barcelona els agrada parlar amb el pare més del vídeo, als joves de Girona els agrada parlar més amb la mare de la consola i els jocs de consola i als joves de l'Àrea Metropolitana els agrada parlar més amb els germans del vídeo. Tot això segons la percepció dels pares.

El nivell **d'informació i d'interès** que tenen els pares sobre els equipaments no està gaire relacionat. Tot i que, la televisió i el vídeo són els dos equipaments dels que els pares posseeixen més informació, no són pels que mostren més interès, ja que els pares comenten tenir més interès per l'ordinador i els CD-Roms educatius; a la vegada que també els produeix més satisfacció parlar d'aquests dos aparells amb els fills. Als joves els succeeix una cosa semblant, ja que tot i mostrar més interès per l'ordinador i internet tenen més informació de l'ordinador, del mòbil i de la televisió. Aquest fet pot estar ocasionat per l'antiguitat dels aparells, pel temps invertit en aquests i pel nivell de complexitat que presenten. Per exemple, la televisió i el vídeo són dos aparells que existeixen fa varies dècades a la nostra societat, aquest fet fa que tant els joves com els pares hagin estat amb més contacte amb aquests aparells i es conegui totes o la majoria de les seves possibilitats. Altres aparells com pot ser l'ordinador, en el cas dels joves, el nivell d'informació que tenen és per la difusió que se li ha donat a la societat actual i sobretot per la necessitat del seu ús com eina de treball per l'escola; aquest fet fa que la majoria dels joves hagin de conviure amb aquest aparell diàriament. I el mòbil, s'ha convertit en una equipament de moda, tot comportant una utilització de 24 hores diàries, aquest fet i el baix nivell de complexitat fa que sigui fàcil la seva utilització i el nivell d'informació sigui alt.

De totes maneres, també existeix una relació entre els interessos dels fills i els interessos dels pares, donat que es localitzen diferències significatives; tant els pares de nois com els propis nois mostren més informació i més interès per la consola i els seus jocs i pels jocs d'ordinador. A la vegada que un nivell de satisfacció més alt per parlar de temes relacionats amb aquests dos equipaments tecnològics. En canvi a les noies presenten un nivell més alt d'informació i d'interès sobre el mòbil.

La localització, també té alguna cosa a veure, donat que existeixen diferències estadísticament significatives. Els pares de Barcelona presenten més informació pel mòbil i més interès pel mòbil i pel vídeo; en canvi presenten menys interès per l'ordinador. Els pares de Girona tenen més informació dels ordinadors i menys interès

per la televisió; presentant també més satisfacció per parlar sobre internet. Els pares de l'Àrea Metropolitana presenten menys interès i informació sobre internet. Respecte els joves, ens trobem que els joves de Barcelona presenten més interès pel mòbil; en canvi els joves de Girona presenta més interès per l'ordinador i menys per la consola. L'Àrea Metropolitana presenta menys interès per internet però més informació sobre els CD-Roms educatius, la consola i el mòbil.

La majoria dels pares tenen en alta estima als seus fills, però a la vegada els agrada que la resta de la gent també els tinguin. Concretament **als pares de la mostra els agradaria que la gent valorés** sobretot dels seus fills: la seva família, la sensibilitat, la simpatia i la professió.

Però aquestes consideracions, estan relacionades significativament amb el gènere del fill/a. Els pares de noies els agradaria que valoressin de la seva filla quan tingués 21 anys la intel·ligència, la professió i el treball. Aquest fet, pot explicar-se per les concepcions de la societat actual; ja que s'està intentant eliminar velles costum i promocionar la independència econòmica i social de la dona, amb la seva incorporació al món laboral.

Si tenim en compte les diferències significatives respecte la localització, ens trobem que en general, els pares de Girona realitzen valoracions més baixes que la resta de submostres. Concretament, els pares de Girona valoren menys la intel·ligència, el coneixement sobre ordinadors, els diners, el poder i la imatge. Els pares de Barcelona valoren més la simpatia i la sensibilitat; i els pares l'Àrea Metropolitana valoren més que la resta de pares les habilitats tècniques.

4.3. Conclusions de la comparació de respostes entre nois/es i progenitors

Respecte al **temps lliure**, els nois i noies diuen passar-lo sol/a i amb els germans/es menys sovint del que els seus progenitors els atribueixen, mentre que diuen que el passen amb els amics/es més sovint del que creuen els seus pares i mares. Així, sembla que els pares i mares o no tenen coneixement de amb qui està el seu fill/a o infravaloren les estones que aquests estan amb els seus amics/es, sobrevalorant les que estan amb els germans/es o sol/a.

En relació als **deures** ens trobem amb una diferència de gènere important. En un principi, la tendència de resposta és la mateixa, és a dir, tant si analitzem totes les dades juntes, com si les separem per gènere, els nois i noies manifesten més dedicació durant la setmana i menys el cap de setmana de la que informen els seus progenitors. No obstant, si ens centrem només allà on les diferents percepcions són estadísticament significatives podem veure que els progenitors de les noies sobredimensionen el temps que la seva filla dedica als deures el cap de setmana, mentre que els dels nois infradimensionen el temps que el noi dedica durant la setmana laborable a les seves tasques escolars.

Pel que fa a **amb qui fa el noi/a els deures**, són significatives les diferències entre pares/mares i fills/es quan es pregunta per fer els deures amb els progenitors. Pares i mares manifesten fer els deures amb el seu fill o filla en més ocasions de les que el noi/a percep rebre aquesta ajuda per part de qualsevol dels dos pares. Tot i que hem de comptar amb la desitjabilitat social amb la que alguns dels progenitors poden haver contestat aquesta pregunta, ens trobem davant una possible diferència en el que uns i altres consideren “fer els deures amb”. És possible que el simple fet de trobar-se en el mateix espai que el noi/a mentre aquest/a fa els deures o resoldre alguna qüestió puntual sigui considerat pels progenitors com que fan els deures amb el seu fill/a. En canvi, el més probable és que pel noi/a que el pare o la mare facin els deures amb ell/a vol dir que seguin al seu costat, guiant la tasca, resolent els dubtes i controlant que tot estigui bé.

El fet que hi hagi diferències significatives en les respostes que uns i altres donen en relació a fer els deures amb els companys/es i, sobretot, que els nois/es (especialment els nois) manifestin fer els deures amb ells/es menys sovint que els progenitors, ens fa pensar que “fer els deures” pot ser el motiu pel qual els nois/es van a casa dels amics/es però que en realitat no és l’activitat a la que dediquen més temps quan es troben junts.

Respecte a la **influència** que el nois i noies van tenir en la **decisió de comprar** els diferents mitjans, destaca el fet que els nois infravaloren la influència que segons els seus pares i mares van tenir i/o tenen en la compra de la consola i els jocs de consola i dels jocs d’ordinador, mentre que consideren que les noies no van tenir tanta com elles pensen (encara que la diferència no és significativa). Més rellevant és encara si tenim en compte que les noies valoren la seva influència en menor mesura que els nois. Així doncs, sembla que mentre els nois -varons- semblen “repartir” la responsabilitat per la compra d’aquests dos aparells entre els diferents membres de la família, els seus progenitors informen que el noi és el responsable en major grau d’aquesta decisió. En canvi, quan parlem d’una noia, ella s’atribueix una influència que no sembla que els progenitors hagin tingut tant en compte, probablement perquè han pogut atribuir més influència a germans nois.

Destaca també el fet que nois i noies sobredimensionin la seva influència en la compra de la televisió i el vídeo, quan són aparells que és probable que ja hi fossin a la llar quan ells/es van néixer.

En relació al **permís** que el noi/a té **per veure la televisió**, tant pel que fa a temps, com a contingut observem importants diferències entre uns i altres. Els nois/es no semblen ser conscients de l’establiment de límits en aquest sentit per part dels seus pares i mares, consideren en més del 50% dels casos que tenen absoluta llibertat per veure la televisió tota l’estona que volen i, a més tots els programes que desitgen, mentre que són molts menys els progenitors que confirmen aquesta llibertat. Així doncs, són diferents les possibles explicacions. Per una banda ens podem trobar amb una falta d’enteniment entre uns i altres, com si les normes establertes pels progenitors no fossin prou clares o prou explícites com per què el noi/a les consideri. D’altra banda, també seria possible l’existència de cert biaix en les respostes ja sigui per part dels joves, que mostren així la seva independència davant les limitacions parentals; com per part dels progenitors que amaguen la seva incapacitat o negligència per establir normes en aquest sentit, tot i contestant segons la seva desitjabilitat de què aquestes hi fossin.

En les respostes sobre **com aconseguixen el material audiovisual** que veuen en el vídeo, observem que nois i noies tendeixen a consumir més material original que els seus pares i mares, és a dir, compren i lloguen més que els seus progenitors, així com graven menys. A més, el material que els deixen els amics/es és molt probablement també original. El fet que els progenitors optin en major mesura que els nois per gravar les seves pròpies cintes pot ser degut a una menor disponibilitat d'hores per veure la televisió, per la qual cosa graven els seus programes favorits per veure'ls en les estones lliures de les que disposen.

Pel que fa concretament a la compra de vídeos, ja siguin pel·lícules, concerts o qualsevol altre programa, trobaríem dues possibles explicacions per les diferències trobades. En primer lloc el component econòmic, tot i que poden comprar els vídeos amb els seus propis diners, normalment els nois i noies compren amb diners dels progenitors. En segon lloc, és probable que entre els adults no sigui tant freqüent com entre els nois i noies veure el mateix programa o pel·lícula més d'un cop, així doncs comprar-lo no tindria tant de sentit.

Pel que fa als **continguts** concrets del material per vídeo que consumeixen, veiem que els joves informen veure més pel·lícules, sèries, concursos i videoclip i concerts que els seus progenitors, així com menys documentals i informatius. D'aquesta manera, veiem com aquells programes amb característiques més lúdiques són vistos pels joves més que pels seus progenitors, mentre que els que tenen aspectes més educatius o informatius són vistos pels progenitors més que pels joves.

Els programes que veuen lliga una mica amb la manera d'aconseguir el material que hem comentat anteriorment. Els documentals i, sobretot els informatius són programes els quals es poden aconseguir bàsicament gravant-los un mateix, que recordem era l'única de les possibles maneres d'obtenir el material que els progenitors empraven amb més freqüència que el seu fill/a.

També destaca el fet que no hagi diferència en la freqüència amb la que uns i altres miren dibuixos animats. Probablement, els nois i noies d'aquest estudi tenen una edat en la que el consum dels dibuixos animats disminueix o bé es canvia el tipus, essent de continguts més adults que despertem interès també entre els progenitors.

En relació a la **utilitat** atribuïda als diferents mitjans, destaca el paral·lisme que les respostes dels progenitors marquen entre una elevada utilitat i ser un mitjà amb característiques clarament d'aprenentatge com són els CD-Roms educatius i l'ordinador. En aquest darrer cas també destaca que només hi ha diferències significatives entre les respostes de joves i progenitors en el cas de les noies. Semblaria que, si fem cas de la percepció dels seus pares i mares, l'ordinador és més útil per les noies del que elles creuen. En canvi, els progenitors de nois avaluen la utilitat que pugui tenir pel seu fill de la mateixa manera que el propi noi. En la resta de mitjans, la utilitat atribuïda pels joves és més elevada que la dels pares i mares. Possiblement la diferent experiència de cadascun en l'ús dels mitjans i la diferent concepció del que és útil són la base d'aquestes diferències.

Respecte a l'**aprofitament o pèrdua de temps** que l'ús dels mitjans representa, veiem moltes semblances amb la utilitat. Els pares i mares creuen que el seu fill o filla aprofita el temps quan utilitza l'ordinador i els CD-Roms educatius més del que ell/a manifesta i que el perd amb l'ús de la resta dels mitjans, també en major mesura que el que el noi/a diu. L'únic mitjà que no segueix la mateixa tendència que a la utilitat és Internet, els nois i noies el consideren de més utilitat que els seus progenitors, però també creuen que amb ell perden el temps més del que els seus pares i mares pensen (encara que només sigui significatiu entre les noies). Això podria ser degut a que, tot i conèixer les possibilitats d'Internet i realment creure en la seva utilitat, nois i noies són conscients que li dediquen més temps del necessari, que perden molt de temps en el seu ús, encara que aquest els reporti beneficis.

Pel que fa a l'**aprenentatge** assolit amb l'ús dels mitjans, destaquen dues coses. La primera és que la tendència general de resposta torna a ser molt semblant a l'avaluació d'utilitat i d'aprofitament/pèrdua del temps. En segon lloc, veiem com les discrepàncies entre les respostes de les noies i les dels seus progenitors són menors que les dels nois, és a dir, les diferències entre la resposta d'elles i la dels seus pares i mares no són significatives en relació a molts mitjans. Com ja hem anat observant, pels progenitors l'ordinador i els CD-Roms educatius tenen més qualitats que pels joves i l'aprenentatge també és una d'aquestes qualitats. Per ells, l'aprenentatge que el seu fill/a assoleix en emprar aquests mitjans és major que el que el propi noi/a diu experimentar.

Destaquem també el cas d'Internet i els jocs per ordinador. En tots dos casos els progenitors de les noies, tot i no existir diferències significatives, tendeixen a pensar que proporciona a la seva filla més aprenentatge del que la pròpia noia informa. Els dels nois, en canvi, consideren que el seu fill aprèn amb tots dos mitjans menys del que propi noi manifesta, sent aquesta diferència significativa en el cas dels jocs d'ordinador.

Podem observar que Internet és el mitjà que no segueix la mateixa tendència en totes tres avaluacions, cosa que podríem atribuir al fet que, encara que sigui cada cop més conegut i estigui cada cop més implantat a les escoles, continua sent un mitjà desconegut sobretot pels progenitors.

En relació a la **satisfacció** que nois i noies senten **en parlar** sobre els diferents mitjans amb el pare i la mare, destaca que en línies generals els progenitors tendeixen a atribuir al seu fill/a una satisfacció més elevada que la que el propi noi/a manifesta tenir. Aquestes diferències, a més, semblen ser més elevades quan es demana per la satisfacció en parlar amb la mare. Si observem les dades, veiem que això és degut no a que els progenitors valorin de manera diferent la satisfacció del noi/a quan parla amb un o l'altre, sinó a que els nois i noies informen en termes generals d'una satisfacció menor quan les converses són amb la mare que quan són amb el pare.

En les converses amb els germans/es, tornem a trobar-nos que la satisfacció atribuïda pels progenitors sol ser més elevada que la que manifesten els nois i noies, per la majoria de mitjans. A més, en els casos en els que l'atribució és més baixa, no ho és de forma significativa.

Respecte a les converses amb els amics/es, destaca que la satisfacció manifestada pels nois/es és en molts casos més elevada que la que els atribueixen els seus progenitors, sobretot en el cas de les noies. Els progenitors d'aquestes tendeixen a infravalorar la satisfacció de la seva filla quan parla amb els amics/es més freqüentment que els dels nois, encara que no ens trobem davant diferències estadísticament significatives. Cal destacar que, excepte en relació als CD-Roms educatius, les mitjanes de satisfacció informades pels nois/es en les converses amb amics/es són les més elevades.

Destaca de forma global que la satisfacció amb les converses sobre ordinadors i sobre CD-Roms educatius són les úniques en les que els progenitors atribueixen de forma significativa més satisfacció al fill/a del que ell/a manifesta, sigui qui sigui l'interlocutor i independentment del gènere. Pels progenitors, aquests dos mitjans són

possiblement els més importants pel seu fill/a i tendeixen a puntuar la satisfacció que aquests senten de forma elevada.

Respecte a l'**interès** pels mitjans estudiats, observem que el que els nois/es manifesten és, en general, superior al dels seus progenitors i al que els seus progenitors els atribueixen per tots els mitjans. Trobem, però, dues excepcions clares: l'ordinador i sobretot els CD-Roms educatius. En tots dos casos els progenitors pensen que el seu fill/a està més interessat/da del que ho està en realitat i en el cas dels CD-Roms educatius, a més, el propi interès de pare i mare és més elevat que el del noi/a. Això també passa entre els progenitors de noies, que estan més interessats en l'ordinador que la seva pròpia filla.

Respecte als CD-Roms educatius, destaca també el fet que són l'únic mitjà en el que els progenitors consideren que ells mateixos estan més interessats del que creuen que el seu fill/a ho està.

Els videojocs per ordinador i la consola i els jocs de consola és l'altre punt que ens mostra certes diferències de gènere. Tot i no poder parlar de diferències significatives, els progenitors de nois tendeixen a pensar que el seu fill està més interessat en aquests mitjans del que en realitat el noi manifesta estar.

Quan preguntem per la **informació** que uns i altres tenen, veiem que els nois i noies tendeixen a considerar que tenen més informació que els seus pares i mares respecte a tots els mitjans, excepte els CD-Roms educatius i el vídeo en el cas de les noies. Pel que fa a l'atribució realitzada pels progenitors a la informació del seu fill/a, veiem com la informació que nois i noies manifesten sobre l'ordinador, els CD-Roms educatius i la consola i els jocs de consola és inferior a la que els seus pares i mares creuen que tenen. I la que manifesten sobre la televisió, Internet i el mòbil superior a la que aquests els atribueixen.

Destaquen les diferències de gènere trobades en relació al vídeo i els jocs d'ordinador. Els progenitors de noies sobrevaloren la informació que té la seva filla sobre el vídeo i infravaloren la que té sobre els jocs d'ordinador, just al contrari que els progenitors de nois que pensen que el seu fill té menys informació sobre el vídeo i més sobre els videojocs per ordinador de la que en realitat el noi manifesta.

Els progenitors atribueixen al seu fill/a més informació de la que ells mateixos tenen sobre tots els mitjans. L'única excepció la trobem entre els pares i mares de nois que creuen tenir més informació que el seu fill sobre el vídeo i, sobretot, la televisió.

Pel que fa a aquells **aspectes** que uns i altres voldrien **que valoressin del noi/a en el futur**, destaca el cas dels coneixements sobre ordinadors. Els progenitors de les noies valoren més positivament que elles aquest tipus de coneixement però els progenitors de nois, tot i valorar-lo com a més important que els propis nois, no ho fan de forma significativa. La principal diferència, a més, no radica en les diferents valoracions dels pares i mares de nois i dels de noies, sinó en què les noies valoren aquests coneixements força per sota que els nois. D'altra banda, també destaca el cas dels diners i del poder que funcionen paral·lelament. En aquest cas els progenitors de noies, valoren diners i poder més que les seves filles, tot i que no ho fan de forma significativament diferent. Els nois, en canvi, són els que valoren molt més que els seus progenitors ambdós aspectes.

Per la resta d'aspectes, els progenitors valoren significativament qualsevol dels aspectes de forma més positiva que els nois i noies. Podríem explicar-ho perquè en definitiva els pares i mares solen donar una importància molt elevada a qualsevol aspecte que pugui ser positiu pel seu fill/a.

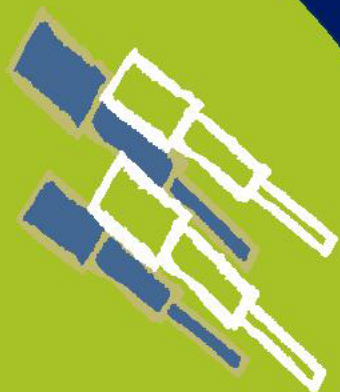
5. BIBLIOGRAFIA

- Adelman, H.S.; Taylor, L. i Nelson, P. (1989). Minors' dissatisfaction with their life circumstances. *Child Psychiatry and Human Development*, vols 20-21. Pàgs. 135-147.
- Alsinet, C. (1998). El benestar en la infància: Una avaluació de les seves dimensions psicosocials. Tesi doctoral. Universitat de Lleida. Departament de Pedagogia i Psicologia.
- Alsinet, C. (2000) *El benestar en la infància*. Pages Editors, Lleida.
- Bradburn, N.M. (1969). *The structure of psychological well-being*. Xicago: Aldine.
- Bradburn, N.M. i Caplovitz (1965). *Reports on happiness: A pilot study of behaviour related to mental health*. Xicago: Aldine.

- Buxarrais, M.R. (1997). *La formación del profesorado en educación en valores*. Bilbao: Desclée de Brouwer.
- Buxarrais, M.R.; Martínez, M.; Puig, J.M.; Trilla, J. (1995). *L educación moral en primaria y secundaria*. Madrid: Edelvives.
- Cantril, H. (1965). *The pattern of human concerns*. New Brunswick (N.J.). Rutgers University Press.
- Casas, F. (1996). *Bienestar social: Una introducción psicosocial*. Barcelona: PPU
- Casas, F.; Rosich, M. i Alsinet, C. (2000). El bienestar psicológico de los preadolescentes. *Anuario de Psicología*, 31, 2, 73-86.
- Castells (1999) (1996). *La era de la información. La sociedad red. Vol 1*. Madrid: Alianza.
- Chisholm, L. (2000). “Els joves i la globalització” Feixa, C.; Saura, J. (ed) *Moviments juvenils a Europa i Amèrica Llatina*. Barcelona: Generalitat de Catalunya.
- Diener, Ed (1984). Subjective well-being. *Psychological Bulletin*, 95: 3, 542-575 (Trad.: El bienestar subjetivo. *Intervención Psicosocial*, 8: 1994, 67-113).
- Feixa, C. (2001) *Generació @. La joventut al segle XXI*. 12 aportacions: Observatori Català de la Joventut. Generalitat de Catalunya
- Harter, S. (1982). The perceived competence scale of children. *Child Development*, 53: 87-97.
- Huebner, E.S (1991). Initial development of the Students' Life Satisfaction Scale. *School Psychology International*, 12: 231-240.
- Huebner, E.S. (1994). Preliminary development and validation of a multidimensional life satisfaction scale of children. *Psychological Assessment*, 6: 2, 149-158.
- Inglehart, R. (1977). *The silent revolution: changing values and political styles among western publics*. Princeton. Princeton Univ Press.
- Inglehart, R. (1990). *Culture shift. In advanced industrial societies*. Princeton University Press.
- Leung, J.P. i Leung, K. (1992). Life satisfaction, self concept and relationship with parents in adolescence. *Journal of Youth and Adolescence*, 21: 6.
- Maffesoli, M. (1997). *Du nomadisme. Vagabondages iniciatíques*. Paris: Librairie Generale Française.
- Martínez, M. (1998). *El contrato moral del profesorado. Condiciones para una nueva escuela*. Bilbao: Desclée de Brouwer.

- Reguillo,R. (1998). “ El año dos mil, ética, política y estéticas: imaginarios, adscripciones y prácticas juveniles. Caso mexicano” , a Cubides,H.J.; Laverde M.C.; i Valderrama C.E. (ed). “*Viviendo a toda*” *Jóvenes, territorios culturales y nuevas sensibilidades*. Santa Fe de Bogotá: Fundació Universidad Central, 57-82.
- Rosich, M. (1999). El benestar psicològic dels nois i noies adolescents entre 12 i 14 anys: Un estudi desenvolupat a Manresa (Bages). Tesi doctoral. Departament de Psicologia Social. Universitat de Barcelona.
- Shin, D.C. i Johnson, D.M. (1978). Avowed happiness as an overall assessment of the quality of life. *Social Indicators Research*, 5: 475-492.
- Turiel, E; Enesco, I; Linaza,J. (comp.) (1989). *El mundo social en la mente infantil*. Madrid: Alianza Psicología.
- Veenhoven, R. i Verkyten, M. (1989), The well-being of only children. *Adolescence*, 24: 96, 155-166.

Observatori
de la infància
i la família

L'estudi que us presentem analitza l'ús de les noves tecnologies de la informació i la comunicació – ordinador, TV i Internet – per part dels joves i adolescents, identificant percepcions, valors i varietats en l'estil de comunicació de la població de nois i noies de 12 a 16 anys de la ciutat de Barcelona.

L'estudi explora i identifica:

Les diferents formes d'interacció dels nois i noies entre 12 i 16 anys amb noves tecnologies de la informació i la comunicació i les pautes de consum cultural d'aquesta població.

Els valors i expectatives dels nois i noies davant dels mitjans de comunicació.

Les diferents varietats de comunicació que existeixen entre els joves, i els seus pares i mares, mediatitzada per les tecnologies audiovisuals.

Les diferències de gènere en les percepcions, atribucions i ús dels mitjans audiovisuals.

Els elements de les noves cultures juvenils emergents en diferents contextos, en relació amb l'ús de les noves tecnologies de la informació i la comunicació (relacions amb iguals, modes, tribus urbanes, etc.)

Ajuntament de Barcelona

Diputació de Barcelona

Universitat de Barcelona

Universitat Autònoma de Barcelona

Universitat Oberta de Catalunya

ciimu

Passeig de Gràcia 2, 2on 1a

08007 Barcelona

Telèfon 93 342 97 50

Fax 93 342 97 55

info@ciimu.org

www.ciimu.org